

Nữ Phụ Là Vợ Nam Chính

Contents

Nữ Phụ Là Vợ Nam Chính	2
1. .đỉnh Chính.	2
2. Gặp Boss Lần Đầu.	3
3. Làm Việc Tình Nhân Nèn Thực Hiện.	5
4. Đi Shopping Với Boss	6
5. Ăn Tối Và Lên Giường.	7
6. Chia Tay Dứt Khoát!	8
7. Vô Cố Ghen Tuông.	9
8. Boss Ghen Kìa!?.	10
9. Kháng Nghị Làm Nhân Tình!!	11
10. Nữ Phụ ‘di Di’	13
11. Tổ Tổ Sắp Ra Tay!	14
12. Tổ Tổ Phi Không Chương!	15
13. Ngôi Nhà Lý Thường Nhu	16
14. Đi Làm Như Bình Thường!	17
15. Nguyễn Nhạc Phần Hận.	18
16. Khách Sạn Đại Chiến	19
17. Ôh, Anh Thích Tôi À?	20
18. Sau cơn mưa chưa chắc là cầu vồng!	21
19. Sự Khởi Đầu.	23
20. Go To Market Night.	24
21. .only You.	25
22. Tình Yêu Nhỏ.	26
23. Ngộ Độc Thực Phẩm?	27
24. Chuyện Chưa Bắt Đầu.	28
25. Tình Cảm Khó Lý Giải.	30
26. Sợi Dây Liên Kết.	31
27. Cô Nãi Không Muốn Tình Tiết Cẩu Huyết!	33
28. Màu Hường Phấn.	34
29. Good Morning.	36
30. Song Song Tình Cảm.	37
31. Ba Mẹ Giá Lâm.	39
32. Tình Yêu Là Một Thứ Gì Đó Ngọt Ngào.	41
33. Câu Chuyện Tình Yêu.	43
34. Du Lăng Hiên.	44
35. Buổi Tối Không Lãng Mạn.	47
36. Ngày Mới Như Gia Đình Bình Thường.	48
37. Chọn Áo Cưới.	49
38. Thượng Cung Thiên.	51
39. Sự Tình.	52
40. Rắc Rối.	54
41. Vô Thức.	55

42. Giải Thích.	57
43. Hack Times.	59
44. Giải Quyết Nhanh.	61
45. Ngày Đầu Tiên Thật Khủng Bố!!	62
46. Di Di Đau Đầu.	64
47. Khi Yêu Quá Sẽ Thành Mù Quáng	66
48. Sắp Bắt Đầu.	68
49. Gặp Mẹ Hắc Ở Hàng Đồ Lót!??	70
50. I Miss You~	72
51. Sự Chuẩn Bị Của Hai Kẻ Xa Lạ.	74
52. Giây Phút Chúng Ta Lạc Mất Nhau.	76
53. Cái Nguyên Nhân Này Cũng Thật Củ Chuối!!!	78
54. [end_1] Khi Hai Ta Về Một Nhà.	80
55. [end_2] Khi Chúng Ta Già.	82
56. .sửa Nhà.	85

Nữ Phụ Là Vợ Nam Chính

Giới thiệu

D. O. B: 1/6/2016R. I. P: 1/7/2016Au: @Round_dumplings & @I_am_RoundTóm tắt: Di Di là mộ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-phu-la-vo-nam-chinh>

1. .đính Chính.

- D.O.B: 1/6/2016
- R.I.P: 1/7/2016
- Chú ý: H+ (Vài chap đầu); 1vs1; Ngọt.
- Tác phẩm đầu. Còn gì nữa, sẽ không xuất sắc nếu không muốn thừa nhận là tệ hại.
- Các nàng có thể qua câu chuyện ‘dở tệ’ này để die time, rút kinh nghiệm.
- Xuyên so le thế giới.(1)
- Nữ phụ hành nghề bắt gian~
- Nữ phụ là thư ký kiêm ‘tình nhân’ của nam chính~
- Cầu xin: xin hãy cmt để con biết sai.
- Để không buồn vì ‘tâm huyết’ mong quý vị vote nhiệt tình.

(1) Nghiã là nữ phụ xuyên đến hiện đại.

Còn Di Di từ hiện đại xuyên vào trong sách.

Chú ý: Mọi nhân vật đều lấy tên trùng nhau để có cái viết.

Chỉ có Di Di và nữ phụ xuyên thôi. Còn mấy nhân vật: nam chính hay nhân vật khác. Đều là đặt tên và ngoại hình trùng hợp có mục đích!

Nếu bạn đọc còn chỗ nào không hiểu.

Hãy cmt, au đáng yêu này sẽ giải đáp và sửa chữa!

Dù có bệnh tật ốm yếu, tớ sẽ lết dậy ‘giải đáp’ cho các rds yêu dấu~

Chân thành cảm ơn sự ủng hộ của các bạn.

Vì là pic đầu, có sai sót. Tớ không mong các bạn thông cảm hay bỏ qua. Kính xin hãy góp ý để tớ sửa lỗi!

Không đón chào ‘war’, cmt có chứa từ ngữ thô tục~

MUCH LOVE~

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Author: Nguyễn Thiều Uyên.

Hôm nay, bầu trời rất xám~

Chào, đây chỉ là một fic đơn giản. Đơn giản vì là người có IQ 60 tớ đây viết ra, nếu không đơn giản há phức tạp?

Nào, hãy thử động ‘chút’ não, bạn sẽ thấy, câu chuyện này không hề rắc rối.

Tớ thật sự mệt mỏi cùng thất vọng đấy, bạn ạ.

Các câu chuyện XK khác, chỉ xuyên và xuyên thôi. Đơn giản nhỉ?

Đó là vì Au không muốn giải quyết ‘người bị xuyên’ kia ở ‘hiện thực’ như thế nào. Nói thẳng là lười suy nghĩ ạ.

Còn tớ? Ờ thì ...

Thôi vậy, mặc dù hành văn và cốt truyện dở tệ thì cũng mong mina tôn trọng.

Vì đơn giản thôi, đó là quyền của mọi người.

Tạm thời nói vậy nha, chào.

Vài phút PR: Nếu có bạn ‘sắc nữ’ nào muốn đọc truyện. Ta xin tặng một vé qua pic Np của tớ.

Vậy thôi ạ. .

Một buổi chiều buồn~

4/8/2016 Đã sửa nhà! :3

2. Gặp Boss Lần Đầu.

Di Di vừa đọc xong một quyển sách thể loại H văn trên Wattpad mà cô vô tình thấy được, để thỏa mãn tâm tư sắc nữ mà đám bạn văn kinh bỉ của mình!

Câu chuyện nói về nam chính Thượng Cung Thiên tính cách phức hắc cùng nữ chính Nguyễn Nhạc hiền lành lương thiện đáng yêu xinh đẹp...hai người gặp nhau đã nảy sinh tình cảm...yêu nhau thắm thiết và thuận lợi trừ việc Di Di nữ phụ thư ký đồng thời là tình nhân cũ của boss luôn tìm cách ngăn cản thì k có biến cố gì...cảnh còn lại nói về xxoo của hai người...và nó chiếm 80% ==”

Đúng vậy! Nó cực kỳ hợp thể loại cô cần giải trí!

Đặt điện thoại trên bàn nhỏ, vắn vẹo thân mình mấy cái, tắt đi bóng điện.

Màn đen bao phủ lấy thân hình nhỏ bé, Di Di cũng thoải mái chìm vào giấc mộng, trong mơ cô thấy cảnh nam chính xxoo nữ chính không khỏi nhếch khoé miệng...

Không biết đã bao lâu trôi qua, cuối cùng Di Di đã tỉnh, sảng khoái ngáp to miệng, hướng mặt lên trời hít một ngụm khí mà bây giờ theo các nhà khoa học thì hàm lượng CO2 đang dần thay thế cho O2...

Không khí mát mẻ truyền vào hô hấp, mở đôi mắt tèm nhem còn có gèn kia nhìn ngắm căn phòng của mình...

Trời!!! Cô nhìn thấy gì? Một căn phòng trắng tinh khiết! To lớn! Tất cả xung quanh rất hiện đại hoá! Ti vi, Laptop, tủ, ... rất đẹp, tinh xảo, mỹ mỹ!! Nhưng...đây đâu phải phòng cô??

Chúa ơi, véo một cái lên cơ thể, vỗ vỗ mặt...cảm nhận được da thịt đau đớn cô chấp nhận...đây là thật...200%!!!!

Vì quá sock, Di Di lâm vào trạng thái chết giả...cô muốn về nhà!!! 25 năm mới mua được một ngôi nhà, trách nữ như cô còn chưa có mối tình vắt vai...oh...no...cô muốn trở lại...!!!!

Đã muốn không ngủ được, Di Di rời chiếc giường mà theo cô đánh giá 6 người nằm vẫn còn dư thừa, bàn chân chạm xuống nền nhà được đệm nệm mềm mại màu xám, cô đánh giá căn phòng....cực kỳ lớn!

Ồ, hình nữ nhân này...thật muốn mỹ...

Tay cô cầm tấm ảnh, nữ nhân cười tươi tắn bên cạnh cánh đồng xanh xinh đẹp xa xa là bóng lưng rộng rãi không may bị dính vào, nữ nhân sefile nhí nhảnh giơ tay hình chữ V nhìn rất đáng yêu, lạnh lẽ.

Đặt lại tấm ảnh xuống chiếc tủ màu cam ở đầu giường, một quyển sổ kế hoạch bị cô lật ra.

Hửm...mới tốt nghiệp? Đã được làm thư ký chủ?

Hôm nay là ngày bao nhiêu? Chiếc điện thoại màu vàng gold được bọc hình con mèo thần tài cực kỳ đáng yêu bị cô cầm lên. Màn hình là một người đàn ông hết sức soái! Chắc, nhìn thôi đã biết bá đạo, lạnh lùng...

Ngày 1 tháng 8 ? Chủ nhật? Xem ra hôm nay cô nghỉ ngày mai mới đi làm?

Điện thoại danh bạ thì rất nhiều, liên lạc chủ yếu là Tổ Tổ + Boss? Nhắn tin nhiều nhất là Boss? Và tất nhiên, chưa bao giờ Boss gửi lại một tin nhắn hết. Why? Cô ta thậm chí chưa bao giờ gửi 1 bức thư hoàn chỉnh!

Album của cô ấy cực kỳ nhiều...được phân mục rất rõ ràng....cô ta có vẻ thích seflie? Bất quá nhìn đáng yêu thật đóá!!! Mỹ nữ nha!

Chọc chọc điện thoại đang hưng phấn, tiếng chuông báo thức Get up? 7:30? Ôh, cô ta thường dậy vào giờ này!?

Vậy cô cũng phải dậy thôi. Trên người cô là chiếc áo lót trắng, nó làm cho ngực cô to hơn và phần eo thon hơn. Quần đùi vải xatanh mát mẻ ngăn cùn cởn, tất nhiên nó cũng màu trắng...ôh...như da của Ngọc Trinh vậy!

Thật đau đầu, cô đột nhiên có trí nhớ khác...rất rõ ràng...hai khối ký ức trộn vào nhau khiến đầu cô đau như búa bổ!

Lắc đầu, cô muốn cơn đau nhức óc này sẽ thoát ra khỏi não cô. Nó không pefect chút nào!

Thật khó tưởng tượng..thứ đau nhức vẫn ám theo cô sau đó. Cô không mong chờ nó tít nào!

Cô đã ăn bữa sáng với ba lát sandwich, không có gì ngon lành ngoài rau salad và lát thịt bò nướng mỏng tanh cùng thứ sốt mayonnaise béo ngậy.

À, và ly sữa tươi thả vài quả dâu tây.

Vị chua của dâu tây khiến cô cảm thấy tốt hơn và ổn hơn sau bữa ăn khá nhiều chất béo.

Cô nghĩ, hôm nay sẽ tuyệt vời cho một ngày sắp xếp lại tất cả và bắt đầu cuộc sống mới.

Ồ, cô tin cô sẽ không sao cả khi ở đây, dù sao thì một mình..cô cũng rất quen thuộc.

Cô đã sống rất tốt khi bố mẹ cô nắm tay nhau đi thiên đường, đôi khi cô thấy họ khá ác độc. Bạn biết đấy!? Sống tự lập không hề tuyệt! Có nhiều chuyện phải lo, vì thế mà cô vẫn chưa thể yêu trong 25 năm qua.

Kính koong...

Có lẽ pizza đã tới. Cô choàng thêm chiếc áo khoác von dài và đi mở cửa, nó sẽ khiến cô khá khín đáo hơn là mặc bộ bikini kia.

Ồ, cô sai lầm, một chàng trai? Anh ta trông rất quyến rũ...ừm...giống như vị hoàng tử trong cổ tích vương quốc Anh! Ừm..mái tóc vàng bông bông, thân hình cao và cơ bắp ẩn dưới áo T-shirt đen,mặt cô có thể cảm nhận hơi thở nam tính của hắn.

Phải mất khá lâu để cô lục trong trí nhớ, đây là vị chủ tịch kính mến!

Round

3. Làm Việc Tình Nhân Nên Thực Hiện.

- Thượng Cung Thiên!??

- Còn đứng đó làm gì?

Hắn tự nhiên bước vào nhà cô. Cô đang khá bất ngờ, kế thừa trí nhớ hắn buổi tối hắn mới dùng tới cô chứ? Cô bước theo hắn, cô biết...lồng ngực cô đang đập thành thích...vì sợ!

- Lấy cho tôi ly trà.

Hắn ra lệnh, cô ngoan ngoãn đi rót ly trà nóng cho hắn, ah phải bỏ thêm 1 thìa đường và vài cục đá!

Hôm nay, hắn đến ngôi nhà à mà thật ra đây là nơi hắn nuôi tình nhân, cô tình nhân khá ngoan ngoãn và hiện là thư ký của hắn.

Có lẽ hôm nay...sẽ là lần cuối hắn đưa cùng Di Di, Nguyễn Nhạc - vị hôn thê của hắn, hắn đã yêu cô và sẵn sàng vứt bỏ đồng cô nàng gợi cảm để ở bên cô, cô vợ nhỏ của hắn. Thượng Cung Thiên hy vọng cô ta không đeo bám hắn cùng đưa ra số tiền chia tay quá đáng, dù sao hắn vẫn rất hào phóng với cô, cô tình nhân ở bên hắn lâu nhất, ba năm!

- Thiên...anh đến sớm vậy?

Ồ, đáng ra cô nên xà vào lòng hắn sau đó như rắn rết dán lên người hắn và thường thì 99,9% hai người sẽ làm hành động giao phối! Ách, có lẽ gọi là mây mưa thì hơn nhỉ?

Cầm ly trà nhấp nhấp, hương vị này...chỉ có cô mới tạo ra được, chia tay cô chắc hắn sẽ luyến tiếc đây...

- Di Di, chúng ta chấm dứt đi!

- Tại...sao?

Cô đang cố gắng theo như tình tiết trong story 'Di Di lo lắng hỏi, nỗi bất an nổi lên, nước mắt rưng rưng...' Ah, nước mắt thì cô không chảy được...tất nhiên, càng không bất an hay lo lắng đau lòng khi khô gì cả!

- Tôi cưới vợ! Đây là thẻ ATM, có lẽ đủ cho cô đấy! Ah, về làm thư ký...cô vẫn là cô thư ký nghiêm túc của tôi! Được chứ?

Hắn nhẹ nhàng phun ra từng chữ, hai chân vắt chéo, cả cơ thể toát ra cỗ thoải mái nhưng nghiêm túc, ah do hắn đang nghĩ đến Nguyễn Nhạc, trong sách nói vậy?

- Được!

Cố gắng nói sao cho đau đớn, tiếc nuối như một con đàn bà bị ruồng bỏ, mắt cô lóng lánh nước...cả cơ thể run nhẹ.

Trong lòng đã muốn hò hét sung sướng!

Bàn tay nhanh nhẹn cầm lấy thẻ ATM, cô biết trong này có 1 tỷ đồng!

- Ok, hôm nay coi như tôi đền bù cô vậy? Muốn đi đâu không?

Hắn hỏi cô, dù sao 3 năm cũng không hề ít, hắn vẫn có thiện cảm với cô lắm!

Ôj không, không cần đâu boss ah...cô chỉ muốn nằm ôm thẻ mà ngủ thôi!!

Tuy vậy nhưng cô vẫn nói.

- Em muốn mua đồ ăn! Tối nay... Thiên, anh ăn cùng em chứ?

Thôi vậy! Di Di mày phải chịu khó nhé!!! Sắp đc xống chuồng rồi!!!!

- Ok, đi nào. Nhưng Di Di ah...cô thay đồ đi.

Bộ đồ này...hơi xuyên thấu rồi, hắn có thể tưởng tượng thân hình quyến rũ đầy đặn của cô sau lớp vải mỏng manh ấy. Chúa ơi, hắn cần thời gian để quên đi thân hình nóng bỏng và khiêu gợi của Di Di.

Round

4. Đi Shopping Với Boss

- Được! được!

Cô nhanh chóng leo lên cầu thang gỗ và phần bên bằng kính, cô phải cất chiếc thẻ 1 tỷ này thật kỹ mới được! Ngày ngày đem ra ngắm!

Thượng Cung Thiên chờ cô, hắn đã dành một ngày cho tình nhân nhỏ này...hy vọng, cô không làm hắn thất vọng.

...

Tiếng bước chân nhẹ nhàng làm mất hắn rồi khỏi tạp chí trong tay. Dù biết cô rất đẹp, nhưng thật sự cô vẫn làm hắn ngạc nhiên trước vẻ đẹp của cô.

Cô mặc áo dây họa tiết cổ điển, nó làm đôi vai nhỏ cùng xương quai xanh quyến rũ phô bày ra không khí, cổ thanh mảnh cũng vì vậy lộ ra vẻ đẹp này...chiếc quần ngắn bằng jean ah phần mỏng được làm nhạt màu hơn làm cho vòng 3 của cô lại càng to, quyến rũ chết người. Cả người cô, không thể không nói, lúc nào cô cũng quyến rũ như vậy, thu hút tầm mắt hắn, tất nhiên nam nhân bị cô hút hồn vẫn đầy đường...

-Hey, Thiên, chúng ta đi nào!

He, cô biết thân thể Di Di này rất quyến rũ giống đực, nhìn đi Thượng Cung Thiên nhìn cô chăm chăm!

...

Vốn dĩ cô nên ngồi ghế sau, nhưng Boss lại ban cho cô ghế trước'- gần Boss đều đó khiến cô không hề thoải mái! Cô muốn chơi game! Chú Tom lịch lãm vẫn đợi cô cho đi W.C đó!

Tất nhiên, ngồi ghế trước cô sẽ không chơi game! T_T Ai dám chứ, cô cũng vậy đấy!

...

Siêu thị Vina

Di Di thích nhất là mua sắm, nhất là đồ ăn cô lại không bao giờ cưỡng được vị ngon của nó...

Hắn nhìn Di Di đang chăm chú lựa chọn thức ăn, ồ, giờ hắn mới nhận ra Di Di rất biết chiều lòng dạ dày hắn, thức ăn cô nấu...rất hợp vị giác của hắn.

Hắn hy vọng vợ hắn Nguyễn Nhạc cũng đảm đang như Di Di.

-Thiên, anh đẩy lùi tôi cơ àh?

Cô ngạc nhiên nhìn hắn. Trong trí nhớ, Di Di luôn một mình mua và mang đồ thức ăn nguyên liệu chiều dạ dày hắn cơ.

- Ừm! Cô đi mua chút đồ áo hay son phấn gì đi...

Hắn không sao cả nói. Hai người đi cạnh nhau tới quầy hàng mỹ phẩm, gia dụng.

Kết quả là trên tay hắn và cô có rất nhiều đồ. Dù sao hắn vẫn thấy vui vẻ, không hiểu sao nữa! Hắn cùng cô lái xe về nhà.

- Di Di, phải cài dây an toàn...

-Ồh...

Di Di chưa kịp làm thì mùi hương nam tính pha lẫn mồ hôi cùng xạ hương từ ngực hắn đã bao phủ cơ thể cô. Hắn...đang cài dây an toàn cho cô!

Hương nữ tính trên người cô cũng trêu chọc khứu giác của hắn. Hôn nhẹ lên cái trán bóng loáng của cô, hắn có thể thấy mắt cô đang mở to hết cỡ, di chuyển môi bạc hôn lên mũi cô...đôi môi đỏ mọng...cuối cùng, hắn để lại trên cổ cô vết hôn màu hồng...khi đó hắn mới trở lại vị trí lái xe.

Di Di vẫn hết sức ngạc nhiên. Hắn...lâm trôi lớp make up của cô rồi! Son môi Channel đó!!!

Round

5. Ăn Tối Và Lên Giường.

Cô bày biện mọi thứ ra bàn ăn, ngạc nhiên vì hắn tốt bụng bưng lên bát đĩa cho mình.

Tối nay, cô nấu món ăn gia đình rất đơn giản, không quá ít nếu không boss sẽ giết cô mất dù sao hắn đã cho cô không ít tiền a. Một canh và ba mặn, món tráng miệng sau cùng là đĩa Salad hoa quả.

Cô không nấu món Pháp lãng mạn như mấy bữa, món ăn gia đình làm hắn cảm thấy ấm áp hơn. Dạ dày hắn cũng được cô phục vụ rất tốt.

Hai người nhanh chóng rời bàn ăn, hắn bế cô thả lên chiếc giường quen thuộc. Cô biết, trạch nữ đến nắm tay đàn ông là gì còn không biết như cô sẽ phải làm công việc thường ngày của họ. Mặc dù đọc không ít H vẫn nhưng lý thuyết chỉ là lý thuyết suông sao áp dụng được??

Nụ hôn vừa ôn nhu vừa thô bạo liên tiếp rơi trên người cô, từng đoá hoa nhỏ như nở rộ trên cơ thể trắng sứ. Dần dần, hắn di chuyển xuống đó...đầu lưỡi trêu chọc hoạt động trong hoa huyệt nhỏ bé. Ngón tay dài mảnh khảnh của cô nắm chặt mái tóc vàng kim của hắn...muốn kéo đầu hắn vào sâu hơn, cảm giác đục tiên đục tử này...trạch nữ cô 25 tuổi mới thử lần đầu!

‘Cố lên...Di Di, tối nay thôi, cô sẽ không phải làm thế này nữa...Di Di...coi như đây là đền đáp cuối cùng ta dành cho cô...’ Cơ thể cô thả lỏng, đón nhận gậy thịt quá khổ vừa xa lạ vừa quen thuộc tung hoành trong người cô.

Hắn kéo một chân của cô giơ lên, dương vật lại càng đi sâu vào âm hộ..

‘Phách! Phách!’ Âm muội vang lên liên tiếp, dày đặc khi dương vật khổng lồ của hắn tiếp xúc với âm đạo nhỏ của cô.

Mồ hôi của hai người làm ướt cả một mảng ga giường trắng tinh, tinh dịch hai người hòa vào nhau cũng ‘tóc tóc’ chảy xuống...không khí đầy mùi tình dục.

Cả người cô thật mệt, tất cả tinh trùng hắn bắn vào thật sâu tử cung của cô. Hắn có thể thấy rõ, cảm nhận tinh dịch của cô và hắn bao lấy dương vật của mình, màu trắng đục nhầy nhụa chảy xuống háng cô, hình thành vũng bùn nhỏ dưới đầu gối...

Cả hai người nằm phịch xuống giường...liếc khe qua đồng hồ...1 tiếng 46 phút...

Cô như cá chết nằm trên cơ ngực săn chắc của hắn. Mệt quá...hơi thở của cô như đứt quãng...hừ...trong tiểu thuyết còn nói ba ngày ba đêm đâu! T_T nếu thật vậy chắc cô đi khám phụ khoa sớm! (Sau này sẽ có cơ hội thôi Di Di!)

Cả hai người nằm ngủ trên chiếc giường đầy dấu vết của cuộc mây mưa, hắn ôm cô vào ngực, tối nay hắn sẽ ở lại đây....suy nghĩ...hắn không muốn cô mệt mỏi, ôm cô nhắm lại đôi mắt xanh...

Round

Ps: Cho xin vote~ Sắc nữ, xin chào!

6. Chia Tay Dứt Khoát!

Tỉnh dậy, không khí trong lành từ đá muối cầu vòng làm cô thấy tốt hơn. Sau khi xxoo với hắn thì hậu quả là cô rất khó chịu. Vùng kín như bị đờ ra vậy! T_T chân cô mỏi rã rời cứ như vừa hoàn thành xong cuộc chạy marathon 100m ý!

7:30! Yeah...mặc dù không hề muốn tỉnh dậy với tấm thân tồi tàn, nhưng cô vẫn phải lết dậy...đem ga giường đóng gói vào bì rác to tướng! Cô đâu rảnh rồi ngồi giặt chứ? Ga giường tiện lợi mà? Dùng một lần như bao cao su đó!

Nhanh chóng lên chiếc xe ô tô màu vàng chói lọi, bộ đồ cũng không kém phần sắc sỡ, miếng sandwich nhặt nhếch trong miệng vẫn bị cô nhai nghiền ngấu, uống ly sữa nóng trong bình giữ nhiệt, cô nhanh chóng lái xe tới công ty.

Công ty thời trang QUEEN BEE.

Trong tay cô là một tập tài liệu, đây là mẫu thiết kế mùa Thu năm nay, cô phải đưa cho giám đốc Thượng Cung Thiên duyệt rồi chuyển cho giám đốc sản xuất, các khâu kế tiếp, hoàn toàn cho giám đốc các khâu giám sát. Việc của cô chỉ cần duyệt và đưa lên cho boss tập tài liệu chi tiết, đúng yêu cầu để sếp ký mà thôi.

Trong tay cô là hai ly coffee milk nóng hổi, cô đứng trước cửa boss, đây là thói quen của Di Di, nhưng giờ...có lẽ không cần nữa, thật tốn tiền! 20.000đ đấy!

Có lẽ cô nên mới thư lý Lý Thường Nhu uống bớt một ly?

-Thư ký Lý! Tôi mời anh coffee!

-Ồ, Di Di, cái ly coffee này là của Thiên mà?

-Khụ, bây giờ anh ta không cần nữa đâu. Hihi.

Lý Thường Nhu hiểu rõ, cầm lấy ly coffee trên tay Di Di, cầm bản tổng kết đưa vào cho Thiên. Anh nên hỏi thăm vị hôn thê của hắn chứ nhỉ?

Di Di nhìn Lý Thường Nhu cầm coffee vào Boss Room, lắc đầu ngồi vào bàn làm việc của mình. Xem ra, công việc khá nhiều đầu tháng đây. (2-8,thì hai)

....

- Thiên! Coffee hôm nay rất ngon đấy. Di Di thật tốt bụng! Cậu cũng không cần cô ấy...xem ra, tôi có thể tiếp cận Di Di rồi? Ai...cơ thể cô ấy...thật sexy...

Thượng Cung Thiên nhú mày, ngẩng đầu lên nhìn Lý Thường Nhu - anh bạn chí cốt của mình. Khá khó chịu khi Nhu có ý định tỵ tởn Di Di.

-Tôi không quan tâm lắm. Nhạc nhi còn đợi tôi cùng cô ấy đi chọn áo cưới đâu!

-Được thôi, đây là bản tổng kết cuối tháng, công ty vẫn tăng trưởng đều đều...

...

-Di Di thư ký!

Nguyễn Nhạc trong bộ váy màu hồng gọi cô lại. Di Di tiến lại, thắc mắc cô tiểu thư này gọi mình có chuyện gì? Đừng nói là uy hiếp mình rút khỏi boss nha!

- Nhạc tiểu thư? Cô cần gì sao?

- Chồng tôi đâu?

- Boss ở văn phòng. Nếu không còn gì Di Di đi trước.

Nguyễn Nhạc nhìn Di Di hồ ly tinh bước đi, lòng lại sụp xuống, tâm trạng xấu đến cực điểm, chỉ là tình nhân của Thiên mà dám không để ý tới cô!

Nguyễn Nhạc xoay mình, khuôn mặt vắn vẹo trở thành thiên thần đáng yêu, đẩy cửa phòng Thiên, thân hình nhỏ nhắn rụt rè tiến lại gần vị nam nhân anh tuấn.

-Nhạc nhi?

Ánh mắt hần dừng lại ở khuôn mặt thanh thuần của cô. Dịu dàng kéo Nhạc Nhạc vào lòng, Nhạc Nhạc thật đáng yêu. Nhưng...tại sao hần không thể nổi lên dục vọng với cô? Là tình yêu nên như vậy sao?

Round

Ps: Một part đầu sẽ hơi chậm~

7. Vô Cớ Ghen Tuông.

Vào một ngày đẹp trời, khi Di Di đã đến đây được hơn 1 tháng~

- Di Di, tôi mời cô đi ăn trưa, được không?

Lý Thường Nhu hoa tâm mắt nhìn cô chớp chớp. Anh thật sự hy vọng mình có thể có được cô, Di Di là một phụ nữ tốt! 3 Năm anh quen biết cô, anh có thể khẳng định điều đó.

- Anh trả tiền chứ? Tôi được phép gọi món tùy ý chứ? Tôi sẽ không mời anh đi ăn lại được chứ?

Di Di ngoác miệng liếng loáng, Thư ký Lý rất tốt, cô biết. Vì vậy, không ngại ngần hỏi anh như người bạn thân thiết. Pizza mà người đưa hàng gửi đến vào hôm sau cô đã bỏ tủ lạnh, buổi tối không cần lo rồi!

Anh phì cười rồi gạt đầu đồng ý, sẽ nhanh thôi, sắp trưa rồi! Yeah! Anh phải tìm cách ghi điểm trước mặt cô!

Hai người cười nói dẫn đến một đám nhân viên trêu chọc. Tận văn phòng, anh mới trở lại bàn làm việc, nụ cười vẫn nở trên môi. Ngắm nhìn cô tận lúc bước vào phòng giám đốc.

...

Cốc...Cốc...

Cô đẩy cửa bước vào, hai con người ân ái trái tim bay bổng khắp nơi làm cô suy nghĩ, liệu có nên đi ra?

-Vào đi!

Giọng hân vang lên, cô hít một hơi, cúi người bước vào văn phòng làm việc toàn màu trắng! Thật chói mắt! Hân và Di Di sở thích thật giống nhau hoặc có lẽ...Di Di cố tình làm vậy?

- Ô...Thư....Thư ký Di...

Nguyễn Nhạc như con thỏ kinh hách, đôi mắt tròn vo như con cá chép sợ sệt nhìn cô. Thật là...cô có làm gì cô ta sao? No no!! T__T

- Bộ sưu tập thời trang Thu 2016! Tôi lui trước...

-Nhạc Nhạc, nàng ra trước đi, ta cần bàn công việc, trưa chúng ta sẽ đi ăn chứ?

Hân nói với nàng (Ng Nhạc), cô ta cũng thoát ra từ lồng ngực hân, thẹn thùng bước đi uốn éo mông....lép! Thật....hài hước đi!? Haha, Di Di cười thầm trong đầu.

Cô vẫn duy trì tư thế đứng cung kính chờ hân nói.

Cô thật sai lầm rồi, hân nhanh chóng vòng qua người cô, đề cô xuống bàn làm việc màu đen.

Bắt đầu hôn hít, tất nhiên, Di Di chẳng lý do gì nhịn cả, nhẹ nhàng dùng lực vừa đủ đắm 'nhẹ nhàng' vào ức hân, haha, chiếm tiện nghi bà đây? Không có đâu!

Hự! Hân đau đớn ôm bụng nhìn cô khó hiểu.

- Chúng ta đã kết thúc. Anh sẽ bị bắt vì tội quấy rối tình dục!

Nói rồi cô xoay người rời đi, cô biết lực rất 'nhẹ', chắc, chiều này lúc nào cũng tốt cả!

Di Di...cô...thật thú vị haha....Vị thư ký nào đó nhìn tất cả và cười lên sung sướng! Yeah! Cô ấy rất cá tính đó nha! Anh thích em... (sorry, nhưng chị ấy sẽ k thích anh đâu! Why??? Em là tác giả! Anh chỉ là nam phụ thôi!)

Đẩy cửa, trước mặt là khuôn mặt tươi cười của Lý Thường Nhu, cô đoán hân đã thấy hết, cô nở nụ cười....lãng xẹt! Liếc mắt tiến về bàn làm việc.

- 11:48, thư ký Lý buổi ăn trưa lúc 12:00 anh nhớ chứ? Chúng ta chuẩn bị nào?

Anh mỉm cười nhìn cô, 12p... nhanh chóng sắp xếp lại file, nhìn đồng hồ trên tay và đếm! Nhanh thôi....

__Round__

Ps: 1 tháng rồi~

8. Boss Ghen Kìa!?

Bữa trưa của cô ở nhà hàng 'Mimosa'

Sau khi gọi khá nhiều món, cô quay sang nhìn Lý Thường Nhu, ách...anh ngậm miệng lại đi! Tôi thật sự lo sinh vật bé nhỏ như ruồi or muỗi sẽ bị anh đớp như một con ếch xanh đấy!

-Cảm ơn.

Cô phục vụ xinh đẹp bước đi, không quên gửi tặng nụ hôn gió cho Lý Thường Nhu, khiến cô buồn cười....một cách tự nhiên.'

-Hey, anh được phái nữ quan tâm ha?

-Tất nhiên, Lý Thường Nhu tôi anh tuần tiêu sái, đẹp trai lai láng, phong tình vạn chủng, có tài có sắc....chính là bạch mã hoàng tử trong truyền thuyết đấy nha!

-Ha...h...a

Anh nhìn cô nàng nào đó đang đánh vắn tiếng cười, đôi môi nhếch lên...làm ơn, anh chỉ là hài hước thôi mà? Chẳng lẽ hơi lố? (Yes, cũ lắm r)

....

-Ồ...Di Di kìa?

Hắn nhìn theo hướng Nhạc Nhạc chỉ. Chỉ thấy cô đang vui vẻ với Lý Thường Nhu...mỗi cổ lửa vô hình nảy lên lồng ngực.

Khó chịu kéo Nhạc Nhạc ngồi một bên bàn của cô, hừ...Lý Thường Nhu! Cậu giỏi lắm!

- Cho tôi từng đó thôi.

Nguyễn Nhạc gọi món, ngạc nhiên nhìn Thượng Cung Thiên ánh mắt nảy lửa nhìn chằm chằm bàn của Di hồ ly tinh. Cô khó chịu, nói nhỏ nhẹ, ánh mắt uất ức nhìn hắn mong kéo lại được sự chú ý.

Một bữa ăn trưa...Di Di ăn rất ngon, cô ăn sạch số thức ăn cô gọi như một phép lịch sự. Ah, buổi đi ăn sẽ tốt hơn nếu ánh mắt của boss rời đi khỏi mặt cô, trời ạ, cô không hề cướp Lý Thường Nhu khỏi tay boss đâu! Không hề! (Xl vì độ ảo tưởng!)

Cô là vậy. Hắn rất khó chịu, hắn cũng không biết được, thứ đồ chơi yêu thích của hắn bị người khác nhắm đến, cảm giác đó không hề vui vẻ!

Lý Thường Nhu vẫn rất vui vẻ, không hề bị ảnh hưởng gì. Tất cả anh đều tập trung vào cô, cô ăn rất nhanh như hổ báo nhưng lại không mất đi vẻ lịch sự, chứng tỏ cô được giáo dục tốt, lễ phép.

Miếng thịt bò bị Nguyễn Nhạc dằn vặt, âm thanh va chạm ken két biểu lộ sự khó chịu của chủ nhân. Cô không hề thích..! Ôi...tại sao? Con nhỏ đó lại được hắn để tâm rồi? Nó chỉ là hồ ly tinh mà thôi!

....

- Tôi đưa em về công ty....được chứ?

Anh lịch lãm mở cửa xe cho cô.

-Tất nhiên, tôi không muốn đi bộ...

Cô chuẩn bị bước lên xe, bàn tay to lớn quen thuộc đã kéo cô vào lòng, mùi hương này...là Boss?

-Xin lỗi...Thư ký Di phải đi cùng tôi, Nhạc Nhạc nhờ thư ký Lý chở về nhà cô ấy.. bye!

Hắn xách cô à không chính xác là lôi cô xềnh xệch như một con gà điên!

Mẹ kiếp...ở ngoài đường...nữ tính...amen....

‘Rầm’ cánh cửa xe nặng nề đóng lại. Cô nhúu mày biểu tình khó chịu cực điểm.

- Di Di...Tôi nghĩ, em nên quay lại làm tình nhân của tôi!

Hắn tuyên bố, trong đầu cô liền nghĩ đến 1 tỷ! Chết tiệt! Hắn muốn đòi lại? Khôngggg!!!!

__Round__

Ps: Ôh, nam 9 sẽ hơi ‘tra’ đấy~

9. Kháng Nghị Làm Nhân Tình!!

Hắn hung hăng hôn môi cô! Điều đó thật đáng ghét! Hắn không có quyền!

‘Chát’ Vết đỏ ửng hiện lên mặt hắn.

Cô phẫn nộ! Đồ chết bầm! Di Di cầu anh thì anh vứt đi như một con chó! Yeah! Một Con chó trung thành bị chủ đá đi không thương tiếc! Và giờ! Xem này! Hấn cưỡng bức cô! Đây là quấy rối tình dục! Sao bà tác giả không cho hấn vào trại giam nhỉ? Chó chết! Chỉ vì hấn là nam chính?

- Thượng Cung Thiên! Anh tỉnh lại! Tôi không phải Nguyễn Nhạc không phải tình nhân của anh! Chúng ta! Đã chấm dứt! Hãy xem anh đang làm gì! Tôi cần sự tôn trọng!

Đúng vậy...hấn đang làm gì? Lên cơn như một con thú hoang với cô. Hấn đã chấm dứt mối quan hệ này rồi mà?

-Khốn khiếp! Nguyễn Nhạc, cô ta đang khóc sụt sụt ngoài kia. Anh đi giải quyết đi, tổng giám đốc!!!

Cô gần từng tiếng, đầy bức tức và chán ghét với hấn.

Đẩy cửa xe ra và liếc qua con thỏ đang oa oa khóc kia. Kinh bỉ và bước đi, cô ta không làm gì ngoài việc cho tuyến lệ hoạt động! Sự ngu ngốc của Bạch Thỏ!

- Chúng ta về công ty, Lý Thường Nhu.

-Đi thôi.

Chiếc xe chạy đi chỉ để lại đám bụi đường, làm Nguyễn Nhạc bị sặc khói và ho khan liên tiếp.

-Thiên...

Nguyễn Nhạc lên xe, run rẩy gọi hấn, cô hy vọng hấn sẽ ôm cô vào lòng như trước kia. Có quá nhiều thứ đi lệch quỹ đạo, cô sợ hấn sẽ bỏ cô đến với Di Di...

-Nguyễn Nhạc...không sao, anh xin lỗi...anh không khiếm chế được...

Hấn nhắm mắt, vô lực nói.

Ồ, hấn đang bị sao nhỉ? Hấn đã làm một hành động ngu ngốc! Đúng vậy, Di Di không là gì cả, cô ta không là gì cả!

Ngón tay dài vô thức chạm lên môi bạc, hấn nhớ cô, nhớ mỗi đêm bên cô. Có lẽ hấn bị bệnh. Ôi trời!

Chiếc xe trắng rời khỏi vị trí, hướng về công ty QUEEN BEE.

.....

-Này, Di Di cô định đi!? Không thể...bình tĩnh nào...

- Tôi chán lắm rồi, hấn là kẻ bắt cá hai tay! Hấn sắp kết hôn rồi, đúng là một thằng đàn ông tồi!

.....

Sao cũng được, cô dùng lý do này rời khỏi nam chính. Sau đó làm một ái an nhân nhân vật quần chúng, thế là ok, đỡ rắc rối! Dính vào Main Characters thật khủng khiếp!

-Di Di, cô đi đâu?

Hấn kéo cô lại, cô xuống gara cùng chiếc hộp làm gì vậy? Thoát khỏi hấn? Không được...

- Rời khỏi đây! Không chịu nổi anh!

- Xin lỗi..

Huh? Bước chân cô khựng lại. Đây, là lần đầu tiên cô nghe hai từ này bởi miệng hấn đấy! Khó tin quay mặt đối diện với hấn. Nào, chị muốn nghe em khai báo!

- Di Di, tôi đã làm không phải. Tôi cam đoan, sau này...sẽ không có chuyện này nữa!

Khỉ chó thật đấy, một người đàn ông như hấn lại đứng đây, cúi đầu và sửa như một con chó mong chủ nhân ở lại! Hấn bị gì vậy biết! Cô phải ở bên hấn...đó là suy nghĩ của hấn bây giờ, đầu óc chỉ muốn níu kéo cô.

Nguyễn Nhạc đứng bên cạnh, cả người cô run rẩy, Thượng Cung Thiên...anh...tại sao? Đúng! Là do hồ ly tính bỏ bùa anh ấy!

Cô bước lại gần, ôm chặt lấy tay anh, gọi tên anh cô không muốn mất anh đâu...

Di Di nhìn Main Characters, nữ chính suốt suốt, đầu cô lại nhức nhối, ôi...tình cảm của Di Di thân chủ vẫn điều khiển tâm trí cô, oang...oang... Cô hành động như một bà điên, cô đã hơi quá lỗ rồi...rất nhiều cảm xúc xâm nhập đầu cô. Con đau nhức truyền tới.

‘Phịch!’ Thùng carton rơi xuống, cô cũng theo đó ôm đầu...đau....đau quá...

__Round__

Ps: :'] Vote nga~

10. Nữ Phụ ‘di Di’

‘Di Di’ tỉnh dậy, cô đang ở bệnh viện, cô biết điều đó...

Tại sao? Cô lại ở bệnh viện? Cô đã ở một nơi tên là ‘Thế kỷ 21, Việt Nam’ và giờ, cô lại ở bệnh viện?

‘Cạch!’ Thượng Cung Thiên!? Cô mừng rỡ, như vậy cô đã quay lại! Cô đã quay lại!

- Di Di, ăn cháo đi...

Hắn mỉm cười nhìn cô, không lầm chứ? Cô đang nhìn hắn như cún nhìn chủ vậy! Đôi mắt này....rất quen thuộc...cảm giác này...đúng rồi, khi mà Di Di vẫn là tình nhân, cô cơ hồ nhìn hắn như cả Thế giới của mình vậy.

Hai tay cô ôm lấy hắn, cả người rúc vào lồng ngực mạnh mẽ, có trời mới biết cô nhớ hắn đến thế nào! Đây là thật sự, cô gặp lại hắn rồi! Nam nhân cô yêu nhất. Huhu...

Nguyễn Nhạc đứng khựng lại, bàn tay nắm chặt, da thịt mơ hồ bị móng tay nhọn hoắc đâm sâu muốn nát bét. Mở mắt ra, đôi mắt to tròn trong suốt không tạp chất, mỉm cười tiến vào. Di Di...đồ đàn bà lẳng lơ..trước mặt tôi, cô từ chối Thiên, sau lưng...ôm ấp tình tứ? Hừ...bản chất mãi không thay đổi!

Di Di? Đôi môi có phần hơi nhạt chui vào miệng hắn, cả người cô run rẩy, cô muốn cảm nhận, hắn đang ở đây, người nam nhân cô coi như cuộc sống đang ở cạnh cô...Hắn mất đi lý trí, bàn tay to lớn gì chặt đầu cô lại tham lam miệng nhỏ, tay cô ôm lấy cổ hắn, hai người tình tứ hoàn toàn không để ý tới Nguyễn Nhạc đang đứng một bên nhìn họ. Khuôn mặt biến dạng như đang kìm nén.

Di Di biết, vị hôn phu cũng là người Thiên yêu nhất đang đứng đó nhìn họ. Cô tận hưởng cảm giác nhột nhạt bên cổ, ánh mắt kiêu khích nhìn chú thỏ con đó. ‘Xem đi! Thiên, anh ấy là của tôi! Haha..’ Hải lòng nhìn thỏ con bỏ chạy, nước mắt rơi như mưa...nhưng ai quan tâm chứ?

Trên giường trắng, Di Di đang sờ sờ...đây....là phòng cô!

Cô không nhéo vào má nữa, cô sợ nó sẽ như ảo ảnh đi mất! Vui vẻ nhảy nhót hoa hô hoan hô! Cô không phải làm nữ phụ nữa!‘Hú Hú!!!!

- Di Di, con tỉnh rồi àh?

Tiếng của mẹ vang lên, trên tay bà là tô cháo thơm phức. Mắt cô cay cay, huhu, mẹ....con nhớ mẹ...

Cô chạy lại ôm chặt bà, bát cháo đã được bà kịp đặt xuống. Bà nở nụ cười hiền hậu, Di Di thật đáng yêu!

Sáng hôm nay bà vừa mới tới thôi. Thấy đầu Di Di bị nóng bừng, lo lắng gọi bác sĩ tư cùng chăm sóc cô gái nhỏ. Vừa nấu cháo bùng lên đã thấy Di Di vui vẻ ôm bà. Chắc con bé nhớ bà lắm, bà cũng vậy!

-Thôi nào...

-Mẹ, con nhớ mẹ lắm...

Cô hạnh phúc cuộn tròn trong ngực bà, đầu cô bắt đầu đau nhức....cô muốn ngủ một giấc...

__Round__

Ps: Hi~ sẽ về sớm thôi!

11. Tổ Tổ Sắp Ra Tay!

Chuyện kể rằng, Di Di về hiện đại được 1 tuần~

Ai....da....tiếng rên rỉ từ miệng cô vang lên, sao người cô rã rời như bị rút hết gân tay gân chân vậy?

Hé mắt mở ra, cảnh tượng khiến cô trờng to!

Cô đang nằm trong lồng ngực thằng nam chính! Thượng Cung Thiên! Mẹ kiếp! Chẳng lẽ lại thành ‘Di Di’ nữ phụ rồi! No!!!!!!!

‘Phịch’ tiếng vật nặng rớt xuống. Cô nhanh lẹ đạp vào cơ thể hắn. Chắc chắn, chắc chắn cô vừa bị xxoo xong! Biết thế cô không ngủ rồi! Tỉnh dậy đối mặt với ác mộng đây!! T_T

Cơ thể trần truồng đứng dậy, nhìn Di Di đang ngồi đó đầy cảnh giác, hắn mỉm cười...

-Di Di....Vừa rồi một mối sao?

Hôn lên khoe miệng cô, hắn sủng nịnh muốn ôm cô nhập vào lòng.

Di Di khóc không ra nước mắt!

Huhu...Tắm thân trong sáng của cô! Cô nên làm gì bước tiếp theo? Huh?

Cả quá trình hắn tắm rửa cho cô. Cô vẫn vô cảm....như một con búp bê mặc cho người khác điều khiển...

- Di Di, ta đi đây! Em ở nhà nhé.

- Được...

Chưa kịp nói gì thêm hắn nhìn cánh cửa trắng to lớn trước mặt, sờ sờ mũi...đi về phía công ty. Hắn cần ổn định, để biết trái tim muốn gì. Là Di Di hay Nhạc Nhạc? Một người thân thuộc với hắn 3 năm hay tình yêu mãnh liệt nhưng bình thường của hắn với Nhạc Nhạc?

Phía sau cánh cửa, Di Di đi một cách khó khăn, cô phải uống sữa nóng để làm dịu cơn đau bụng.

Vốn định lên giường ngủ an lành, tiếng chuông cửa lại vang lên...

Haiz...không phải anh ta rảnh rồi nên cứ tới đây hoài chứ? Thật bực bội!

‘Cạch’

-Hello, Tổ Tổ đây! Ể sao mặt mũi nhăn nhó hết vậy? Cải nhau với Thượng Cung Thiên hả?

- Cậu vào đi...

Cô gái tóc xanh rêu bông bênh chui tọt vào nhà cô, bạn thân của Di Di, Tổ Tổ nhà thiết kế thời trang! 24 tuổi.

- Anh ta là đồ hoa tâm, đòi chia tay tớ kết hôn với Nhạc bạch thổ, nay không biết ăn gì lại quay sang đây dựa vào tớ.

- Đã ngựa nhĩ? Cậu hết yêu anh ta rồi ah?

- Ừ!

Cô lơ đãng trả lời, cuộc nói chuyện nhất gừng kết thúc khi Tổ Tổ muốn đi ăn snacks.

Cô cùng Tổ Tổ đến một nhà hàng đồ nướng gần nhà. Dù sao cả hai đều rất đói, Tổ Tổ vừa từ Mỹ về mà...

Tổ Tổ nhìn cô bạn đang ỉu xiu như hồn ma bên cạnh, hy vọng ăn sẽ giúp Di Di của cô xua đi nỗi buồn!

Hừ! Thượng Cung Thiên! Nhìn đi, anh làm cô ấy ra nông nổi này, Tổ Tổ cô nhất định nói ba mẹ nuôi (ba mẹ của boss) trừng phạt hắn. Đúng là kẻ đi đực! Phải xả giận cho Di Di tội nghiệp của cô, ba năm qua cô ấy vẫn yêu hắn như vậy, đừng một cái đòi cắt! Mặc dù là tình nhân, nhưng ai chẳng biết hai người họ tình cảm ra sao? Ở đâu chui ra một con nhà giàu mới nổi Nguyễn Nhạc cản đường! Nhất định cô sẽ giúp

Di Di đuổi ả ta ra, hai người lại thành một đôi! Cô chắc, ba mẹ nuôi chắc chắn ủng hộ cô, Lý Thường Nhu sẽ không mơ tưởng Di Di nữa! Lý Thường Nhu anh cứ chờ tôi đi!

Round

Ps: Vote nào~ click star~

12. Tổ Tổ Phi Không Chương!

Hello m.n! Tôi là Tổ Tổ, chương này ta sẽ là nữ chủ!!! Há há!!!

Vào một ngày nọ... một tháng sau đi!?

‘Cộc cộc’ tiếng giày cao gót va chạm với nền nhà lạnh lẽo vang lên từng đợt. Tổ Tổ đang rất vui vẻ mong chờ muốn gặp Lý Thường Nhu! Một năm anh ra sao rồi ta? Cô rất tưởng niệm cơ thể nam tính của anh một năm trước đây! Vì anh ta mà cô đã ăn chay suốt một năm tại Mỹ!

- Thường Nhu, cậu ra trước đi.

- Bye.

Anh đóng lại cửa phòng hắt. Vừa đi ra đã thấy Tổ Tổ đứng trước bàn làm việc của anh.

Bóng dáng cao gầy đứng đó đang mỉm cười cầm lấy khung ảnh anh, dừng tưởng anh không biết ánh mắt cô ta đang muốn lột trần anh trong tấm ảnh chụp đi biển đó!

-Hello, Cô vừa về? Đến đây làm gì?

‘Ừm....ừm’ đôi môi kiêu gợi, cô như muốn hòa tan anh vậy...anh đáp lại cô một cách nồng nhiệt, một nụ hôn chào hỏi cô bạn lâu năm.

Tổ Tổ nghĩ, nếu Lý Thường Nhu không bỏ bàn tay anh khỏi cặp mông nảy lửa của cô thì chắc chắn cô vẫn chìm trong cảm giác mãnh liệt này, cùng hắt mây mưa tại đây cũng không tồi....trên bàn làm việc...rất kích thích...ai cũng có thể bắt gặp...

- Thôi nào, đêm còn dài mà?

- Tôi đến để gặp anh đây...

Tổ Tổ dời khỏi môi hắt, cơ thể vẫn đông đưa, không tí nào khách sáo dùng tay khiêu khích ‘vật nhỏ’ đổi lại là một ánh mắt cảnh báo. Thôi, không đùa hắt nữa vậy!

- Tối nay 21:00, nhà anh! Gặp lại...

Để lại lời hắt, cô nhanh chóng ổn định hơi thở, bước vào văn phòng giám đốc.

- Thượng Cung Thiên? Lâu ngày không gặp, anh và Di Di khi nào kết hôn đây?

Chân chéo ngồi đối diện hắt, cô hỏi.

- Đùng đùng...tôi phải kết hôn với Nhạc Nhạc...

- Nhạc Nhạc? Anh bỏ được hoa anh túc Di Di của tôi sao? Tôi nói cho anh biết, nếu anh kết hôn mà còn dây dưa với cô ấy như hôm qua, tôi - Tổ Tổ nhất định có cách khiến anh đau khổ!

- Vậy...tôi nên làm gì...Di Di...hình như tôi có gì đó với cô ấy rồi...

Hừ, đây là ‘có không giữ’ đây! Nam nhân thật ngu ngốc! Mất rồi mới luống cuống đi tìm!

- Anh giải quyết với cô bé mót ứt của anh đi, như vậy...tôi sẽ giúp anh và Di Di đến với nhau...tôi không muốn bạn tôi khóc đâu!

Nói xong, cô đi khỏi phòng hắt, mỉm cười quái dị... Di Di thấy tớ giỏi chưa! Cậu cũng phải giúp tớ với Lý Thường Nhu đó!

21:00, chiếc xe ô tô tím chạy vào sân nhà rộng lớn của Lý Thường Nhu.

Tổ Tổ tự nhiên đẩy cửa vào nhà. Lý Thường Nhu....tôi đến làm thịt anh đây!

- Cô tới rồi ah.

Anh mặc một chiếc quần đùi, cơ ngực săn chắc lộ ra không khí. Tiến lại gần Tổ Tổ, hai người ăn ý trao nhau nụ hôn sâu...dần dần tiếng quần áo rớt xuống sàn gỗ...hai cơ thể cũng gắn liền với nhau...

Round

Ps: ranting past- H+

13. Ngôi Nhà Lý Thường Nhu

Cơ thể màu nâu khỏe mạnh của Tổ Tổ dán lên tường nhà Lý Thường Nhu, đằng sau là ‘hắn’ tiến sâu vào cơ thể, chạm đến nơi sâu nhất của cô.

Chết tiết! Sao cô lại hút chặt hắn như vậy...a...cảm giác sướng tê người truyền lên não bộ của hắn. Không thể phủ nhận, cơ thể Tổ Tổ thoả mãn hắn rất tốt.

Từ đằng sau, hắn có thể thấy tấm lưng ong của cô, tay hắn đang ở mông cô vuốt ve, càng ngày càng thô bạo tiến quân...

Cơn đau mang theo tia sướng tê người truyền đến từ bầu vú căng đầy của cô. Chết tiết! Hắn còn không hề có đạo đầu...lão nương nhất định báo thù!

Tay hắn vòng qua, xoa nắn bầu ngực to lớn...liếc thấy bầu ngực to bự của cô đung đưa trong không khí hắn sao có thể quên ngược đãi

Hắn xoay người cô lại ôm cô đặt ở ghế sofa mềm mại...

Hai chân cô bị hắn giơ lên cao, dương vật ‘phách phách’ vào trong cơ thể của Tổ Tổ. Hắn quỳ đầu gối xuống đệm...hy vọng mang lại cảm giác thoải mái hơn cho bạn tình....

Không biết khi nào cô đã lấy lại thể chủ động, hắn chỉ ngồi đó với cây gậy đã cứng ngắc hướng thẳng lên trời chào cờ. Bàn tay Tổ Tổ cầm lấy phần nam tính vừa dài vừa thô của hắn chỉ đường đi vào huyết động sít sao của mình.

Cơ thể cô bắt đầu lên xuống cảm nhận dục vọng của cả hai không ngừng thân mật...

Bàn tay hắn vẫn thích thú xoa nắn bầu vú cô, yêu thích không buông...

Từng tiếng rên rỉ của hai người bay ra ngoài không khí, nhuộm nơi đây đầy hơi thở của sắc dục.

Giọt mồ hôi lấm tấm trên trán không ngừng rơi xuống đệm.

Hắn lại đưa cô lên phòng ngủ, cả hai người đều mong chờ tối nay, đối phương sẽ làm họ thoả mãn.

Di Di coi youtube, cô ngồi lên sofa và nhấm nháp ly sữa cam mát mẻ, vài viên thạch trong suốt dai dai làm cô cảm thấy thú vị.

Màn hình laptop truyền đến âm thanh ái muội làm người ta mặt đỏ tim đập. Vậy đây, là ‘người ta’ chứ không phải cô! T_T cô thì vô cảm rồi...không phải chỉ là ‘dưa leo’ đậm ‘hoa cúc’ thôi sao?

Ừm...khoai tây chiên thật ngon...giòn tan trong miệng cô, cả vài viên đậu béo phì cũng rất ngon!

Không biết Tê Tổ chạy đi đâu rồi... 23:00 giờ rồi...oáp...buồn ngủ quá...

Thôi vậy, cô nên ngủ thôi...vệ sinh bàn ăn, cùng rửa miệng, cơ thể sạch sẽ, đã hơn 30 phút trôi đi, Tổ Tổ vẫn chưa về....đừng nói, cô ấy mặc bộ đồ ngủ kiểu gợi ý đi tìm Lý Thường Nhu nhé? Trong truyện cổ đề cập đâu! Sao cô lại quên nhỉ?

Nghĩ nghĩ, đi tắt bóng đèn. Mắt cô khép lại, một ‘ác mộng’ mang tên Thượng Cung Thiên bắt đầu...

Round

Ps: Thanks for voting~

14. Đi Làm Như Bình Thường!

Tối hôm qua cô đã quyết định không đi làm nữa, yeah! thay vào đó là hưởng thụ!

Trên giường trắng to lớn, cô mặc bộ đồ lót màu đỏ rượu làm nổi bật thân thể nhỏ nhắn. Mí mắt giật giật, có vẻ giấc ngủ của cô không tốt chút nào!

7:30

‘!!!’ Di Di mở tròng mắt, tay cô nhanh chóng sờ vào lồng ngực. Ôi trời ạ! Một ác mộng khôn khiếp!

Lắc đầu lắc đầu, cô không ngủ nổi nữa, chui khỏi chăn và chuẩn bị một buổi sáng cho thứ tư yêu dấu, hy vọng hôm nay sẽ là một ngày tốt lành! Không có Thượng Cung Thiên!

- Tổ Tổ?

Thân ảnh ‘tả tơi’ bước gần đến cô, vết hôn chằn chặt. Tổ Tổ cả đêm ở cùng Lý Thường Nhu chắc chắn rồi. Haiz...

- Khụ...Di Di, mình mệt quá, lên phòng trước nha!

Nói xong, Tổ Tổ chống lưng như bà bầu sắp sinh đi lên cầu thang. Một đêm mưa gió, cô không chịu nổi nữa, hừ hừ! Có lẽ một năm ăn chay bây giờ xuất đạo nên đi xuống thăm hại rồi T_T

‘Cạch’ Di Di bưng ly sữa đưa cho Tổ Tổ.

- Đêm qua vật vã nhỉ?

Tổ Tổ thưởng thức ly sữa nóng, quả thật nó làm dịu cơn đau của cô, cô thấy khá hơn đôi chút.

Nhìn Di Di, cô nở nụ cười. Nhưng giờ cô mệt quá... Tổ Tổ tạm biệt Di Di rồi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

‘Oa! Thật ngon!!!’ Yeah, bữa sáng tốt lành, la lá la la.... ^0^0^0^0^0^0^

Di Di giải quyết bữa sáng với tô súp trứng. Món ăn cô thích nhất.

Trở lại phòng và thay một chiếc váy suông màu cam, họa tiết lát cam làm cho cô thấy cơ thể năng động đầy năng lượng. Ha ha...hôm nay....một ngày vui vẻ!

‘Rìng....rìng’ Tiếng chuông gọi tới. Cô áp tai vào màn hình điện thoại, một tay vẫn cầm cây cọ tán phấn má hồng lên khuôn mặt.

-...

- Không thể.

Một giọng nam nhân khác vang lên.

-....

- Thượng Cung Thiên, anh đợi tôi...

-...

‘Tít...tít’ âm thanh truyền tới tai hần. Đôi môi hần khẽ nhếch, ánh mắt sáng quắc nhìn điện thoại của Lý Thường Nhu. Nội tâm hưng phấn hò hét ‘Di Di!!!! Tội nhớ em chết mất!!!’

Lý Thường Nhu hơn ai khác biết rõ, Thượng Cung Thiên trong lòng Di Di là gì, trước kia Thượng Cung Thiên lơ mơ bị bệnh quáng gà nên mới đi yêu Nguyễn Nhạc!!! Bây giờ, chắc chắn bị ai đó gõ tỉnh rồi, Thượng Cung Thiên mà xác định được mục tiêu, Di Di chắc chắn không thoát khỏi móng vuốt của hắn! Huhu. Sao hãm ta không bị gà đá cả đời nhỉ? Khốn thật!!

‘A!!!!’ Mẹ kiếp! Số cô đúng là thê lương...! Tại sao? Tại sao??? Tại sao hả???? Ông trời khốn khiếp!!!! Tôi ghét ông!!!!

Chiếc xe màu vàng nhanh chóng chạy ra ngoài đường. Di Di không ngừng rửa thầm...

Thượng Cung Thiên...tôi...Di Di...sẽ có một ngày... tôi ‘thiến’ anh!!!

Round

Ps: nữ chính lên ‘sàn’

15. Nguyễn Nhạc Phẫn Hận.

‘Bịch’ Chiếc điện thoại tuột khỏi tay Nguyễn Nhạc, cả người cô run rẩy ngồi phịch xuống giường.

‘Di Di...’ Tại sao? Hai người đã chấm dứt rồi mà, tại sao? Di Di cô lại cướp Thiên khỏi tay cô? Hức....hức...

-....

Ánh mắt độc ác mỉm cười, Di Di... cô đáng lẽ không nên có mặt trên Thế giới này...không có cô, tôi và Thiên sẽ hạnh phúc..

- Đây là kế hoạch tháng này. Anh xem đi.

Hắn mỉm cười nhìn cô, cô cảnh giác nhìn hắn. Gì chứ? Ba năm quen biết, còn chưa bao giờ cười ôn nhu như thế đâu...

- Tối nay đi ăn nhé?

- Có ai cấm anh sao?

- Anh mời em đi ăn.

- Tôi từ chối!

- Trừ nửa tháng lương! Làm trái ý của cấp trên!

Shit! Ngón giữa cô thăm giờ lên trời. Đồ vô lý! Hắn mới biu trừ lương!

- Vậy đi, tan làm anh đón em! Đi đi, không cần em nữa đâu, làm việc vui vẻ! Hi hi!

‘Cạch!’

Vui vẻ cái khỉ khô! Gặp mặt anh tôi đã muốn xui xẻo! Nhìn đi! Nguyễn Nhạc tới kìa, huhu, số phận oan nghiệt! Thôi thì cô thu người mini size cho Nguyễn Nhạc khỏi ngứa mắt vậy...

- Di Di, tôi nói chuyện với cô...được chứ? Chúng ta ra ngoài nói chuyện.

Cô từ chối được sao? Ngậm ngùi đi theo vậy! Thở đáng yêu...hiền lành...lương thiện... cô tha cho tôi nhé!? Huhu....

- Nhạc tiểu thư..ở trên xe, cô nói đi. Có chuyện gì sao?

Ánh mắt Nguyễn Nhạc tối lại, ra hiệu cho ai đó...

‘Hừm...’

Haha...ra tay thật nhanh nhẹn! Cô nhếch miệng.

- Phần còn lại giao cho anh, xong việc tôi sẽ chuyển khoản, làm cho tốt nhé!

‘Phịch’ Cánh cửa ô tô nặng nề khép lại, chiếc xe ô tô di chuyển, không biết Di Di sẽ bị làm sao?

Nguyễn Nhạc vui vẻ, tiến lên phòng giám đốc. Cô không mất anh được...công ty cha cô còn cần anh, cô cũng cần tiền anh...hơn nữa, cô rất yêu anh...

Khách sạn ‘Little world’

Hắn từ từ cởi bỏ quần áo vương vãi, thân thể vạm vỡ tiến đến gần Di Di.

Di Di bị hắn vô thức cho uống hớp nước, cơ thể cô ngứa ngáy nóng bừng...cô đang khát cầu thứ gì đó...

Ngón tay không an phận cởi bỏ lớp váy bên ngoài... nóng cô tiếp tục cởi đi áo lót ... bầu vú đầy đặn lộ ra ngoài không khí, ánh mắt nóng rực của người lạ mắt tham lam đánh lên người cô...

Quần lót... cũng bị cô vớt sáng một bên, hành động hoàn toàn không mang theo lý trí...mọi thứ đều tuân theo dục vọng... nóng.... khó chịu...

Hai tay cô chu du trên cơ thể mềm mại, tiếng rên rỉ phát ra... người lạ mặt tiến tới, đôi môi hôn hít thân thể xinh đẹp...

Di Di không biết thứ gì đang cho cô cảm giác thoải mái, gì chặt nó, cô muốn thoát khỏi thứ đang dần vật mình...

Máy quay vẫn tiếp tục làm công việc chăm chỉ ‘tít...tít...’

Round

Ps: click Vote nha~

16. Khách Sạn Đại Chiến

Ừm...ừm...

‘Cây kem’ nhanh chóng giải nhiệt cho cô, cô cảm giác thân thể như bay bổng vậy... cả người nhảy lên nhảy xuống,một cây cọc khổng lồ...

A... chết tiệt, Di Di làm hắn cảm thấy sung sướng...

Dương vật bị cô tham lam cắn hút. May mắn...nếu không, để người đàn ông đó trên cơ thể xinh đẹp này, hắn sẽ điên mất!

Hai tay cô đè lên ngực hắn, mông tròn nhấp nhấp, từ miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ đầy khoái cảm.

Đôi mắt cô nhắm nghiền, có gì đó muốn cô bùng nổ...

‘A...’ hai người đồng thời hét lên, tinh dịch nóng hổi chảy ra ngoài miệng âm đạo....

- Nguyễn Nhạc thân mến, cô còn non lắm...

Tố Tố liếc nhìn thân hình nhỏ nhắn đang cố gắng thoát khỏi dây thừng kia một cách kinh bỉ. Cô đã gắn máy theo dõi lên điện thoại Di Di, tất nhiên mọi thứ đều do Thượng Cung Thiên giám sát, linh cảm của cô....chưa bao giờ sai...

Cô ta nhìn cô bằng ánh mắt thù hận, ôi, sợ quá đề!

- Hừ, Nguyễn Nhạc.... giành đàn ông là cần có vốn! Nhưng bây giờ cô chút vốn liếng ít ỏi cũng mất rồi! Cô nghĩ...cô có bản lãnh gì? Hừ?

Nguyễn Nhạc ngây người... phải, anh ấy yêu cô vì sự trong sáng thanh khiết ... tình yêu của cả hai trong suốt tựa thủy tinh ... ha, có chút mỏng manh dễ vỡ, vì vậy mà cần phải gìn giữ ... bây giờ chỉ có một mình cô đơn độc cảm lấy... nhìn lại không biết khi nào sắc nhọn đã cứa vào tay, thủy tinh cũng nhuộm đỏ ...

Nhưng....cô nghĩ mãi không nổi.... tại sao? Không phải đang rất tốt sao? Anh ấy lại bỏ cô? Huhu... cô chưa chất nghĩ..từng viên trân châu tí tách rơi xuống....

- Bạch Thỏ! Cô biết sao hần ta lại trở về với Di Di sao?

Tại sao?

- Cái đó thì phải do cô nghĩ nha... còn bây giờ.... cô cứ ngồi ở đây đi tạm biệt... ha....ha....

Ngủ ngốc, ‘vật về chủ cũ’ chứ sao nữa!

- Tổ Tổ, tôi phải nhìn cô khác xưa đấy.

Hắn cười cợt, thân ảnh to lớn dựa vào cạnh chiếc xe tím của cô, mái tóc bạch kim theo gió uốn lượn...

Cô mỉm cười, muốn tiếp cận người đàn ông, thứ cần nhất chính là ‘hứng thú’.

Và... Lý Thường Nhu, hần ta là người cô muốn...

Hắn không keo kiệt trao cô nụ hôn lãng mạn, hình như từ khi gặp cô, môi hắn đã không còn trinh tiết! Ah..hắn nhớ, trinh tiết của hắn cũng bị ai đó cường bạo chiếm đoạt vào 5 năm trước, không biết ‘ai đó’ còn nhớ?

Tổ Tổ nào nhớ chứ. Tác giả trả lời thay thôi...xin phép xuống đài...hihi..

-Lý Thường Nhu! Bây giờ chúng ta đến nhà anh nhé? Anh phải nấu bữa trưa cho tôi, tôi thích gì...anh biết rồi đấy. Honey...

- Đi nào...

Chiếc xe rời khỏi nhà kho tối tăm, cả hai đều biết, tiếp theo sẽ là giây phút tuyệt vời...

Round

Ps: Much love~

17. Ôh, Anh Thích Tôi À?

Tgian: sau ‘vụ hotel’ 3 tuần~

- Di Di, tôi thích cô.

- Thượng Cung Thiên! Anh bị điên chứ tôi còn tỉnh táo lắm nhé! Anh nghĩ tôi sẽ tin sao? Sai lầm, chẳng lý do nào tôi tin anh cả! Người đàn ông tồi tệ!

- Sao?

- Anh nghĩ sau khi tôi biết sự thật, tôi sẽ xà vào lòng anh như trước kia à? Ai biết được...tôi lại bị anh vứt bỏ như thỏ con tội nghiệp?

- Di...Di...anh...

- Thượng Cung Thiên này...nghe rõ nhé! Tôi - Di Di không bao giờ yêu anh nữa! Không bao giờ! Sáng mai tôi sẽ đi làm, tạm biệt!

‘Rầm!’ Tiếng đóng cửa vang lên, chúa ơi, hần còn chưa nói trọn vẹn một câu! Sao hần lại thất bại như vậy chứ!!!

Trở lại căn nhà, hấn đã tắm để giải toả những mệt mỏi sau một ngày dài.

Ly trà thơm phức làm tâm trạng hấn ổn hơn.

Hấn đang suy nghĩ, suy nghĩ thứ tình yêu với Nguyễn Nhạc, à, cô ta được đưa về nhà bình an do Di Di yêu cầu, hấn hiểu được vì sao Di Di lại làm thế. Không phải lương thiện cho cam mà có lẽ...xuất phát từ đồng cảm. Có lẽ Di Di nhìn thấy cô ấy trong Nguyễn Nhạc khi hấn chấm dứt với cô. Vừa này...hấn đã hiểu phần nào..

Di Di...anh đang đi sai đường...xin lỗi...Người đàn bà của anh, người đã theo anh rất lâu, gắn bó...rất rất nhiều... anh hối hận,... tình yêu dành cho Nguyễn Nhạc? Đó không phải tình yêu, mà là thương xót, là mới lạ, pha lẫn nhiều cảm xúc khác nhau đã làm hấn sai lầm... Di Di, anh quả thật tồi...tồi tệ hơn những gì em nói, Di Di...anh sẽ không buông em đâu... Di Di...

Hấn nỉ non tên cô, cô rất đặc biệt... bình thần, gần gũi nhưng cũng lý trí và đủ sáng suốt. Hấn biết, hấn đã không thoát khỏi ma lực hấp dẫn của cô. Thứ phản ứng hoá học cần có thời gian và chất xúc tác...

Trà an thần nhanh chóng đưa hấn chìm vào giấc ngủ, trong mơ...hấn vô thức cười.... Di Di...

Có vẻ Tổ Tổ đang trốn tránh cô, máy theo dõi? Linh cảm của cô ấy chính xác 100%, việc Tổ Tổ làm muốn tốt cho cô...nhưng...sự khó chịu vẫn không thể xua đuổi khỏi đầu cô.

Nhưng dấu sao, cô nợ cô ấy lời cảm ơn cùng xin lỗi...

Vị chua của quả Quất ngâm khiến cô thấy thoải mái... hình như cô đã bỏ qua chi tiết nào đó quan trọng, nhưng cô không nhớ nữa!

Đắp chăn đi ngủ, ai nhắn tin vậy?

‘Ngủ ngon nhé!’

-Boss.

Ôh, cô sẽ ngủ ngon hơn nếu hấn không mất 200đ để gửi tin nhắn ngu ngốc cho cô đấy!

Bóng đen bao phủ căn phòng, cô không rõ ràng lắm nhưng hình như khoé miệng cô đang cong...

__Round__

18. Sau Cơn Mưa Chưa Chắc Là Cầu Vồng!

Một buổi sáng nào đó~

7:30 cô thức dậy. Cho chú Tom lịch lãm đánh răng miệng, cô cũng không vui vẻ lắm rời giường.

Và sáng nào cũng vậy... (cũng gần 3 tháng =__=)

‘Sáng tối lành!’

-Boss

Từ khi nào hấn hành động ngu ngốc đến lãng nhách như thế? Nhắn tin thật điên rồ...như một ly nước lọc vô vị!

Vậy mà ly ‘nước lọc’ đó đã gần 1 tháng cô phải uống vào miệng =__=

Ngũ cốc béo béo thơm thơm... cô rất thích món ăn này! Ly Cam vắt tăng động, cô rời khỏi ngôi nhà, đi làm nào!

- Chào chị Di Di, bản thống kê cần chị trình lên boss. Chúc chị một ngày làm việc tốt lành!

Cô nhân viên nhỏ vui vẻ nhìn cô. Lúc đi còn không quên cho cô một viên kẹo, haha, thật đáng yêu...

- Boss, mời ngài phê duyệt.

Thấy cô bước vào, hắn đã nhanh chóng ôm hôn cô nồng nhiệt. Chiếc giày cao gót mũi nhọn làm ngón chân hắn đau đớn....Di Di em không thương anh gì cả!

- Đây là văn phòng làm việc, ngài nên nghiêm túc!

- Ok ok.

Khi nào ra ngoài hắn sẽ không cần nghiêm túc với cô nữa...hihi...

- Di Di này... cuối tuần...chúng ta đi chơi nhé?

- Được thôi, bye bye.

Hắn còn chưa kịp nói tiếp mà...T__T lệ rơi đầy mặt...!!!

Hura!!! Cô đồng ý rồi! Nhìn bản thống kê hắn không khỏi thấy thuận mắt hơn mọi ngày...mày đáng yêu đấy!

Tổ Tổ đã thức dậy. Cô ngắm nhìn người đàn ông bên cạnh, ngón tay vò nhẹ mái tóc bạch kim, nó rất mềm. Cô thích nhất là vò rối tóc anh ta lên như một ổ quạ, như vậy nhìn anh cô sẽ cảm thấy đáng yêu hơn.

Cô trở về, có khá nhiều việc. Người đàn ông cô nhắm phải vẫn chưa có dấu hiệu động tình với cô. Động dục thì có thừa, hai người hình như không có mối quan hệ rõ ràng lắm. Nhưng không sao, anh nhất định không thoát được cô. Cô là ai chứ? Tổ Tổ nhá!

- Lý Thường Nhu! Dậy nào dậy nào!! Tôi đói rồi!!

- Tổ Tổ, tôi muốn ngủ!

Hắn kéo lại chiếc chăn mỏng. Thân thể nam tính bị che đi, chắc, cô rất muốn nhìn hắn lồ lộ như này nha.

- Anh không đi làm sao? Hôm nay thứ năm thôi!

- 10p nữa gọi tôi.

Tổ Tổ nhìn hắn, kéo tấm chăn lại phía mình. Cô cũng ngủ!

- Nguyễn Nhạc, ba phải làm sao đây? Công ty quốc tế QUEEN BEE hủy bỏ hợp đồng sản xuất với chúng ta rồi!

Nguyễn Nhạc sửng sốt, tâm trạng bây giờ cô cảm thấy rất tồi tệ! Ấn dấy số quen thuộc, giọng nói cô nức nở.

-....

- Thiên! Anh nghe em nói! Thiên!!!

Nguyễn Nhạc nhìn điện thoại trong tay, nước mắt không ngừng rơi, cô cầu xin Thiên nhưng...

Hức... hợp đồng đó rất quan trọng với gia đình cô! Cô sẽ không là gì nếu không có anh...

- Nhạc Nhi... con hãy cầu xin giám đốc Thượng Cung được không? Coi như mẹ cầu xin con...

Mẹ cô sắp quỵ xuống đến nơi, ba cô bắt đầu nhìn cô không thuận mắt....

Cô rất sợ, chỉ có ở bên Thiên, cô mới có mọi thứ Tình yêu, Tiền bạc, Địa vị...

Bàn tay cô nắm chặt, nhất định...cô sẽ giành lại Thiên!

Round

19. Sự Khởi Đầu.

Lại một ngày làm việc kết thúc~

Làm việc mấy tháng trong công ty cũng dần quen hơn rồi~

- Di Di, đi ăn nào.

Giám đốc nào đó không chút tiền đồ nhìn cô cười một cách... cô đã nói rồi mà? Về mặt hần rất đáng đánh đòn!

- Đi thôi. Tôi muốn ăn ở ‘Chợ đêm’!! Khoảng 21:30 anh hãy đến đón tôi! Tạm biệt.

Hần từ chối được không? Không được! Tiệc tối lãng mạn ở nhà hàng Roma với đèn nền lung linh tuyệt vời đã tan biến rồi!

Ngâm ngủ đi cùng cô xuống gara.

Tâm trạng của Di Di không tệ. Nhìn nam nhân đi bên cạnh, có chút gì đó không rõ sinh ra với anh. Vậy nên cô mới điên rồ đồng ý đấy! Còn ăn đêm gì chứ? Di Di ah, mày bị lừa đá ah???

- Hửm? Lý Thường Nhu?

- Ách... Tổ Tổ nói tôi đến đón cô ấy.

- Lên đi.

Cô cười lịch sự nhìn anh. Hai người coi bộ sẽ có kết quả đấy! Cố lên, Tổ Tổ cậu sẽ ‘câu’ được anh ta vào giỏ thôi! T_T

- Lý Thường Nhu chết tiệt! Tối như vậy còn chưa đón mình!!

Tổ Tổ bực bội vò tóc. Mái tóc mà cô tốn thời gian làm đã bị rối tung! Tất cả là tại hần!!! Lý Thường Nhu chó chết!

‘Cạch’

- Tổ Tổ, tôi đến rồi....

Vừa nghe thấy giọng anh, cô bước nhanh đến, ôm lấy cổ anh thật chặt. Thật không tiền đồ mà T_T hic!!

Di Di bước đi rón rén rời khỏi căn phòng, không quên khép lại cửa cho hai người ho một không gian thân mật.

Cô cũng nên chuẩn bị cho tối nay. Haiz.. sao mình lại hẹn ‘hò’ đêm với hần chứ??? Không phải chỉ cần đối phó qua loa đi ăn tối nhanh nhanh rồi về là được sao? Cô tự lấy tay đấm đấm cái đầu nhỏ một cách ảo não.... thôi vậy... tối nay sẽ ăn hết mình, dù sao mình cux được mời ăn ‘free’ nhỉ??

- Này, quá khích rồi đó!

- Lý Thường Nhu! Anh bắt tôi đợi!!!

- Sorry Honey, Vậy tôi về!

- Đùng! Ấy....

Tổ Tổ ôm chặt hần từ đằng sau. Người đàn ông này....hần ta...hần.....!!!!

Môi anh khê nhếch, hình như anh nhận ra ở cùng cô, anh sẽ dễ bị gọi lên hứng thú muốn trêu chọc vật nhỏ? ==?? No no, cô ta không thể là vật nhỏ được!

- Chúng ta đi nào, đi ăn! Sau đó...tối nhà anh... nha...

Cô thấp giọng dụ dỗ. Nắm tay hần và rời khỏi nhà, tay hần thật ấm!

Anh nhìn bàn tay kia đang nắm chặt tay mình. Không rõ chút cảm giác đang len lỏi. Nhưng nó bị anh gạt phắt đi! .. anh nhìn thấy Di Di, cô ấy đang nấu ăn, hương vị gia đình tràn ngập trong hơi thở của gian bếp

nhỏ. Trong chiếc tạp dề màu hồng, cô đứng đó nấu nướng, anh rất muốn đến đó và thưởng thức bữa ăn với cô, hình như vẫn chưa có dịp? Hắn mãi mê nghĩ, bất giác đã lên xe.

Di Di đã giải quyết bữa tối với đĩa salad toàn rau và ly cam ép ngọt lịm. Đồ ăn tối cô ‘cắt công’ nấu đã an vị trong tủ lạnh. Mai chỉ cần hâm lại là có thể ăn rồi!

Cô sẽ giải quyết chút công việc tồn đọng và chuẩn bị cho chuyến đi ‘Chợ Đêm’ hôm nay. Ý tưởng kinh khủng chợt loé, thôi nào Di Di, tất cả những gì mày làm là ăn và ăn, đừng làm mấy cái việc ‘sồn da gà’ như vậy chứ? Cô sẽ loay hoay chọn quần áo sao? Make up để đi chơi với hắn? Thật ngây thơ như bọn trẻ tuổi dậy thì mà!

Round

20. Go To Market Night.

Chợ Đêm luôn là địa điểm hoàn hảo để check in cho những cặp tình nhân hoặc đơn giản và đầy đủ để trải nghiệm sự ồn ào vui vẻ dành cho những người Forever Alone~

Ở đây bạn sẽ tìm được đầy đủ mọi thứ bạn cần. Tất cả và đa dạng! Đồ ăn vỉa hè? Là ‘đặc sản’ bạn cần ăn và thưởng thức! Nói đến đó thì các Reader cũng biết rồi. Di Di đang vui vẻ Check in ở quán ăn vặt Hạt Dẻ trên vỉa hè đối diện là nam nhân vô cùng suât!

Di Di mặc bộ đồ rất thoải mái, đi Chợ mà! Hiha. Có trời mới biết cô đã làm hành động của những đứa trẻ tuổi dậy thì!!! T_T

9:00

Di Di buồn bực đứng trước tủ đồ to lớn của mình. Đây là bộ thứ 8 hay 9 mà cô thay rồi! Hết vui vẻ xoay bên này đến xoay bên kia, cô vẫn chưa tìm ra bộ nào phù hợp và nhìn ‘có vẻ bình thường’ để hắn ta không phát hiện Di Di đã cực kỳ vui vẻ như đám nhóc con mà mong chờ tối nay.

Và đến khi cô nhận ra hành động đáng kinh bỉ của mình, cô mới thay bộ đồ thứ 10 và bắt đầu Make up Natural.

Hắn nhìn cô ăn một cách thực nữ chính cống, thức ăn nhanh chóng đi vào bụng 4 ngăn như con bò của cô. Cô đã ăn hết hai đĩa bánh cuốn Bắc 20.000đ trong khi hắn mới chỉ gấp năm miếng!

Hắn vui vẻ nhìn cô, Di Di tôi muốn bù đắp...em phải là của tôi!

- Bà chủ! Cho cháu Bún thịt nướng! Tô bự nhé! Món bà nấu thật Tuyệt vời!

Cô vui vẻ ngoắc miệng lên nói với bà chủ quán làm mọi người trong quán không khỏi cười phá lên, cô gái đó, thật đáng yêu.

- Thượng Cung Thiên! Anh còn tiền không?

Hắn nghe vậy, đưa chiếc ví ra đặt lên tay cô. Cô ngạc nhiên nhìn hắn, nhìn chiếc ví rồi gật gật cái đầu. Thì ra, đại boss lười rút tiền thanh toán, không sao không sao cô sẽ ‘thanh toán’ dùm hắn. Rút ra tờ 200.000 cô trả lại hắn.

- Này, đợi tôi! Ví của anh đây! Cầm lấy!

- Di Di, em cứ cầm đi.

- Không Không, của anh đưa tôi làm gì?

Nhìn hắn tự nhiên nhăn nhó cô bực bội! Gì chứ? Lên cơn sao? Cô đâu phải cướp? Đã trả lại còn....grừ....!!!

Hắn không nhận, cô cũng không thể rút nó đi! Cô liếc rồi nha! Nhiều thẻ ATM lắm đó! ><>

Nhìn cô, hắn tự nhiên nắm lấy tay cô. Cô nhìn hắn như sinh vật lạ, nhìn xung quanh. Từng cặp tình nhân nắm tay nhau, ôm hôn, tựa vai trên ghế đá...==! Không phải chứ? Anh người già cô đơn lẻ loi hiu hắt không muốn ‘lạc lõng’ nên mới nắm tay cô chứ?

Nghĩ vậy, cô cười cợt, để yên cho anh nắm, nắm ngón tay của hai người đan vào nhau. A. Không thể phủ nhận hắn và cô rất lãng mạn giống như cặp tình nhân vậy!

Gì vậy? ==’ Dây thần kinh của cô chắc bị chập chỗ nào rồi! Lãng mạn hả? Vứt đi!

- Di Di, lại đây...

Hắn kéo cô lại, đặt vào tay vô quả cầu thủy tinh, bên trong là hình tình nhân đang nắm tay nhau mỉm cười.

- Tặng em.

Cô ngây ngốc cười, ‘thịch’ má ơi! Hắn hôn cô. Ở nơi công cộng!! T__T

__Round__

21. .only You.

Chỉ mình bạn, Only You

Tặng bạn diepdinh211 , princetonlucy,AilidaKailala, btsjungkook0109, meocon0o0. Cảm ơn đã theo dõi câu chuyện này. Love you.

Sing: ONLY YOU

Chỉ mình anh, mình anh thôi em đã biết

Anh đã được gửi xuống để dành cho em

Yêu anh...xin anh hãy hiểu...

Chỉ mình anh, riêng mình anh thôi

Thức dậy 1 mình, ngủ quên 1 mình

Lúc nào em cũng chỉ nghe thấy

Nhịp đập yếu đuối của trái tim mình

Cho đến 1 ngày anh tới đây

Em đã tâm sự với anh để xoa dịu nỗi đau cô đơn

Nhưng mọi chuyện trở nên thật kì lạ

Càng gặp anh em càng rung động

Lại nhớ anh mỗi khi kẻ bên

Cả thế giới của em bắt đầu thay đổi

Từ đó chỉ luôn nghĩ đến 1 ai đó

Giờ anh đã trở thành người đầu tiên trong tâm trí em

ĐK:

Chỉ mình anh, riêng mình anh thôi, anh có biết
Em nghĩ về anh mỗi sáng thức dậy
Những giấc mơ ngọt ngào...hàng đêm...
Anh đã chiếm lấy trái tim em rồi
Chỉ mình anh, mình anh thôi giờ em đã biết
Anh đã được gửi xuống để dành cho em
Yêu anh...xin anh hãy hiểu
Cả trái tim em chỉ dành cho anh, riêng mình anh
thôi
Anh quá tuyệt để trở thành hiện thực
Quá chu đáo và ngọt ngào
Khiến cho em không muốn tìm 1 ai khác
Em không thể tin được....
Khi nhìn vào trái tim mình
Em chỉ thấy mình anh....
Tớ thấy bài này rất hợp với câu chuyện tớ đang kể. T_T chúc các bạn vui vẻ. Con Au này yêu các bạn
nhiều lắm!

22. Tình Yêu Nhỏ.

Buổi đêm tối, Di Di vui vẻ vào nhà. Cô không biết sao mới trước đó mấy tiếng ghét hấn như sao chổi giờ lại sinh lòng yêu mến. Hơ, cô đã để hấn ta hôn 'tạm biệt' trước khi vào nhà nữa. Ôi! Di Di này bị con khỉ gì vậy?

Chẳng lẽ 'Tiền mãn kinh' của cô đến sớm nên mới thất thường như vậy?

Cô già rồi sao? Hức hức...

Mới nghĩ đến đó cô đã muốn buồn nôn. 'Buồn nôn'?

OE...oẹ....

Cảm giác được bụng của cô co thắt giữ dội, cô nhanh chóng 'bay' vào ôm bồn cầu. Ngẩng mặt lên là một trận choáng váng... Không phải chứ? Market Night đồ ăn không đúng tiêu chuẩn vệ sinh do bộ Y tế đề ra ah? Huhu...

Ôm lấy cái bụng, cô nằm phịch ra giường. Cảm nhận được đã không còn đau nữa mới đi tắm rửa và tắt đèn đi ngủ. Sleep me now. Ôi, thật tồi tệ, so bad!

Thầm nguyện rửa món đồ ăn không sạch sẽ. Nhất định! Không bao giờ tới đó nữa! Never!!

Hắn lái xe về nhà, tâm trạng rất vui vẻ. Trên môi vẫn còn lại vị kem socolate ngọt ngào.

- Thượng Cung Thiên!

Một bóng dáng ôm chặt lấy hấn, khi hấn còn chưa kịp cởi dây.

Nguyễn Nhạc? Cô ta đến đây làm gì?

- Bỏ tay khỏi người tôi và rút!

- Không, Thiên ah. Em nhớ anh, em sai rồi, chúng ta, chúng ta hãy làm lại từ đầu được không...huhu....là do em quá yêu anh, nên em mới không chịu được cảnh anh chú ý tới thư ký Di...huhu....hãy tha thứ cho em...Thiên ah...

Nguyễn Nhạc cố chấp ôm hân, môi cô ta mò đến miệng hân, bàn tay bắt đầu sờ vào hạ bộ.

Ánh mắt hân xẹt qua tia lạnh huyết. Hân đáp trả lại Nguyễn Nhạc, tôi sẽ cho cô biết sống như thế nào là thâm hiểm.

Hân đã nhìn lầm, cô ta cũng chỉ là hạng gái điếm! Đừng tưởng hân không biết cô đến đây vì tiền. Loại đàn bà sẵn sàng vứt bỏ tôn nghiêm để quỳ dưới chân đàn ông như cô ta là thứ hân ghét bỏ nhất, kinh tởm nhất.

Thượng Cung Thiên, người thật ngu ngốc đã nhìn lầm cô ta!

Nguyễn Nhạc cảm nhận hân đáp lại cô, sung sướng như nhìn thấy cô ta sắp trở thành tổng tài phu nhân cao cao tại thượng. Dù có vứt bỏ mọi thứ cô ta không không sợ, chỉ cần có hân, cô ta sẽ có mọi thứ.

- Thiên, chúng ta đi lên phòng anh nhé. Ừm.ừm..

Vừa nói cô ta vừa cố gắng lột sạch chiếc áo mỏng tanh trên người mình, nhìn hân một cách quyến rũ si mê.

Phòng hân?

‘Phịch’ hân đập lên thân thể của cô ta.

- Giường tôi, phòng tôi? Chỉ có Di Di được phép vào, Di Di là người đầu tiên và cũng là người phụ nữ cuối cùng. Để cơ thể dơ bẩn này lên đó, không phải làm bẩn cả địa phương sạch sẽ sao?

- Thiên?

Nguyễn Nhạc hoảng hốt, nhìn người đàn ông đang liên tục hung hăng đập vào thân thể của mình, trước đó hân vừa mới cùng cô ta dây dưa.

- Giờ thì rút!

Hân ta lôi xềnh xệch cô ra khỏi cửa. Cánh cửa lớn lạnh lẽo khép lại, giống như số mạng cô ta cũng sẽ phải khép lại. Không thể, nếu tối nay không lay chuyển hân, cả nhà cô sẽ ngập trong nợ nần!

- Thiên, đừng mà...cầu xin anh, Thiên ơi, em yêu anh, Thiên ah!

Round

23. Ngộ Độc Thực Phẩm?

Sáng hôm sau, mọi người đều biết Công ty sản xuất Nguyễn thị đã sụp đổ. Số nợ vì phá hợp đồng thống kê là một con số kinh khủng. Ai cũng chắc chắn lưỡi, xem ra...gió đổi chiều rồi!

Di Di nghe thấy vậy không có nhận xét gì. Chắc Nguyễn Nhạc sẽ khổ sở lắm. Cô dự định sẽ nghỉ phép sáng nay, cô cần đi khám, sáng nay cô đã nôn chét đi sống lại gần mấy chục lần, mặt vàng sợt cũng phải moi ra quá!

‘Kính koong’

‘Cạch’

- Thượng Cung Thiên? Anh đến đúng lúc lắm. Tôi muốn nghỉ phép!

- Được, hôm nay anh cũng nghỉ phép! Chúng ta đi đâu đó chơi?

- Tôi phải đi khám sức khỏe. Anh về đi, không tiễn nhé.

Hắn nhanh chân lách người vào nhà cô, từ khi nào cô đã không sợ hắn rồi? T_T ??

- Em bị sao ah?

- Không biết.

Sao cô ấy cứ chống đối hắn thế? Hắn bực bội ép cô vào tường, chặn lại cái miệng nhỏ nhắn, bàn tay bắt đầu di động. Hành động rất quen thuộc như thể làm cả trăm lần, bàn tay nhanh chóng di chuyển vào chỗ nhạy cảm.

Không thể trách hắn dâm dê được, đây là hành động suốt 3 năm qua đấy! Bình thường thôi.

Nước mắt cô rơi từng giọt từng giọt, chạm đến đầu lưỡi của cả hai.

Hắn khẽ thả lỏng ra. Buồn bã nhìn cô, cô tức giận nhìn hắn khóc rống!

-Thượng Cung Thiên! Anh ức hiếp tôi, huhu, anh lúc nào cũng ép buộc tôi, anh không thương tôi!

Hình như cô nói sai gì rồi? Nhưng lúc này cảm xúc cô vỡ òa. Chỉ lảm nhảm câu nói mắng chửi hắn tồ tộ.

Hắn hoảng hốt, cô như đang làm nũng vậy, khi đó là hắn lại cảm thấy cô rất đáng yêu!

- Ngoan nào, ngoan nào, Di Di ngoan, không khóc nhé. Khóc sẽ rất xấu đó!

Khụ, hắn sẽ không thừa nhận là câu 'dụ dỗ' này hắn học được từ cậu nhóc đang dỗ em gái đâu! Mất mặt lắm.

Nào ngờ cô lại ủy khuất, khóc to hơn! Hắn nói cô xấu! Huhu, hắn dám nói cô xấu!

- Ô, tôi không xấu xí. Hức hức, anh là người đàn ông xấu xa! Cả nhà anh đều xấu xa!

- Được được, Di Di nói gì đều đúng, Di Di đáng yêu dễ thương xinh đẹp, nín đi nào nín nào.

Cô đẩy hắn ra, hốt hoảng ôm lấy bồn cầu, ôi, bồn cầu!! Tao yêu mày nhất!

Tiếng nôn khan truyền vào tai hắn, hắn nhanh chóng gọi điện cho Cự Giải.

- Cậu đến nhà của Di Di đi, cô ấy không ổn. Cho cậu 5p!

-..

Kết thúc cuộc trò chuyện, anh nhanh chóng đi lấy một ly nước ấm, cầu trời là nó có ích.

- Hơ. Cảm ơn

Cô cầm lấy ly nước vào súc miệng. Vị chua của thức ăn vẫn đọng lại ở thanh quản.

Ôi, chắc chắn cô bị ngộ độc thức ăn!

- Sh*t

Cái tên Cung Thiên chết tiệt! Cự Giải bực bội rời khỏi thân thể mềm mại của cô bạn gái 419. Vợ vội quần áo mặc lên cơ thể, chiếc xe thể thao xanh dương lao thật nhanh về hướng Tây.

__Round__

24. Chuyện Chưa Bắt Đầu.

Cự Giải nhanh chóng đỗ xe, hắn chạy nhanh vào ngôi nhà toàn hoa hồng đỏ.

Di Di, tốt nhất cô nên bị bệnh gì đó thật nặng! Hắn đã bỏ lại bạn gái mà chạy đến đây đó!

Chiếc điện thoại lại reo lên, hắn trực tiếp bỏ qua. Bước vào phòng khách đã thấy Thượng Cung Thiên đáng ghét đi tới đi lui ở đó. Trong phòng wc cơ hồ truyền đến tiếng nôn ọe.

- Cự Giải, cậu xem Di Di, cô ấy nôn cả buổi rồi!

Gương mặt lo lắng nhìn hắn, hắn rửa thềm một tiếng.

Trong phòng wc là cả một mùi chua loét! Di Di chặt vật ôm bồn cầu. Nhìn cô thê thảm không thể tả.

Đợi cô đã bớt ói mửa, hắn lau trán cho cô bằng khăn ẩm. Cô bạn này, không phải có con với Thượng Cung Thiên chứ?

Di Di hỏn hển ngồi tựa vào hắn, là Cự Giải sao? Cái thằng bạn bác sĩ? Chắc vậy rồi.

- Thuốc chống nôn, anh có không? Xốc ruột nữa.

- Cô bị ngộ độc thực phẩm ah?

- Có lẽ.

Được rồi, đi ra ngoài, tôi khám cho cô.

Song Song là cô phụ tá của hắn cũng nhanh chân chạy tới. Cô mang hộp bác sĩ đến cho hắn và vài thứ cần thiết.

Cự Giải lập tức đưa Di Di cho Song Song, dù sao đều là con gái, cô ấy sẽ tốt hơn.

Song Song nhìn cô bạn mình, dìu cô lên sofa. Bắt đầu ‘hành nghề’

Mày cô nhú lại, cô sẽ chưa vội đưa ra câu trả lời.

- Di Di, cầm lấy và thử đi.

Di Di nghi ngờ nhìn ‘chip chip’, que thử thai? Không phải là...cô có con với hắn chứ?

Thượng Cung Thiên nhìn thấy, ánh mắt không khỏi vui vẻ. Nôn ọe chắc chắn là Di Di có con hắn rồi! Dù sao tháng trước, hắn không dùng ‘bảo vệ’

Di Di tiến vào phòng vệ sinh. Thật lâu sau, vẻ mặt nghiêm trọng bước ra. Dọa cho ba người bọn họ một trận hết hồn.

- 1 vạch!

Cô cười hỏn hở nhìn họ. Haha, cô không có con, mặc dù kinh nguyệt chưa tới nhưng cô không lo nữa! Haha, cô sẽ không giống trong tiểu thuyết mang thai con Thượng Cung Thiên!

Cự Giải nổi giận, Di Di không sao! Hắn phải về an ủi cô bạn gái nhỏ bé.

Song Song thở phào nhẹ nhõm, bước theo sau Cự Giải.

Hai chiếc ô tô rời khỏi ngôi nhà nhỏ.

- Được rồi, Thượng Cung Thiên. Anh về đi, hôm nay tôi nghỉ sáng thôi. Anh đi làm đi, hôm qua tài liệu anh vẫn chưa ký cho giám đốc nhân sự kìa.

Cô vừa đánh răng vừa nói với hắn. Bụng đã hết co thắt, cô có thể thả lỏng rồi.

Dự định hắn đáp lại, ai ngờ vẫn không thấy hắn trả lời. Cô uống một ly cacao nóng nhìn ra ngoài. Chắc hắn về rồi. Mình đúng là con Áo tướng sức mạnh! Sao có thể nghĩ hắn sẽ ở bên mày chứ?

Phải ra khoá cửa thôi.

Thượng Cung Thiên đang nép ngoài cửa, ách, hành động này là của phim tình cảm lãng mạn! Cầu mong cô sẽ thích!

Thân ảnh xuất hiện, hắn nhann chóng hung hăng hôn cô. Vị cao ngọt ngào làm hắn muốn thêm.

Ừm.ừm.

Cái tên này! Cô đá hấn, nhưng toàn đá hụt. Bực bội dùng giăng khỏi hấn. Cái tên này mệnh ‘dog’??? Gặp cô là ‘cạp’ !!!

__Round__

25. Tình Cảm Khó Lý Giải.

Tình yêu là một thứ khó lý giải nhất trên đời. Có đôi khi người này yêu người kia nhưng không được đáp lại, đến khi buông tay thì người kia lại

quay qua theo đuổi người này.

Cô yêu hấn nhưng không được đáp lại, đến khi buông tay thì hấn lại theo đuổi cô.

Như vậy, hấn có tính là người đàn ông tồi?

Có lẽ có.

Di Di đã nói.

Hấn là thằng đàn ông tồi tệ.

Hấn không biết trân trọng.

Ngu ngốc trong tình cảm.

Tại sao hấn thông minh như vậy, EQ lại thấp đến đáng thương!?

Buổi trưa ở văn phòng giám đốc là sự âm u đến tội nghiệp. Vị boss nào đó vò đầu bứt tai vì nghĩ tới đường tình trắc trở.

Hấn tự kỷ, hấn đã giải quyết xong công việc. Và giờ, hấn lại rảnh rỗi để suy nghĩ về Di Di.

Hồi trước. Cô luôn mềm mại. Nhưng hấn bỏ qua.

Hồi trước. Cô luôn cho hấn ly coffee mỗi sáng. Và lồng cơm rất to. Nhưng hấn coi đó là điều bình thường.

Hồi trước. Cô luôn nấu cơm cho hấn mỗi tối. Hấn chỉ nhàn nhạt ăn.

Hồi trước. Cô yêu hấn. Hấn không có tình cảm gì.

Bây giờ? Thảm! Quá thảm!

Tố Tố vẫn ở nhà Lý Thường Nhu. Cô đang một bộ mèo con tựa vào ngực anh.

Cảnh tượng u ám. Âm thanh âm u rùng rợn. Anh một bên nhàm chán ăn miếng khoai tây chiên cô đang trực tiếp vào miệng. Cô chú tâm nhìn màn hình, bàn tay vẫn lặp đi lặp lại hành động ‘dâng thức ăn’ cho anh.

Hết rồi? Hành động được phép dừng lại. Anh cúi đầu nhìn cô, lại tiếp tục nhàm chán nhìn màn hình.

Tố Tố không nói gì. Cầm ly nước uống.

‘Rột, rột’ Lý Thường Nhu đã tự nhiên uống một chút. Ấn lại ống hút vào miệng cô, nhất thời. Tố Tố cười ngu ngốc!

Mẹ kiếp! Cô đúng là không có tiền đồ!

‘Đau quá’ Song Song nhăn mặt. Cô sốt rồi. Nhưng nhà cô đã không còn thuốc hạ sốt cùng kháng sinh.

Choáng váng truyền vào trung tâm thần kinh não bộ.

‘A’...

- Cự Giải, phiền anh mua giúp tôi thuốc hạ sốt. Cảm ơn.

Cả người cô ngã xuống đất. Một màu đen bao trùm. Chiếc điện thoại không ngừng truyền tới tiếng mắng chửi.

Cự Giải rất muốn mắng người! Nhưng cô y tá của hắn bị bệnh, lần sau, nhất định....Hắn sẽ vứt điện thoại đi rồi mới ở cùng bạn gái!

Nghiến răng nghiến lợi. Bàn tay Linda sờ vào cơ ngực quặn rũ.

‘Mặc kệ vậy!’

- Giải, anh đi?

- Không, anh sẽ ở với cưng.

‘Chụt’

- Nhưng, là lần sau. Cưng về đi.

Hắn nhanh chóng lái xe đến nhà y tá Song.

Trên giường to lớn, nữ nhân chăm chú nhìn quyển sách to đùng trước mặt. Cơ thể cô bị chiếc chăn bông che đi nên nhìn có vẻ nhỏ bé đáng yêu.

Di Di đang uống nước mơ ngâm.

Mọi hôm cô phải cày thêm vài cuốn tiểu thuyết mới yên tâm ngủ được.

Hôm nay, đồng hồ mới 8:30. Mắt cô đã muốn không mở nổi nữa.

Oáp, để cuốn sách xuống bên cạnh.

Vươn tay tắt đi bóng đèn.

‘Đêm rồi, ngủ ngon’

Một sinh linh nghe thấy, cũng yên ổn không di chuyển trong không gian nhỏ bé nữa.

‘Ma ma, ngủ ngon nhé. Tiểu Linh sẽ ngoan nga..’

__Round__

26. Sợi Dây Liên Kết.

Một buổi sáng nọ~

. Phòng vệ sinh. Nhà Di Di.

Vẫn y hệt như hôm qua.

Di Di thả hai ôm bồn cầu. Cô muốn kết hôn với bồn cầu!!!!

Không ổn tí nào. Cô phải đi khám. Có khi nào cô bị bệnh ruột thừa hay thứ gì đại loại không?

Chiếc ô tô xiên vẹo chạy trên đường.

Di Di cố nén cơn buồn nôn lại, bụng cô cứ như bị đập dữ dội, cào cào như muốn cô phải ói hết cả dạ dày ra.

Một tay cô run rẩy điều khiển vô-lăng, một tay ôm bụng muốn giảm bớt đau đớn.

Trên người cô chỉ mặc một chiếc váy xuyên mỏng.

Cô muốn khóc, khổ thật đấy.

Tiểu Linh: Oáp~ Sáng rồi nhỉ? *đập đập* Linh Linh chào mama, mama khỏe không?

Xe của cô dừng lại ở bệnh viện tư gần nhà. Bóng dáng thất thiếu chạy vào.

‘Cự Giải’ !

Ánh mắt cô mở lớn. Cự Giải cũng nhìn thấy cô, anh ta ngạc nhiên hết cỡ vì bộ dạng thảm hại của cô giờ này.

Thật may mắn là thấy hắn.

Cự Giải nhìn khuôn mặt nhăn nhó của cô. Mà cô nhăn lại, lông mày dài run rẩy, vài giọt nước mắt cũng sắp rớt.

Tay cô ôm chặt bụng.

Trước khi ngắt đi, cô vẫn nghe được tiếng anh ta lảm nhảm.

Cả người cô có vẻ được đẩy đi đâu đó. Nhưng đầu cô không cho phép hoạt động, mọi suy nghĩ không thể tiếp tục.

Thượng Cung Thiên buồn bã nhìn về phía bàn làm việc của Di Di.

9:00 rồi, cô ấy vẫn chưa đi làm. Điện thoại cũng không nghe máy.

Sắp có buổi họp, tâm trạng hắn thấy lo lắng một điều gì đó.

Cứ đi đi lại lại.

‘Ring ring’ tiếng điện thoại vang lên.

‘Cự Giải’

- Chuyện gì?

- ...

‘ Vụt ’

Cô tiếp tục nhìn vị tổng giám đốc chạy nhanh ra ngoài với vận tốc đáng kinh ngạc của một vận động viên chạy marathon.

Có chuyện gì vậy nhỉ? Đám nhân viên tùm lại bắt đầu trao đổi.

Chiếc xe nhanh chóng đậu dưới bệnh viện đa khoa Cự Gia.

Cự Giải đã thấy hắn khi hắn hốt hải chạy đến.

Cửa phòng cấp cứu mở ra ngay sau đó.

Thượng Cung Thiên vội vã hỏi thăm.

Vị bác sĩ già đen mặt. Cô y tá nhỏ thấy vậy liền cười khó khăn nói

- Cô ấy chỉ là do mang thai nên ...

Về mặt hắn bây giờ khỏi nói, ngu như chó!

Miệng hắn cong lên một cách kinh tởm. Trời ạ, Di Di, cô ấy mang thai.

Hắn đã hỏi trên dưới 10 lần rồi. Haha, Di Di mang thai con hắn.

Cự Giải một bên kinh hãi, mang thai? Di Di đã mang thai con Thiên!?

Hắn không khỏi cảm khái, hai người này đây đưa ba năm cuối cùng đã có thành quả.

Được rồi! Bây giờ phải đi xem cô ta sống hay chết chưa đã. Con gái đúng là động vật ăn bám! Chỉ khổ cho hần, tối về với bạn gái đã muốn mệt vì giọng ẻo a ẻo ệt. Ban ngày lại phải chăm sóc Song Song vô dụng!

Đậu xe trước cổng nhà Song Song. Trên tay hần là cháo trắng, Song Song cô phải cảm ơn ta cho tốt, ta đã nể tình chúng ta hợp tác 2 năm mới vào bếp nấu cháo cho cô đấy!

Mỉm cười vui vẻ bước vào, đồng nghiệp thân mến.

Song Song vẫn mệt mỏi ngủ thiếp đi. Nào biết dạ dày cô sắp bị ‘ân sủng’

27. Cô Nãi Không Muốn Tình Tiết Cẩu Huyết!

Huhu, tớ buồn kinh khủng. Vote khó lắm sao? Vote cũng đâu tốn tiền!? Mua đồ ăn thì phải trả money. Tớ đã tốn cực nhiều tình cảm mà sao không ai đoái hoài vậy!?

———— T_T ————

Di Di được chuyển xuống phòng bệnh thường. Chỉ cần tĩnh lại là có thể về nhà.

Cô tĩnh lại trong bệnh viện. Màu trắng đặc trưng của bệnh viện làm cho cô có chút khó chịu.

Trên người vẫn là bộ váy xuống hồi sáng. Có vẻ cô không bị bệnh quá nghiêm trọng.

Cô vui vẻ xuống giường. Căn phòng đơn vì thế trở nên im lặng.

Cô lang thang ra ngoài bệnh viện. Tiền viện phí cô cũng không trả, cô không mang theo ví mà? Coi như ăn chùa vậy!

Lái xe về nhà, cô dự định sẽ gọi điện hỏi thăm Cụ Giải tình hình sức khỏe sau.

Trời đã trưa rồi, cô lại nghỉ làm. Tiền lương chắc chắn bị phòng nhân sự rút hết!

Ăn gì đây? Trong tủ lạnh toàn mấy thứ ăn nhanh, cô vẫn là đi mua thức ăn về thì hơn.
‘cách’

Cửa nhà mở ra, Tổ Tổ kệ nệ cầm đồ ăn, Lý Thường Nhu cũng theo sau đi vào.

Về mặt Tổ Tổ vui vẻ nhìn cô, Lý Thường Nhu thì... ách, sao hần u ám vậy?

- Di Di, Thượng Cung Thiên đâu rồi?

Lý Thường Nhu đưa mắt nhìn cô.

Cho cô xin, làm sao cô biết hần ta ở đâu?

- Này, vợ mà không biết chồng ở đâu thì thật không tốt!

Hơ, Tổ Tổ đang nói cô sao? Cô là vợ hần à?

Trùng mắt nhìn Tổ Tổ. Tổ Tổ bình thường nói.

- Cô bạn ngọc này! 23 tuổi còn ngô nghê thế! Cậu mang đứa bé của hần! Thế không định kết hôn ah??

Cô mang đứa bé của hần? Cô có con?

Ánh mắt cô ngạc nhiên nhìn hai người họ.

Hai người cũng không hiểu nhìn cô. Tổ Tổ đưa cô ra góc nhà nói nhỏ.

- Di Di, cậu không biết cậu mang thai?

- Cậu nói gì?

- Lúc này, Thượng Cung Thiên gọi cho bọn tớ báo tin này mà? Tớ không tin còn hỏi Cụ Giải nữa.

- Không phải chứ!?

- Di Di, em...

- Tôi biết, tôi mang thai.

Hắn mừng rỡ nhìn cô, như vậy cô đã chấp nhận hắn?

- Em đồng ý làm vợ anh sao?

Cô giả hoạt nhìn hắn, sao có thể dễ dàng rơi vào hố của hắn được!?

- Còn phải xem xét. Tình cảm cần thời gian nha.

- Chỉ cần em nguyện cùng anh suốt đời, đợi bao lâu cũng nguyện. Nhưng mà, con nó không đợi được lâu...hihi

Cô buồn cười nhìn hắn. Tâm trạng xúc động tụt vào ngực hắn. Tâm không khỏi mềm nhũn. Nam nhân này, cô sẽ có được mãi mãi sao?

Tiểu Linh cảm nhận được hạnh phúc của mama, vui vẻ đập một cái hưng phấn.

‘Á’

(Tác giả hư cấu)

- Sao vậy? Khó chịu? Chúng ta đi bệnh viện?

Hắn lo lắng sờ sờ bụng cô.

Cô nhìn hắn, hắn đang nghĩ gì thế?

- Con đập.

??? Khuôn mặt cô ửng đỏ rúc vào lòng hắn.

Hắn vui vẻ không biết tay chân để đâu nữa...huhu, hạnh phúc đến quá nhanh, quá nhẹ nhàng, quá bất ngờ như một cơn gió không bao giờ cạn, như đám mây màu hồng trôi trên trời kia không bao giờ hết, như sinh linh trong bụng cô vậy sẽ sinh trưởng mạnh mẽ.

Khỏi nói thì Tổ Tổ cũng biết họ rất hạnh phúc. Cô mỉm cười nhìn Di Di, có chút ghen tỵ nha.

- Lý Thường Nhu. Anh thấy hai người họ hạnh phúc không?

- Có, Di Di chờ ba năm đã được đền đáp. Thượng Cung Thiên cũng đã biết trân trọng cô ấy. Hai người bọn họ rất hạnh phúc.

Tổ Tổ cúi đầu, khi nào, cô mới được như vậy? Nhìn người đàn ông kia, lòng cô có chút đau.

Tác giả cũng hạnh phúc. Hú hú!!!!

Vậy đó, hạnh phúc rất đơn giản, hạnh phúc của Di Di rất nhẹ nhàng.

Tình cảm là thứ nảy sinh bất ngờ, nhưng sinh trưởng rất nhanh và mạnh mẽ.

Chúng ta cũng không cần cảm nhận rõ ràng đâu. Đến lúc nó to lớn, chúng ta sẽ biết thôi.

Di Di cô không thấy hạnh phúc đến nhanh chút nào. Nhẹ nhàng và đầy màu sắc.

Hắn ta, không hề tốt đẹp đúng không?

Nhưng, cô cũng không biết sao bị hấp dẫn.

Lý do? Có lẽ cô chưa tìm thấy.

Nhưng, biết sao đây, lâm vào mật ngọt của hắn rồi.

Tiểu Linh trong bụng mẹ đã muốn đổi.

Di Di cũng không hiểu sao, ăn ngấu nghiến Tổ Tổ nấu, ai, cô đâu đổi!!!

Nhưng Tiểu Linh đổi! *đập*

- Anh bị điên?

Song Song hờ hững nhìn hấn.

What?

- Song Song!!! Tại sao cô ăn được nó?

- Cháo này anh nấu, tôi ăn.

Được rồi, Cự Giải vẫn vui vẻ nhìn Song Song. Tôi biết cô thích tôi mà! Còn không thừa nhận. ><>

- Cô không thấy thơm?

- Tôi không có vị giác. Sao cảm nhận được?

‘Rằm’

Hấn đập mặt xuống đất. Có gì sai rồi! Hấn lại đi ‘ảo tưởng’ cô ta thích hấn mà ăn cái đồng này vào miệng!
T_T

Song Song nhìn hấn, không nói gì. Trong lòng thì đã muốn cười to!

P

s: Thật ra là khi viết pic này ta vừa lụm được 50k trong túi quần. Có hơi tăng động chút!

29. Good Morning.

Buổi sáng hôm nay, khác với hôm qua. Bầu trời trong xanh hơn hôm qua, cô thức dậy việc đầu tiên không phải là ôm bồn cầu caca (cô đã nhận cái vật đáng yêu kia làm caca rồi).

Mà là...

- Thượng Cung Thiên!!!! Anh lăn khỏi giường tôi!!!!

Cô hét lớn, cái con người như heo nái kia vẫn nằm ngủ ngon lành. Vừa tỉnh dậy đã xém bị ngạt thở mà lia xa trần thế!

Khỉ khô chó đẻ, ôm nhau ngủ là lãng mạn sao!? Cô thấy đó chính là hành động ngu ngốc! Nhìn xem cứ đà này, main trong truyện sẽ không chết vì nữ phụ mà chết vì cái thứ gọi là ‘lãng mạn, hường phần’ đó!!!

Tiểu Linh bé nhỏ: mama đang giận, phải nằm im! Mình có nên cổ vũ mama???

Tiểu Linh thăm dò *đạp nhẹ*

‘Á’ Đứa con kia!!! Im lặng!!!

Được rồi, sáng hôm nay, hấn sẽ ngoan ngoãn.

Thượng Cung Thiên ngồi dậy, óp! Bên cô chỉ muốn ôm cô ngủ.

- Di Di, dậy nào. Ngoan.

Hấn bình tĩnh ôm cô vào phòng tắm, cho cô vệ sinh răng miệng. Sáng sớm mà không đánh răng, sẽ rất thơm!

Hấn cùng cô đi xuống lầu. Cô mặc một chiếc váy xuong thoải mái màu xanh nhạt, hấn mặc một áo phông rộng rãi họa tiết ‘ấn độ’ quần lửng màu be.

Hai người nhìn có vẻ phá lệ thoải mái cùng sức sống.

Tổ Tổ đã cưỡng ép Lý Thường Nhu mà chuyển sang bên đó. Vì vậy, hấn ta lại ở với cô, như mấy ngày trước! Thật không có gì vui lắm.

-...

- Dạ??

-...

- Tối, hôm nay sao?

- ...

- Vâng.

Mặt cô ỉu xiu, ba mẹ Thượng Cung Thiên tới! Gì vậy! T__T

Cô nên giải thích với họ thế nào về việc cô có thai đây? Họ sẽ nghĩ cô là hạng đàn bà xấu xa?

Mặc dù trong nguyên tác, Di Di rất được họ chiều chuộng. Nhưng mà, vẫn không thấy họ ủng hộ bọn cô kết hôn nha! T__T

Còn ba mẹ cô ở Maindilan nữa! Con gái họ mang thai, họ có giết cô không?

Tối nay, ba mẹ hần tới. Cô nên làm gì?

Tiểu Linh: ông bà tới hả? Chắc! Hần sẽ ra chào ông bà nội!

Tiểu Linh ngoan ngoãn nằm ngủ, haha, tối nay hần sẽ chào ông bà!

Song Song đứng trước cửa nhà Cự Giải.

Cô có nên vào không!? Cửa không khoá nè.

Được rồi! Cự Giải, nể tình anh đã chăm sóc tôi khi ốm.

Tôi sẽ nấu cho anh một bữa!

(Còn vấn đề vị giác, Song Song lừa Cự Giải thôi)

‘Cạch’

- Từ từ. Anh nhanh quá. A. A.

Tiếng nói này...ở đâu ra mà to quá vậy??

Phòng ngủ hả? Không phải hần ta coi phim AV một mình chứ?

Cô quyết định đi ra ngoài, thật xấu hổ!!

- Giải. A. A. Mạnh. Nữa. A. Nữa. A.

Thân thể cô chấn động!

‘Bịch’ Túi đồ ăn rơi xuống sàn nhà lạnh lẽo.

Cô vội vàng nhặt nó lên, cầu mong, hần ta không nghe thấy.

Làm phiền hần với bạn gái xxx cô thật đáng ghét!

Nhưng mà, giọt nước mắt này ở đâu ra vậy?

Cô hoảng hốt, tại sao cô lại khóc??

Dùng tay cố gạt đi nó, nhưng hình như, càng như vậy nó lại như giọt sương đọng vào là vỡ tí tách rơi xuống gò má ửng hồng.

Hiển nhiên, hai người bên trong nhận ra điều gì đó.

Cự Giải nhú mào, hần lấy chiếc khăn quấn quanh hông bước ra ngoài.

Song Song???

Đúng rồi, cô ta nói sẽ đến để nấu ăn cảm ơn hấn.

Thân hình Song Song run rẩy nhanh chóng nhất đông củ quả, thấy hấn thì dừng lại, ngoảnh mặt đi chạy thực mạng.

Nước mắt? Hấn không mù! Sao cô ta lại khóc?

Bắt lấy cổ tay cô, hấn đem cô ôm vào ngực.

Bì thức ăn cũng lần nữa rơi xuống sàn nhà.

- Cô làm sao vậy?

Song Song cúi đầu, mặc cho những giọt nước mắt ngu ngốc làm ướt một mảng ngực hấn.

Bàn tay cố đẩy hấn ra, cô sai lầm, là cô ngu ngốc.

Vì điều gì? Cô không muốn nghĩ, cũng không dám nghĩ.

Vì ý nghĩ đó sẽ làm cô chết mất.

- Xin. lỗi. Tôi không cố ý đâu. Cứ tiếp tục. Xin. Lỗi.

Linda bước ra, bị cảnh này dọa mất.

Cự Giải nhìn cô, cô thầm than. Nhanh chóng ra ngoài.

Cô không muốn mất kim chủ này đâu. Phải biết điều.

- Song Song?

-

Cô không nói gì, nước mắt vẫn cố nén. Đẩy mạnh hấn đi ra, cô phải về nhà! Song Song ngu ngốc! Sao bây giờ mới biết tình cảm của mày chứ??

Hấn bực bội không rõ lý do.

Cúi người.

Mắt cô mở to nhìn hấn phóng đại trước mặt.

Đôi môi cô dần dần bị hấn thâm nhập, chiếc lưỡi hấn cùng cô dây dưa.

Cô vẫn khóc, anh ta. Cướp mất nụ hôn đầu của cô!!!

Càng ngày, nước mắt lại càng rơi xuống nhiều hơn. Nhưng mà, tại sao? Cô không chống cự nữa!??

Nữ nhân này, thật là! Cô ta đúng là thích hấn, haha!!!

Hấn lại tiếp tục hôn, di chuyển xuống cổ và để lại vết hoa hồng nhỏ.

Một tay giữ lấy gáy, một tay không an phận di chuyển xuống khóa váy.

Tà mị mất di chuyển, cô không thoát khỏi tay tôi rồi.

31. Ba Mẹ Giá Lâm.

- Huhu!!! Thượng Cung Thiên chết bầm!!! Tôi sẽ băm anh ra ngàn mảnh như miếng thịt này!!!

‘Cạch cạch’ Miếng thịt lợn hồng càng ngày càng nhỏ đi.

Di Di vừa chửi vừa hét, chỉ vì ba mẹ hấn ta cũng là ba mẹ nuôi của cô nên cô mới phải xuống bếp!

- Di Di? Em đang làm gì? Mau nghỉ ngơi!!!. Xuống bếp thật không tốt.

Thượng Cung Thiên về nhà, thấy vợ tương lai thân mang bầu lại xuống bếp, hấn hốt hoảng cầm chiếc dao thái.

- Anh còn nói! Ba mẹ anh tối nay sẽ về. Em không nấu ăn sao được??

Di Di oán thầm.

Hắn sưng sốt, cô ấy nấu ăn tiếp đón ba mẹ hắn sao? Cô là muốn lấy lòng ba mẹ hắn? Cô chấp nhận hắn?

Hắn vui vẻ ôm cô, Di Di anh yêu em chết mất!

Cô bị hắn xoay đến chóng mặt. Tâm cũng liên mềm nhũn.

- Được rồi, Thiên, anh thả em ra!

- Cần giúp gì không?

Hắn mong chờ nhìn cô.

- Anh rửa rau đi!

- Được!

Hắn hạnh phúc cầm rửa rau, huhu, cô ấy vẫn yêu hắn lắm.

Cảm giác ấm áp của gia đình này, bây giờ hắn mới thấy cực kỳ sung sướng!!! Thật tuyệt vời!!! Rất rất Perfect!!!!

Nhìn bóng lưng hắn cẩn thận rửa rau.

Di Di không khỏi mỉm cười, xem ra, người đàn ông này không tệ.

‘Di Di’ cô yên tâm, ở đây, tôi sẽ thay cô sống thật tốt!

—

2 tiếng sau

—

==??

- Thượng Cung Thiên!!! Anh cúc ngay!! Con sâu xanh này ở đâu ta vậy?? Hả???

Má ơi, chú sâu còn lúc lắc thân hình béo tròn nhún nhún chào cô nữa chứ!

Oh my god! Cô bực bội xoa trán.

Chào sâu! Hắn đáng thương nhìn con sâu nhỏ trên đĩa salad.

Ách. Hắn sao biết được nha. Có thể là do rửa không sạch.

Đĩa salad xanh mọng có con sâu nhúc nha nhúc nhích, thật đáng yêu.

==

- Anh...đi ra ngoài!! Anh đi ra ngoài!!

Hắn ủy khuất, bước đi ra khỏi bếp.

Ôi chúa!

Ba mẹ hắn từ đâu tới đứng trước mặt hắn vậy??

Giật cả mình! Hắn vỗ vỗ ngực trái.

Cô nhìn ba mẹ ‘nuôi’ cười một cách khó khăn.

Hai người họ nhìn bọn cô lắc đầu.

Không phải chứ? Mới gặp đã tạo ấn tượng không tốt??? T_T

Huhu, ‘Di Di’ ba mẹ nuôi của cô có đáng sợ lắm không???

- Di Di, mẹ biết là con có khúc mắc với Thiên vì Nguyễn Nhạc. Mẹ sẽ không ép con lấy Thiên đâu, mẹ mong con hạnh phúc. Cũng sẽ không cướp đi đứa con trong bụng con, mẹ muốn con phải bỏ những khúc mắc làm con đau lòng mà sống vui vẻ tới già với Thiên...

Cô không để mẹ nói tiếp, tâm trạng cô rất dễ xúc động. Nhưng cũng nhờ sự xúc động ấy làm cô nhận ra tình cảm của mình với Thượng Cung Thiên.

Nếu cô còn tỉnh táo cùng sắt đá, chắc chắn sẽ chạy đi tìm hạnh phúc khác (nếu không có Tiểu Linh mẹ sẽ bỏ baba, Tiểu Linh giỏi quá ah)

Sẽ không vì tình cảm của 'Di Di' mà động lòng, để giờ đây càng ngày cô càng giống 'Di Di'. Trí nhớ ở hiện đại cũng càng ngày càng mờ nhạt.

Tâm niệm trở về cũng không còn kiên định.

Tất cả vì hấn.

Vì tình cảm quá đậm của 'Di Di'

Cô đã yêu thương hấn mất rồi.

'Cạch'

Thượng Cung Thiên bước về phía cô, Tô Cảnh Vy đưa bát thuốc bổ cho hấn và rời khỏi căn phòng.

Hấn đặt bát xuống, nhẹ nhàng tặng cô một nụ hôn.

Từ nhẹ nhàng ôn nhu đến thô bạo mạnh mẽ.

Cô cũng phối hợp để hai tay vòng qua cổ hấn, trầm luân trong nụ hôn này.

25 tuổi, trạch nữ cuối cùng cũng có một mối tình vắt vai!

Tay hấn không an phận kéo xuống khoá váy của cô, cô hơi dừng lại nhắc nhở hấn còn có sinh linh nhỏ trong bụng!

- Cự Giải nói không có vấn đề gì...yên tâm, còn tốt cho con nữa đó.

Cô cũng không ngăn cản được, tiếp tục dây dưa cùng hấn.

Tô Cảnh Vy cười tươi nhìn chồng đầy ẩn ý, hai ông bà phối hợp đóng cửa lại xuống lầu. Bọn trẻ này....ai...

××××××××

Quay lại với Tổ Tổ nào!!

Oáp!

Lý Thường Nhu vươn vai, Tổ Tổ ở với hấn cũng khá lâu rồi. Giờ đây không thấy cô bên cạnh làm anh cảm thấy thiếu thiếu.

Tý nữa đến nhà Di Di tiện thể nói cô ấy vậy! Cô ấy thích ăn gì nhỉ?

Nói về Tổ Tổ.

Cô cảm thấy nên áp dụng chiến thuật 'lùi một bước tiến ba bước' với kẻ đàn như Lý Thường Nhu.

Vì vậy sau khi chắc rằng con mồi không thể thoát liền 'chạy'!

Cô đang ở trên một ngọn núi, phù phù!

Khi nào mới leo lên hết đây? Lạnh quá!

Núi nhân tạo thôi mà cũng hiện thực hoá!!!

Cả người cô run rẩy hết cả!

Linda - người tình của Cự Giải đang ảo não nhìn Tổ Tổ. Quạt phun tuyết nhiều như vậy, Tổ Tổ rốt cuộc cần hiện thực 3d như thế nào nữa?

Cô rất lo lắng cho thân hình đang trèo leo như con khỉ kia đó.

Cô ra hiệu cho nhân viên nhỏ giảm bớt tốc độ.

- Hello.

...

- Tôi đang ở núi nhân tạo Vergest. Buổi chụp dời sang ngày mai đi, còn nữa chuẩn bị cho tôi một ‘ngưu lang’ kinh nghiệm nhiều một chút.

....

- Uh, hắc ta ‘đá’ tôi rồi.

..

- Uh, buồn gì chứ, tôi cũng không có tình với hắc.

...

- Rồi rồi, Du Lăng Hiên!! Người đại diện nói hơi nhiều rồi á!

Du Lăng Hiên đen mặt nhìn Điện thoại, Linda lại nạt hắc, huhu.

>>>>>>>>>

Round_dumplings.

33. Câu Chuyện Tình Yêu.

Nhà Di Di...

‘King koong’

Tô Cảnh Vy tiến đến mở cửa, thì ra là thư ký Lý. Bà mỉm cười nhìn khuôn mặt điển trai đang ngạc nhiên kia.

- Chào bác gái, con không biết bác ở đây.

- Không sao, con vào đi.

Tô Cảnh Vy đem cho cậu ly nước, Di Di cùng con bà cũng trùng hợp bước xuống.

Lý Thường Nhu nhìn ngó, không thấy được Tổ Tổ thì có chút ỉu xìu.

- Thường Nhu, Tổ Tổ nói anh đến lấy gì sao?

Di Di nhìn hắc, bước đi nhẹ nhàng hỏi. Thượng Cung Thiên bên cạnh đang cầm chiếc bát muốn uly Di Di ăn.

Hắc không phát hiện, giờ đây nhìn Di Di hắc đã không còn động tâm. Mà đang tìm tòi một bóng dáng hồng hắc của ai đó.

- Cậu không ở với Tổ Tổ, chạy xuống nhà tôi làm gì? Công ty có gì hả?

- Tổ Tổ không có ở đây sao?

- Uuk, cô ấy không ở cùng Thư ký Lý sao?

Cô thấy Lý Thường Nhu vội vã chào bọn cô, rồi rút ra về.

Có chuyện gì vậy?

Lý Thường Nhu nhanh chóng lái xe về nhà, tại sao vậy? Cô ta đi rồi thì hắc phải vui lên chứ? Sao lại mất mát thế kia?

Hắc gơ tay che mắt, đầu óc từ khi nào tràn ngập hình ảnh của cô.

- Ah, bữa nay đang chụp ảnh cho bộ sưu tập mới mùa thu. Linda là người mẫu chính. Anh giao công việc đơn giản cho Du Lăng Hiên rồi, cậu ấy sẽ báo cáo cho anh qua Mail.

- Chỉ có từng đó?

- Công việc không quan trọng đều send to mail, họp hành thì không có nên không vất vả mấy đâu. Anh cũng không nuôi đám người ngồi không.

- Úm... Hôm nay chúng ta đi mua đồ đi! Hết đồ ăn rồi...

- Được.

- Ah, cho anh!

Cô đưa anh chiếc thẻ, đây là tài sản của 'Di Di' cô cảm thấy ăn bám thật không tốt nên cho anh vậy. 1 tỷ cô đưa đi đầu tư rồi, bây giờ cũng coi như phú bà. Haha.

Nhưng mà, có vẻ hần không vui. Cô đành phải nghĩ cách khác vậy.

- Này! Thượng Cung Thiên thối! Đây là sổ tiết kiệm cho Tiểu Linh! Không phải cho anh đâu!

- Haha, được rồi. Tiểu Linh chưa sinh ra đã là tiểu phú.

Hần vui vẻ nhìn cô, làm sao không biết cô không muốn bám hần chứ. Haiz, đàn ông có một người phụ nữ bám mình chính là hạnh phúc đó!

Hần trầm lắng đầu.

- Đi! Chúng ta đi mua bím!

'King koong'

Song Song vui vẻ chạy ra mở cửa, Tổ Tổ về rồi?

- Tổ Tổ!

Cô ngớ người, Cự Giải?

- Song Song?

Hần xúc động ôm cô, cô chỉ ngạc nhiên trừng mắt.

Song Song đây rồi, vật nhỏ của hần. Hần gắt gao đem cô vào ngực. Ôm thật chặt như muốn hoá giải niềm xúc động này.

- Cự Giải, buông...

- Song Song, làm bạn gái anh được không?

Cô nhìn hần, cô có thể thấy ánh mắt chứa đầy niềm vui kia.

Nhưng còn bạn gái của anh?

- Bạn gái anh...

- Không, đó chỉ là người tình thôi. Song Song, anh và Linda không yêu nhau. Song Song, anh phát hiện. Mình yêu em mất rồi!

- Thật sao?

- Muốn chứng minh?

Dứt lời hần bế bổng cô lên.

- Phòng em đâu?

- Ở đó? Sao vậy?

Cô to mắt nhìn hần. Vui vẻ được hần bế công chúa. Trời ơi, có phải tôi đã tìm được bạch mã hoàng tử?

Ngây thơ chỉ phía phòng ngủ của mình. Con sói nào đó nhanh chóng ăn cô không còn miếng xương!

Tổ Tổ lén lút tới nhà Lý Thường Nhu thăm dò tình hình quân địch!

Cô lén lút bước vào nhà. Lén lút leo lên phòng ngủ của hần.

Không có ai?

Cô ưỡn ngực vui vẻ vào bếp. Tối nay, cô sẽ đãi hần bữa cơm gia đình! Một mẻ bắt gọn hần vào lưới! Sau đó từ từ từ từ lột da lăm thịt! Hahahaa!

Lý Thường Nhu mệt mỏi rời công ty. Cả ngày, không hiểu sao hần không tập trung làm việc được.

Hần lái xe tới Bar Moon.

Đến tận khuya, người người bắt đầu ra vào, lắc lư dưới ánh đèn màu sắc. Theo âm nhạc thoi miên mà thả người theo điệu nhạc Dj.

Âm thanh nhức óc truyền vào tai, bên cạnh đã có ba bốn chai rượu.

Cả người hần sắp gục lên bàn. Du Lăng Hiên nhìn bạn mình như vậy liền khó chịu, haiz.

- Này, buồn phiền vì gì?

- Hức, tôi không nghe thấy gì!

Du Lăng Hiên cầm chiếc điện thoại đang rung bần bật trong túi quần, hần đi nhanh vào phòng vệ sinh.

- Hello?

- Lăng Hiên, Linda vừa gọi tôi. Cô ấy bị anh chàng nào đó thả ở đường cao tốc 143, anh đến đón cô ấy đi!

- Lý Thường Nhu đang ở Moon, cậu ấy sắp gục rồi. Cô đến đây đi, tôi sẽ đón Linda.

Hả? Chưa nói xong đã cúp? Du Lăng Hiên nhanh chóng chạy xe đón Linda, lòng thầm mừng cô ấy...

Linda đang lết bộ trên đoạn đường dài, giày cao gót lệch lệch trên đường bê tông.

Cô thầm gơ ngón cái lên chửi nam nhân đã bỏ rơi mình.

- Hức, chỉ cần có người đón mình! Dù gái hay trai, già hay trẻ cô đều sẽ yêu người đó!

Thân hình gầy run nhẹ trong gió đêm.

Một chiếc xe dừng lại. Trước khi ngắt, Linda vẫn kịp nói

- Chúng ta yêu nhau nhé?

Du Lăng Hiên đen mặt, lôi kéo cô vào trong xe ấm áp. Linda đã ngã gục xuống lòng hần.

Tổ Tổ đứng trước Moon, răng nghiến kèn kẹt, Giỏi! Lý Thường Nhu! Nam nhân thối!!!

>>>>>>>>>

Round_dumplings.

Hi, về Di Di mình đang bí ý tưởng. Khi ba đôi kia còn đang rắc rối nhẹ.

Cảm ơn m.n đã ủng hộ story!

Ngày mới tốt lành!!! Love you so much!!!

35. Buổi Tối Không Lãng Mạn.

Trong bar, âm nhạc điên cuồng nhảy nhót, ánh đèn theo nhạc chớp chớp nhảy múa, trên sàn nhảy đám người thiếu vãi say sưa ve vãn nhau, sắc tình tuyệt sắc.

Tổ Tổ bưng bưng lửa giận tiến vào, phải mất khá lâu cô mới đến được chỗ hắn ta. Đã thấy hắn nằm gục xuống bàn, vài chai rượu bên cạnh lấm lốc.

Những tên đàn ông muốn tiếp cận người đẹp đều phải nhìn người nam nhân to lớn bên cạnh, không dám tiến lên.

Cô bực bội lay hắn dậy. Nhờ tên đàn em kiên nhẫn ra xe ô tô. Rồi ra lệnh chạy thẳng về nhà.

- Này!!! Tiếng hét của ai đó vang lên trong không gian nhỏ hẹp.

Chuột nhắt hốt hoảng nhìn chị đại, chị ah chị làm trái tim nhỏ bé của hắn đập bang bang nà!! Sắp xảy ra tai nạn quá!

Chiếc xe uốn cong một đường, cơ thể cô lắc lư nhìn người đàn em có ý trách móc, rồi đẩy đẩy người toàn men rượu kia.

Chán ghét nhìn hắn. Ôi, rốt cuộc hắn sao lại uống rượu chứ??

Phòng ngủ Di Di...

Di Di sắp đi ngủ, cô xoa xoa chiếc bụng của mình rồi cầm ly sữa ngủ cốc lên nhấp nhấp.

Oa..Thật ngon. Vị thơm của ngủ cốc làm cô hí hóp mắt hưởng thụ.

Đặt chiếc cốc ở tủ, Thượng Cung Thiên nằm sấn ở trên giường chờ cô sủng hạnh.

Nghĩ tới đó, cô cười thành tiếng, ánh mắt gian tà. Tiến lại cạnh hắn, nhanh chóng xà vào ngực hắn.

Thơm quá, thân thể hắn thật thơm! Mũi cô hít hà.

Ngủ thôi.

Hắn ôm lấy người cô, cô cũng yên tĩnh hưởng thụ ấm áp của hắn.

Thật giống đôi phu thê già!

10p sau...

- Này, sao lại đẩy anh ra?

Thượng Cung Thiên nhìn vẻ mặt chàm ghét của cô, ngơ ngác. .

- Ngạt sắp chết rồi, anh tránh xa em ra!!!

Cô ghét bỏ nhìn hắn. Cái gì hai người lãng mạn ôm nhau ngủ chứ? Cô nhổ vào. Sắp ngạt chết cô! Lần sau nhất định phải đá hắn ra xa. Ngày nào đó ra đi mà lý do cũng không biết!

Thượng Cung Thiên buồn cười nhìn cô. Nhéo cái mũi cao rồi bình ổn nhắm mắt. Ngày mai, cô sẽ chọn áo cưới cho lễ thành hôn của hai người!

Lòng Di Di cũng nghĩ thế, nhưng, cô không rõ mình đang đi dự về điều gì.

—>>

- Oe!!!

Lý Thường Nhu, anh chết đi!!!

Cái váy của cô T^T, cô lấy gì mặc đây hả?

Mùi chua tởm lợm xộc vào mũi cô, cô nhanh chóng dìu hắn vào nhà, đẩy hắn lên sofa. Chuột nhắt đã phóng xe chạy rồi ==

Aiz! Lý Thường Nhu, tốt nhất là anh nên có lý do chính đáng! Nếu không! Tôi thiên!!

Tổ Tổ điên cuồng hét. Chạy vào nhà vệ sinh tắm rửa.

Còn Lý Thường Nhu sớm đã ngủ trên sofa, khoé miệng lưu lại vệt chua chua.

Trước cổng chung cư.

Linda đang không biết trời trăng mây gió gì cả bám lấy anh như con rắn. Anh có chút sợ cô ấy, lỗ đâu. Cô ấy đem anh ăn vào bụng không phải là mình chịu thiệt sao? Phải cách xa Linda mới được.

Linda lảm nhảm vài câu vô nghĩa rồi gục trên người hắn. Mùi hương này, thật ấm áp...

Thân hình có phần nhỏ bé của anh chập vọt chống đỡ Linda. Cao như vậy làm gì!? T^T mỗi lúc đi cùng cô, hắn đều thấy tử thân muốn chết. Trời sinh chân ngắn hắn có làm sao!! Xấu hổ chết đi!

Ps: Các bạn có học hè không?? Mình học muốn điên luôn!" Ừ__Ừ

36. Ngày Mới Như Gia Đình Bình Thường.

- Thiên, em đói

Cô lý nhí nói, khuôn mặt sắp khóc nhìn hắn.

- Muốn ăn gì?

- Bánh bao...

Cô mè nheo trong ngực hắn.

Hắn dặn dò cô rồi lái xe đi mua. Ít lâu sau, quay về với ba chiếc bánh bao nóng hổi thịt bò thịt lợn nhân dưa nữa... ụ tặn miệng cho bà xã đại nhân ăn.

- Em không muốn ăn bánh bao nữa, huhu....

Cô lại khóc, cô nhìn bánh bao tròn tròn đã mất hết hứng rồi..

- Muốn ăn gì?? Đừng khóc, anh sẽ mua cho em!

Anh hốt hoảng đỡ dành cô.

- Em muốn ăn phở Hà Nội!!!

Phở Hà Nội?? Ở đâu có phở Hà Nội?

Hắn lái xe vòng vòng trên đường, mắt sáng lên nhìn ‘Phở Hà Nội’ nhanh chóng chạy vào mua hai tô đặc biệt! Nhanh chóng lái xe về nhà an ủi bụng cô.

Nhìn cô ăn ngon lành, hắn thở ra một hơi, mý mắt muốn sụp lại rồi vẫn phải lấy que tăm chống đỡ!

- Anh phải ăn hết bát kia!

Cô ra lệnh! Nhìn bát phở nghi ngút hơi nóng bên cạnh, cô khịt khịt mũi.

Hắn mua nhiều như vậy, không ăn hết thật có lỗi với người đầu bếp đã dày công nấu nướng! Nếu không ăn, đầu bếp sẽ buồn lắm...hu hu... bún cũng buồn, thịt cũng buồn rau cũng buồn...ô...ô

Hắn nhanh chóng đem tô phở vào bụng. Ánh mắt cô cứ như hắn đang ngược đãi động vật vậy!

Ăn xong.

Cô mới vui vẻ lôi kéo hấn đi ngủ. Nếu Thiên ngư muộn sẽ không đẹp trai! Tinh thần xa sút! Dễ mắc bệnh! Dễ chết! Cô phải kéo hấn đi ngủ, sao lại thức khuya như vậy!?

Hấn khóc không nước mắt nhìn cô, cuối cùng cưỡng chế cô đánh răng xong mới ôm cô lên giường.

Bây giờ, hấn mới được yên ổn.

(7:30)

Sáng sớm, Di Di đã rời giường. Lý do thì cũng chẳng cần nói. Cô ngày nào cũng phải đi thăm bồn cầu ‘ca ca’

Đến bồn cầu ca ca chắc cũng muốn nhận cô làm họ hàng thân thiết!

Huhu, có điều kiện, cô sẽ cúng bồn cầu 3 que nhang mỗi ngày để ghi nhớ công ơn đã bảo vệ môi trường trái đất của anh hùng vệ sinh Bồn Cầu! Tén ten ten tèn!!!

Tiểu Linh vẫn nằm ngủ, chân vô thức cựa quậy để tìm một tư thế thoải mái.

Di Di ôm bụng, cuối cùng đã xong.

Một mẻ đánh răng rửa mặt, bôi kem dưỡng da, thay một bộ váy xuống rộng thùng thình mới an tâm bước xuống lầu.

Hấn đang ngồi nhìn Laptop, thấy cô ngồi trước mặt thoải mái ăn canh gà cũng gấp máy lại. Thường thức bữa sáng do thím Trương - mẹ hấn gửi đến nấu. Thật ngon...

Hai người bước vào công ty. Mọi người đều cung kính cúi chào, trong mắt đều là ghen tị cùng chúc mừng. Cô vui vẻ nhìn họ, cuối cùng nhìn một vòng phòng thư ký.

Lý Thường Nhu đâu? Cô nhún vai nhìn hấn.

Hấn không khỏi buồn phiền, mới mấy ngày đã lơ là công việc! Không biết có chuyện gì.

Nói về Lý Thường Nhu. Cả đêm nằm trên sofa, cơ thể muốn căng cứng, nhức mỏi đến giờ vẫn còn nằm ‘liệt giường’

>>>>>>>>

Ps: hihi, chap này nói về Di Di nhiều chưa! ^0^ Rất vui vì mina ủng hộ nhé!! Love you so much!

Round_dumplings.

37. Chọn Áo Cưới.

Không lâu sau, Lý Thường Nhu bộ dạng vui vẻ phấn chấn cùng Tổ Tổ đi làm. Cô ngồi ở bàn làm việc lắc đầu than thở, hai người này có lẽ giải quyết xong rồi.

‘Cạch’

Thời gian trôi qua rất nhanh, đã đến giờ tan sở. Cô vươn vai, không biết khi nào hấn đã đứng trước mặt cô chờ đợi.

- Di Di, chúng ta đi!

Cô gật đầu mỉm cười, vẻ mặt hạnh phúc nhìn hấn. Cả hai bước vào xe, nhanh chóng đi đến tiệm áo cưới QUEEN BEE.

Cô đang suy tư chọn lựa, một nhân viên đã đưa cho cô chiếc váy cưới đẹp đẽ.

Cô ngạc nhiên nhìn hấn, chiếc áo cưới này...

- Là em đã thiết kế, khi đấy em còn rất vui vẻ đòi anh may chúng.

Hắn mỉm cười nghĩ nghĩ, bản thiết kế đó được hắn tìm thấy trong ngăn tủ liền vui vẻ đặt may theo số đo của cô. Chắc chắn cô sẽ rất hạnh phúc, hắn mỉm cười đẩy cô vào phòng thay đồ.

Bên trong, Di Di nhìn bản thân mình trong gương...

Là ‘Di Di’ thiết kế sao?

Lòng cô bỗng đau thắt lại, Di Di.

Khuôn mặt cô tái nhợt, nhìn chiếc váy tinh xảo trên người lại không cảm thấy hạnh phúc. Tâm can như bị bóp đến nghẹt thở, cõi lòng đau nhức.

Cô không phải ‘Di Di’ làm sao có thể mặc chiếc váy này.. Ngón tay cô nắm chặt lấy chiếc váy.

Bỗng nhiên, chiếc áo cưới như ngàn vạn ngàn châm đâm vào da thịt, đâm thật sâu tới tâm hồn cô...

A!!!!

Tiếng hét chưa kịp vang, cô đã mất đi ý thức. Việc cuối cùng cô làm chính là ôm chặt bụng... Tiểu Linh....

Người nhân viên nhỏ thấy Tổng tài tương lai phu nhân bỗng nhiên nằm phịch dưới sàn liền hét hoảng hét lên.

‘Choang’

Chiếc ly bỗng rơi xuống đất, lòng hắn đột nhiên có dự cảm chẳng lành.

‘Tổng tài! Di Di phu nhân bỗng nhiên ngất xỉu!’

Cái gì? Hắn vội vã chạy vào phòng thay đồ.

Nhanh chóng đuổi đi đám người kia, giây phút đó, hắn hoảng hốt ôm chặt lấy cô.

Cô ấy

Thật đẹp

Rực rỡ

Chói mắt

Trong bộ váy cưới này..

Nhưng sao...

Vợ hắn...

Lạnh lẽo như vậy

Không còn thở??

Hắn mở to mắt, trong mắt chỉ toàn là hoảng loạn cùng sợ hãi.

Hắn vội vã như tỉnh cơn mộng, chiếc xe cấp cứu đã inh ỏi kêu lên.

Ôm lấy cô một đường chạy thẳng ra ngoài, tim đập thình thịch nhìn cô nhắm mắt bị đưa lên xe.

Tiệm áo cưới bỗng nhiên xôn xao nhốn nháo hết cả, mọi người đều thi nhau bàn tán, không khí trong lúc đó liền náo loạn.

Tôi đang ở đâu?

Di Di nhìn căn phòng to lớn xa lạ. Một nam nhân lạnh lùng bước vào.

Cô hốt hoảng nhìn hắn ta, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm người cô như muốn lao vào ăn thịt vậy.

Cô chợt thấy lạnh lẽo, kéo chiếc chăn kia che đi cơ thể toàn dấu vết của cuộc mây mưa nồng nhiệt.

Thượng Cung Thiên đâu? Cô ở đâu đây? Tại sao lại ở đây?

Ánh mắt cô hoảng hốt nhìn xung quanh như con thú bị thương cảnh giác nhìn kẻ địch - nam nhân lạnh lẽo khí tức này.... Là ai?

>>>>>>>> Round_dumplings

Cảm ơn mina đã ủng hộ!!

T^T

Tớ muốn hôn mina mỗi người một cái!

38. Thượng Cung Thiên.

Ánh mắt cô hoảng hốt nhìn xung quanh như con thú bị thương cảnh giác nhìn kẻ địch - nam nhân lạnh lẽo khí tức này.... Là ai? Tại sao... lại giống Thiên như vậy!?

Hắn ta nhìn cô đầy chết chóc, như tu la muốn đòi mạng cô vậy, cô càng ngày càng hoảng sợ.

Thân hình cô theo cơ thể hắn bước tới mà càng ngày càng lùi dần. Đến khi tấm lưng trần chạm vào bức tường trắng lạnh lẽo, trái tim cô tràn ngập là sợ hãi tột cùng. Mắt cô đã mở to hết sức nhìn nam nhân giống y hệt Thiên trước mắt.

Hắn định làm gì? Là ai? Có quan hệ gì? Cô là ai? Là Di Di hay xuyên vào người khác nữa? Cô ở đâu?

Có rất nhiều câu hỏi được đặt ra, nhưng đều không có câu trả lời.

Bàn tay hắn chạm vào người cô, như xác chết vậy, thật lạnh... Hắn không phải Thiên, tay Thiên sẽ không lạnh như thế, ngược lại rất ấm áp.

Vốn định mắng hắn nhưng tiếng nói lại chẳng thể nào phát ra nổi. Trái tim cô lại đập nhanh trong hoảng sợ cùng tuyệt vọng vậy hắn, làm ơn...làm ơn.. ai nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra ở đây, được không??

Bàn tay cô không có tí sức lực nào đánh vào người hắn. Mặc kệ hắn là ai, không ngừng dấn đá lên cơ thể to lớn này.

Cánh tay lực lưỡng cầm lấy cổ tay cô rồi kéo lên cao, một tay giật mạnh lấy mái tóc dài màu đen, da đầu cô tê rần, khuôn mặt nhăn nhó dữ tợn.

- Di Di, cảm giác không nói được thế nào? Rất khó chịu đi?

Giọng nói này....

Cả người cô cứng đờ, Thượng Cung Thiên?? Nước mắt cô lại càng rơi lợi hại, Thiên... Là anh sao?

- Đồ đàn bà độc ác, chỉ vì muốn leo lên giường tôi mà cô hành hạ Nguyễn Nhạc như vậy sao? Cô ấy có tội gì??? Con tôi có tội gì??? Tại sao lại độc ác như vậy???

Hắn đau đớn nhìn người đàn bà trước mặt đang hoảng sợ tột cùng kia, như giao găm sắc nhọn mà đâm vào trái tim của cô, đầy máu...

‘Chát’

Trên khuôn mặt đỏ nhợt thời in hằn năm dấu tay, giọng nói này, Thiên!!!! Lòng cô đau đớn hét gọi tên anh, Thiên...

Bây giờ cô đã chắc chắn, cô xuyên về hiện đại rồi. Từ giọng nói đầy oán hận cùng chán ghét này, cô có thể biết.

Di Di gặp hắn ta, giọng nói giống như vậy, khuôn mặt giống như vậy, còn cả Nguyễn Nhạc, Di Di chắc chắn đã làm gì Nguyễn Nhạc và con của hắn ta rồi!

Trời ơi, tại sao lại có chuyện như vậy xảy ra với cô!!

Cô nên có cảm giác gì đây?

- Di Di, bây giờ Nguyễn Nhạc đã không còn, con tôi chưa ra đời đã bị mù đàn bà rắn rết như cô giết chết. Nói cho tôi, máu của cô, là màu gì?

Ánh sáng phản chiếu khuôn mặt sợ sệt của cô, lưỡi dao sắc nhọn dần dần cứa vào da thịt, muốn hét cũng chẳng thể hét được. Đau quá... Thiên dừng lại thiên!!!

Cô chỉ có thể hét lên trong lòng, cả người bất lực nhìn người đàn ông này. Trong phút chốc, cứ ngỡ như chính là Thiên, người nam nhân mà cô vô tình đã trao trọn con tim, từng giọt nước mắt mặn chát rơi xuống... ánh mắt cô đầy đau khổ, tuyệt vọng chứa đầy sự thê lương cùng vài tia sáng dịu dàng cùng tình cảm khó lý giải nhìn hấn - Thượng Cung Thiên!

Hấn cứng đờ người nhìn ánh mắt trong suốt toàn nước mắt lấp lánh kia, mạch máu đỏ đã gần nhuộm đầy ánh mắt mà hấn luôn cho là mê luyện ngu ngốc cùng tạp chất bẩn thỉu đó. Tại sao? Nó lại giống Nguyễn Nhạc như vậy???

Hấn điên cuồng hét lên, hấn bị sao vậy! Mụ phù thủy này, làm sao có thể có đôi mắt giống hệt Nguyễn Nhạc như vậy???

Bàn tay hấn chạm vào chiếc cổ thon dài đã nhuộm màu đỏ kia mà bóp, gân tay hấn nổi lên, cô ta chỉ như một con ếch đang thoi thớt nhìn hấn. Không chút phảng kháng nhìn hấn. Nhìn hấn như hấn là người đàn ông cô ta yêu nhất, là sự đau đớn cùng tuyệt vọng đan xen. Hấn nhắm mắt lại, trong đầu toàn là ánh mắt trong suốt đó, Nhạc Nhi...

Cô đã sớm mặc hấn muốn làm gì thì làm, coi như xuống dưới Điện diêm vương rồi khẩn phạt cho Thiên cùng con cô bình an, cũng tốt, cái mạng này coi như trả nợ thay Di Di vậy...

Bàn tay hấn buông xuống, đem người cô nhỏ nhắn ôm vào lòng, trân trọng cứ như cô là người hấn yêu nhất vậy.

Cô sớm đã ngất, không có ý thức để hấn ôm.

• • •

Round_dumplings.

39. Sự Tình.

Di Di tỉnh lại, đây không phải phòng của Thiên.

- Di Di, em tỉnh rồi?

Thượng Cung Thiên nhìn vợ mình mở mắt liền vui vẻ hỏi han.

- Thiên?

Hử? Cô nói được? Vậy, đây không phải là thế kỷ 21?

Lòng cô không khỏi lộp bộp. Nhưng rồi nhanh chóng ôm chặt lấy Thiên. Anh ấy là Thiên, ấm áp như vậy chỉ có Thiên!

Cô hoảng sợ nhớ lại...

Một người đàn bà đến gặp cô, lúc đó cô vừa bị 'Thiên' đá ra khỏi phòng khách sạn lúc cô muốn lên giường với anh ấy. Tình hình xấu hổ cực kỳ, bà ta là mẹ của 'Thiên' yêu cầu cô 'quyến rũ' anh và làm cho Nguyễn Nhạc - cô nhân viên nào đó đang có con của anh không xuất hiện trước mặt con trai bà.

Tất nhiên, dù cô có mê thượng ‘Thiên’ đến mức nào, cô cũng không thể đồng ý được, nhưng....

Mẹ nuôi cô vô tội. Tiệm bánh nhỏ của bà ấy bị mẹ ‘Thiên’ đem ra uy hiếp cô, cô biết nếu không có nó, mẹ nuôi cô sẽ rất buồn, đó là quà tặng của con trai đã mất của bà tặng bà.

Hơn nữa, trái tim cô đã muốn trao cho ‘Thiên’ cô tin tưởng, ông trời cho cô đầu thai kiếp khác, gặp anh và muốn cô và anh có kết cục tốt đẹp. Cô vẫn tin là vậy.

Điên cuồng mọi thủ đoạn để có được trái tim anh.

Nhờ mẹ anh mà được làm thư ký riêng cho anh.

Nấu ăn.

Chăm sóc.

Tặng bánh gato.

Thiết kế dụng cụ.

Những hành động đó, tôi thực hiện rất thành thực, suốt hai năm làm tình nhân bên anh mà.

...

Nhưng hình như ấn tượng tốt của anh về cô càng ngày càng xấu. Đến tận khi cô phát hiện không thể thay thế Nguyễn Nhạc, hừ vẫn là cái tên đó, con ả đó còn cả con cô ta nữa.

Tôi phát điên lên. Uống rượu giải sầu, lái xe không cẩn thận đâm vào cô ta.

Tôi cũng chẳng hiểu sao cô ta lại lao ra đường như vậy chỉ vì một con mèo =__=.

Lúc đó.

Tôi hoảng hốt tột cùng, có lẽ, cô đã rất sai lầm...

Máu, toàn thân cô ấy đều là máu, đứa con của cô ấy...

Tôi khóc, không rõ vì điều gì.

Tay tôi không lái xe nữa, đứng im nhìn anh ở quán tạp hoá gần đó đau khổ chạy lại đưa cô ta đi cấp cứu.

Tôi sợ sệt lái xe về nhà, cả hai ngày đều ngồi một chỗ, hình ảnh cô ấy nằm giữa đường, máu chảy nhuộm đỏ chiếc váy cô ấy đang mặc mà tâm thần rối loạn.

Anh ta đến nhà tôi, khi đó anh ta đã nhìn thấy tôi khi tôi xuống xe định đưa Nguyễn Nhạc đi bệnh viện.

Tra hỏi tôi, tôi muốn biện minh. Rằng đó không phải tôi cố ý, chỉ là do cô ấy tự mình lao ra.

Nhưng...

Không thể nói gì cả, vì sao vậy??

Hắn ta biết thế, điên cuồng đánh đập tôi, ném tôi cho bọn man rợn cường hiếp...

Lúc đó, tôi sâu sắc biết, đó không phải Thiên, kẻ lạnh lùng đó không phải Thiên. Thiên của cô là người đàn ông ôn nhu cùng ấm áp đến nhường nào...

Sau đó, cô bị nhốt trong một căn phòng trắng, không hiểu sao nhìn màu trắng tôi lại nhớ đến chiếc váy của Nguyễn Nhạc. Càng hoảng hơn khi biết cô ấy đã chết, đứa con cũng không sống sót.

Tôi ở đó, liên tiếp gần năm ngày không ăn uống, hoảng hốt liên ngất đi.

Tỉnh dậy đã ở đây. May mắn, cô đã trở về...

>>>>>>>>

Ách, câu chuyện là vậy ạ!

Cảm ơn mina đã đón đọc!

Di Di sẽ về sớm thôi, hạnh phúc sẽ đến với cô.
Vì có tác giả mà, hihi!!!
Round_dumplings.

40. Rắc Rối.

Di Di đi lang thang trên một không gian toàn là màu trắng, trống rỗng không có gì.
Dần dần bao vây cô là những viên cầu màu huyết dụ, rất đẹp..
Cô ngơ ngác nhìn xung quanh, địa ngục nhìn cũng không tẻ nhỉ?
Cô bắt đầu đi, đi, đi..
Mẹ nó! Đi nữa cô sẽ gãy chân luôn, chỉ là...những đoạn phim ấy...là ký ức của 'Di Di' khi ở đây sao?
Cô lấy tay chạm lên hình ảnh đó, chuỗi hình ảnh này vẫn tiếp tục chuyển động, rồi biến mất.
Những tinh cầu nhỏ dần bao vây lấy cô, phát ra thứ ánh sáng nhàn nhạt.
Cơ thể cô như dung nhập với chúng, cảm nhận chúng chuyển động trong người.
Làm cho cô cảm thấy thoải mái, kẽ ngân nga.

- A..

Mắt cô mở ra. Cảnh tượng kia đã mất, cô vẫn ở trong căn phòng này, cổ đã được băng bó cẩn thận.
Thở phát ra hai tiếng..

- A lô... 1 2 3 4 (=___=!!!)

Cô cười rạng rỡ, sao lại nói được rồi!! Thật tốt quá! Mình phải rửa oan cho mình mới được, dù nói là do mình đâm vào cô ấy nhưng hoàn toàn không phải lỗi của mình.

Bởi vì, mẹ của người đàn ông kia đứng gần đó, cô rõ ràng nhìn được khuôn mặt bà ta đang cười, chiếc xe đó cũng chính là mang số xe của bà ta, cô rất nghi ngờ có liên quan tới bà.

Nhưng không thể kết luận được điều gì, Nguyễn Nhạc mang thai mà lại chỉ vì một con mèo hoang mà lao ra cứu, có phải là bị chập dây thần kinh nào không?

Tại sao lại ra ngay chúng xe cô chứ??

Phanh xe, lúc đó không thể đạp được, có lẽ bị hư rồi...

Đội đã, phanh xe?? Vậy....

Bỗng nhiên cô rùng mình một cái.

Nếu là do bà ta làm gì đó xe cô thì thật không có khả năng.

Thứ nhất, bà ta không lý do gì phải giết hại Nguyễn Nhạc, cô ấy mang thai con bà mà?

'Nguyễn Nhạc mang thai Thiên ạ?

Không, cơ thể cô ta dơ bẩn làm sao mang thai con con tôi chứ...

Sao ạ?

Không có gì, cô cứ làm tốt đi, chỉ cần làm xong, cô sẽ được đền đáp"

Chẳng lẽ, đó không phải con của hắn?

Nếu như vậy, bà ta sao lại phủ nhận có lẽ do xấu hổ hay đã nói với hần ta mà hần không tin? Rút cuộc là vì sao bà ta muốn hãm hại Nguyễn Nhạc?

‘Vì sao?’

Cô ta lên giường với ...’

Không phải chứ!!! T^T rốt cuộc Nguyễn Nhạc làm gì đắc tội bà ta?

Thứ hai, bà ta lợi dụng xe cô thế nào? =__=??

Còn nữa, cuối cùng người sai vẫn là cô!! Huhu...

Đi một vòng rốt cuộc vẫn về vị trí ban đầu.

Cô than thở, may mà hần ta không bóp chết cô. Cô vẫn muốn sống lắm, phải làm sao mà về với Thiên đây?

‘Cạch’

Cô nhìn cánh cửa trắng kia, bước vào là cô hầu nữ, trên tay là tô cháo nghi ngút khói.

Cô ấy đặt tô cháo lên rồi kính cẩn bước ra, cánh cửa lại khép.

Cô bước gần tới chén cháo, thơm quá...

Mặc kệ! Dù chết vẫn phải ăn! Có chết cũng thành ma no to bụng đáng yêu!

‘Xột soạt’

- A!! Nóng nóng...huhu...

Cô lè lưỡi, lấy tay quạt quạt, nóng nóng...mẹ ơi! Thật không biết phục vụ bệnh nhân! Thiên luôn nấu cháo rồi để ấm ấm mới cho cô ăn mà!

Cô gục mặt xuống, ừ nhỉ, đây đâu phải là nơi ấm áp đó? Đây là nơi lạnh lẽo còn hơn băng tuyết trên bắc cực!

Cô nhìn tô cháo, khuôn mặt của Thiên hiện lên, cô bắt đầu uất ức khóc...huhu....Thiên...anh nhớ em chứ? Tại sao, cháo lại nóng như vậy....huhu...

Tiếng khóc càng ngày càng to, cô vẫn nhìn chăm chăm tô cháo mà mà lệ rơi đầy mặt.

Thượng Cung Thiên nhíu mày, giám sát nói cô ta khóc lóc thảm thiết, nói vậy, cô ta đã nói chuyện được rồi...

Tốt lắm, hần phải hỏi cô ta, tại sao lại máu lạnh như vậy...

>>>>>>>>

Babe

I love you.

Hihi, cmt cho mình ý kiến nha!

Round_dumplings.

41. Vô Thức.

Di Di chờ đợi, từ ngày này qua ngày khác.

Cô luôn nằm trên chiếc giường to lớn mà nhìn ra cửa sổ, nhìn mặt trời mọc rồi lại lặn xuống sau những dãy núi.

Một tuần rồi, cô ở đây đã một tuần, cô không biết làm sao để về với Thiên, có phải cô đã quá ích kỷ?

Cô xuyên vào một cuốn sách, sống, có được hạnh phúc.

Bây giờ, nó thật sự giống như một giấc mơ, tỉnh dậy, cô lại đối mặt với một rắc nhẹ, hai sinh mạng bị cô đâm chết.

Một tuần cứ như xác không hồn, cô vỗ nhẹ khuôn mặt mình, đi ra phòng tắm. Trên người cô chỉ là chiếc khăn tắm quấn quanh ngực.

Cô nhìn ‘đồng đất’ kia, =____= sao cô bần vậy! Hèn gì thấy khó chịu trong người, quan trọng hơn là, bà Nguyệt tới thăm cô!!! =^=

Tại sao cứ phải trong hoàn cảnh nước sôi lửa bỏng này mà có kinh chứ!!! Hả!!!

Cô chán nản, đi trong phòng tìm đồ.

Cô quên mất, đây không phải phòng mình, sao có đồ cho mình chứ!!!

Vậy đó, số cô thật nhỏ!

‘Cạch’

Cánh cửa mở ra = có thức ăn = có người hầu gái = có thể nhờ giúp đỡ = may mắn = thực hiện!

Chỉ là..

Khi cô quay đầu lại, hướng ánh mắt mong chờ nhìn hầu gái.

Đây là Thượng Cung Thiên!

Không phải chứ!!!

Cô trợn mắt nhìn hấn, bàn tay vắn để lên trên ngực, cực lực kìm nén hơi thở, cô sợ, máu mà chảy sẽ không xong.

Cả người cô run rẩy nhìn hấn, bàn chân vô thức lùi lại. Hấn không định giết cô luôn chứ??

Bước chân hấn tiến lại gần cô, hấn tiến một bước, cô lùi một bước.

Tận khi không còn đường lui, cô nhắm mắt lại, chờ đợi bàn tay nào đó bóp chết cô luôn, biết đâu cô lại về với Thiên! Nghĩ tới đó, miệng cô mỉm cười, anh cứ giết tôi đi, giết đi, tôi không sợ!

Thượng Cung Thiên nhìn cô, không phải cô ta lại âm mưu leo lên giường hấn chứ? Khăn tắm?

’ Thời khắc hấn biết, Nguyễn Nhạc đã không thể cứu chữa, hấn điên cuồng muốn tìm cô ta, một tay hành hạ cô ta đến chết.

Nhưng..

- Cậu Thiên, trước khi tắt hơi thở cuối cùng. Cô Nhạc có nói với tôi.

- Cô ấy, cô ấy nói gì??

- Cô ấy muốn cậu sống tốt, cưới một cô gái khác, yêu cô ấy như yêu cô và hạnh phúc. Như vậy, cô ấy sẽ ra đi thanh thản.

-

- Còn nữa, cô ấy nói, có ai đó đã đẩy cô ấy trước khi cô ấy bị đâm, vì vậy, cô ấy mong cậu không trách oan nhầm người...

-

- Tôi biết, cô nhà ra đi là một cú sốc lớn với cậu, tôi mong, cậu sẽ hạnh phúc

- Không sao, anh đi đi, em sẽ đợi anh, tối nay. Em có chuyện muốn nói.

Thượng Cung Thiên bước đi, anh hơi thấy mệt.

Di Di nhìn anh, Thượng Cung Thiên em muốn biết anh yêu cô ta hay yêu em...

Nếu anh yêu cô ta, thì...

Cô nhìn xuống bụng đang nhô lên kia, ánh mắt chán ghét nhìn hấn..

Đứa con này, không nhất thiết phải có.

Cô sẽ chặt đứt mối liên hệ giữa anh với cô ta, không trừ chút hậu họa...

Cô nhếch miệng cười, không phải cô độc ác, chỉ là, cô muốn có được tình yêu của anh thôi.

Dù không có, anh cũng chỉ có thể thuộc về cô...

- Thượng Cung Thiên, tôi muốn nói chuyện nghiêm túc với anh!

Di Di đẩy hấn ra, cố gắng không nhìn vào mặt hấn. Giọng nói toàn là nghiêm túc.

Thượng Cung Thiên lại một bộ lạnh nhạt, cô ta định giải thích sao? Hấn cũng muốn xem cô ta nói gì... mặc dù, kết quả thế nào, cô ta cũng sống không bằng chết!

Hấn bước về phía chiếc ghế trắng, xoay người ngồi xuống, từ trên cao nhìn cơ thể run rẩy kia, hai tay đan chéo lại, chân gác lên. Một dạng lãnh khốc.

‘Rọc rọc’ Di Di hốt hoảng, tay nắm chặt chiếc khăn tắm. Cả người ngồi phịch ở đó nhìn hấn.

Số cô có thể bớt nhỏ hơn không!? (Không ạ, em đã cho chị số nhỏ rồi ạ!)

Cô cảm nhận ‘máu’ chảy ra ở phía dưới, rất khó chịu.

Quan trọng là, ngồi suốt dưới sàn nhà lạnh lẽo như thế này lâu như vậy, đau bụng kinh khủng.

Cô chỉ muốn phóng vào nhà World Cup thôi!

Nhưng mà, nếu đứng lên, hấn ta sẽ thấy, chắc cô tự tử luôn cha rồi!

- Thượng Cung Thiên! Nếu tôi nói tôi không hại Nhạc Nhạc, anh có tin?

- Không.

- Được rồi, tôi thừa nhận tôi đâm vào cô ấy. Vậy tôi hỏi anh, việc vô tình gây tai nạn và việc cố tình có khác nhau chứ?

- Ừ.

- Ở thành phố A, vấn đề an ninh rất tốt, trên mọi tuyến đường đều có camera giám sát. Anh hoàn toàn có thể tra một chút, anh sẽ biết, tôi không hề cố ý lấy đi sinh mạng của Nhạc tiểu thư.

- Tôi đã sai người đi rồi.

- Việc Nhạc Nhạc chết, tôi rất buồn. Thượng tiên sinh, bởi vì cho dù tôi vô tội thì vẫn là người giết hại trực tiếp cô ấy. Tôi tình nguyện chịu phạt, nhưng, anh chỉ có thể, một là anh giao tôi cho Pháp luật hai là anh xử lý tôi một cách ‘hợp lý hợp tình’.

- Ừm.

- ...

=_____=? Cô đã nói hết rồi, sao hấn không có phản ứng gì vậy? Ít ra cũng phải nói ‘Di Di, tôi tha cho cô, rút khỏi mắt tôi’ đúng không?

- ...

Hắn bước ra khỏi cửa, nhìn lại cô ta, mặt càng ngày càng tái nhợt. Ném cho cô ta một ánh mắt chết chóc, dù thế nào cô ta cũng là người đáng chết, cứ hành hạ cô ta coi như đền bù cho Nhạc Nhạc của hắn vậy.

- Tôi sẽ điều tra, nhưng dù kết quả thế nào, tất cả những gì cô khiến Nhạc Nhạc đau khổ, cô cứ chờ sẵn tinh thần đền bù đi.

‘Rầm’ cánh cửa mạnh mẽ khép lại.

=__=|||

Hứ, có cần tỏ thái độ vậy không? Không vì anh có khuôn mặt giống Thiên thì....tôi đã....(Vì không biết làm gì nên đành nghiêng răng nghiêng lợi chửi rửa)

Ôi, đau bụng quá. Di Di quần quai ôm lấy bụng, phi như bay về phía phòng vệ sinh.

Trên phòng giám sát, nam nhân khuôn mặt rục rờ như mặt trời - Lý Thường Nhu nhìn vũng máu đã sớm muồn khô kia không ngừng nhíu mày, cô ta bị gì vậy?

Là ‘kinh nguyệt’ trong truyền thuyết sao?

Hắn nhìn cô, lại nhìn bản thân, rồi lại không ngừng than thở.

Trời ơi, tại sao hắn phải làm việc nhặt nhách như thế này!!!

>>>>>>>>>>>>>>

Chào mina, chân thành cảm ơn các nàng.

Thật ra ta muốn nói: câu chuyện được hơn 40 chap nhưng tình yêu của Di Di bây giờ mới bắt đầu.

Khụ khụ.

Với cả, ai cho mình ít chuyện ngược nam chính được không ạ?? Mỵ toàn đọc ngược nữ chính nên Di Di số mới khổ vậy đó.

(Nói 40 chap chứ gộp lại ít lắm)

Round_dumplings.

43. Hack Times.

Ôi, từ ngày hắn bỏ đi đã trôi qua 3 tuần rồi...

Cô cứ ở đây trong lo sợ thì chết mất!

Trên người cô là chiếc váy xuống rất thoải mái, hôm đó không biết sao hầu nữ lại đưa cô đồ lót, băng vệ sinh, hai chiếc váy...huhu, dù sao cũng yêu chị ấy quá!

Rốt cuộc thì khi nào hắn ta mới ‘trừng phạt’ cô? Cô không muốn ở đây chút nào!! T^T

Buổi tối, cô vươn vai một cái, đắp chăn đi ngủ.

Gần ba tuần ở đây, cô sớm đã không phòng bị lắm, cô nghi ngờ, hắn ta muốn nuôi cô thành bà béo sau đó đem cắt thịt rồi làm đồ ăn !=__=

Nghĩ vậy, cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Ngoài trời âm u, dạo nay rất hay có mưa, cô run cầm cập ôm lấy chăn rồi ngủ.

Huhu, cầu mong, ông không đánh chết con...thương cho con nhé? Con ngủ đây..

Bầu trời vẫn mưa to dữ dội, tiếng sấm tiếng chớp thi nhau tranh tài, lâu lâu lại dùng đoàn một cái cho hả hê.

Di Di vẫn ngủ ngon lành, cả cơ thể vô thức cuộn lại cho ấm áp.

‘Cạch’

Thượng Cung Thiên bước vào phòng, mắt nhắm mắt mở mở cửa, căn phòng tối đen như mực, hắn cũng mệt không muốn bật đèn, liền bước tới giường vừa đi vừa cởi áo cho thoát cái khó chịu, chui vào giường ngủ.

‘Phịch’

Cả người của hắn to lớn nằm lên giường, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Nhạc Nhạc, không có em bên cạnh, anh rất cô đơn...

Di Di cảm nhận có hơi thở ấm áp, mùi hương quen thuộc của Thiên liền tự nhiên nhào vào...

Cô ngồi trên giường, tối rồi, tại sao Thiên lại không về nhà?

Cô đã chuyển tới nhà anh vì không muốn sống trong căn nhà của cô ta, suốt gần 1 tháng (thời gian ở đây nhanh hơn) càng ngày anh càng xa cách cô.

Cô vẫn chưa nói gì về ‘sự thật’ với hắn, nhưng tại sao? Anh lại càng ngày càng như vậy? Cô đã làm sai điều gì?

Trong căn phòng xa hoa, cô gục mặt xuống đầu gối. Tiếng nước nở bắt đầu vang lên trong căn phòng to lớn.

Cô sắp kiệt sức với tình yêu của mình rồi, cô có nên tiếp tục yêu anh?

Ngày mai, cô phải đi đâu đó lấy lại tinh thần, mệt quá...

Cô bắt đầu chìm vào giấc ngủ, dạo này, cô ngủ rất nhiều, rất sớm...đợi anh đã muốn chán chường, muốn bỏ cuộc. Vì vậy, cô không nhất thiết phải đợi anh nữa.

Thượng Cung Thiên bước vào nhà, bây giờ là bao nhiêu giờ rồi? Quần gia đồ hắn vào nhà. Chân hắn đứng trước cửa phòng, chậm chạp bước vào.

Di Di, em là người anh thương nhất, vì sao? Đột nhiên anh lại không còn cảm giác gì nữa?

Thượng Cung Thiên đem cô vào lồng ngực, nhìn khuôn mặt cô, vẫn như vậy, còn cả đứa con của anh nữa.

Nhưng, cái cảm giác không nên có ấy là ở đâu ra?

Chẳng lẽ, hắn là kẻ vô tâm? Đã không còn thương cô nữa?

Bàn tay to lớn sờ vào bụng cô, cảm nhận từng chút di chuyển, lòng hắn lại dâng lên niềm hạnh phúc cùng vui vẻ.

Chỉ có ở đây, hắn mới cảm nhận được, Di Di là người hắn yêu thương nhất...

Tiểu Linh chào baba xong lại nằm ngủ.

Hắn đói quá, mẹ toàn cho hắn ăn thứ gì không ah, hại hắn đau muốn chết.

Sao dạo này, mẹ lại không chăm sóc hắn nữa? Mẹ không yêu hắn sao?

Hắn buồn bã nằm ngủ, baba...hắn thấy thật khó thở...hức hức..

Ông quần gia về phòng, bà vợ hiền giúp ông lấy áo treo một bên.

- Ông này, sao cô chủ lại muốn giết đứa con?

- Bà nói vậy ư? Để ông chủ cùng phu nhân biết, chúng ta sẽ không hay ho.

Bà vợ âm ỉ, dạo này, cô chủ toàn dặn bà nấu những món ăn dễ làm sảy thai đứa bé, cũng đã mấy tuần rồi, bà lo cho đứa bé quá.

Phải lên nói với ông chủ đi khám thai mới được!

- Tôi biết, tôi thành thật sai lầm, là tôi không nên gặp anh, nếu không gặp anh tôi đã chẳng mê muội ngu ngốc mà tưởng nó là Yêu! Là tôi sai lầm, nghe lời mẹ anh một cách mù quáng mà gây khó dễ cho Nhạc đáng yêu của anh. Cũng là tôi, là tôi sai khi vì anh mà đi bar, xe cũng bị người ta táy máy mà không biết. Ngu ngốc không biết hai người đang đi trên đường đó, lẽ ra tôi phải vòng qua cô ấy có chết hay tai nạn cũng phải bảo vệ người yêu anh. Cũng là tôi sai lầm yêu anh, nghĩ anh là anh ấy, yêu ngu ngốc đến như vậy, sai lầm đến như vậy. Rõ ràng là không phải lỗi của tôi nhưng vẫn phải chấp nhận, còn vui vẻ muốn anh nhìn tôi, muốn chấp nhận đau khổ để anh hành hạ. Là tôi sai, tất cả là tôi sai. Đúng không?

- 1 tuần.

- ?

- Cô phải chịu đựng tôi một tuần. Tôi không quan tâm cô vô tội, tôi chỉ biết, là cô đã cướp đi hạnh phúc, tình yêu của tôi.

- Được, sau một tuần, tôi hy vọng anh phải thả tôi đi. Dù sống hay chết anh vẫn phải thả tôi ra. Đơn kiện án tôi đã nộp trước đó, chỉ cần anh có hành vi trái pháp luật. Tôi cho quyền kháng án. Đừng quên, tôi cũng là một luật sư, ba nuôi tôi anh cũng nên nể mặt.

Thượng Cung Thiên không nói gì. Cả căn phòng chỉ còn cô.

Cường chế nãy giờ, thật muốn ngất.

Cơ thể cô run rẩy ngồi lên giường, công sức bao năm đọc ngôn tình cũng đã không vô ích.

Cô làm sao ngu ngốc giờ tay chịu trời?

Nhất là, cô không làm gì sai, cũng chẳng yêu hấn.

Haha, ba nuôi. Con được thả ra, con sẽ đến thăm người.

Dù cuộc đời cô có cầu huyết như thế nào, cô cũng không ngu ngốc lại có tình cảm với hấn ta.

Mặc dù, sự trung hợp này, thật đáng sợ. Chẳng lẽ, cô lại đang sống trong ‘sách?’

Cô bị ý nghĩ dọa sợ, liền chui lên giường nằm ngủ.

!!!

(Do tg hiền nên không để cô uất ức đâu!)

45. Ngày Đầu Tiên Thật Khủng Bố!!

- Nguyễn Nhạc!! Em dậy đi!

Thượng Cung Thiên ‘âu yếm’ nhìn Di Di, cô ta đang ngơ ngác nhìn anh như kẻ trốn trại vậy.

Hớ? Di Di sững sờ nhìn hấn. Mới sáng sớm đã muốn dọa cô chết đi cho đỡ chật đất sao?

- Thượng Cung Thiên~ Anh...bị...lên cơn?

Di Di nuốt nước bọt nói, anh ta không phải bị tẩu hỏa nhập ma chứ? Hu~ hu~

- Hôm nay chúng ta đi chọn lễ cưới nhé?

Thượng Cung Thiên ngơ ngác nhu tình nói với cô, bàn tay anh ta chạm vào mặt cô. Chạm tới đâu nổi hoảng sợ càng nhiều thêm, thật khủng bố!!

- Thượng Cung Thiên!!! Anh mau dừng lại!!

Di Di hét lên, trời ạ! Hấn ta nhớ Nguyễn Nhạc phát điên nên mới ảo tưởng cô là Nguyễn Nhạc sao? Huhu!

- Sao em lại lui xa như vậy? Chúng ta phải chọn áo cưới nha~

Thượng Cung Thiên vẻ mặt như con rối tiến lại gần Di Di, nụ cười anh ta cứ ghê rợn và đáng sợ kinh khủng.

Anh ta như vậy, làm cho Di Di muốn ngất xỉu tới nơi.

- Huhu!!! Thượng Cung Thiên!! Anh bình tĩnh!! Oaoa!!!

Cô lấy tay che ngực, đồng tử phóng đại nhìn anh ta. Anh ta chẳng lẽ lên cơn điên thật ah?

- Nhạc Nhạc, chúng ta đi chọn áo cưới nhé? Anh sẽ làm em thành cô dâu xinh đẹp nhất!

Cái gì!?? Cô dâu?? Quý ơ! Có chết con cũng không muốn thành bệnh nhân tâm thần! Huhu!!'

- Không, không, tôi là Di Di, tôi không phải Nhạc Nhạc của anh!!!

Di Di cơ hồ mà hét, thật cmn kinh khủng, còn hơn cô bị hấn lấy dao bụng nữa!

- Nhạc Nhạc. . . Đi thôi nhé?

Thượng Cung Thiên bế cô lên, nhanh chóng đi xuống nhà. Di Di không ngừng hò hét, cô cũng không phát hiện mình đang ở nơi xa lạ nào đó.

- Ô ô, Thượng Cung Thiên! Anh có bị tâm thần cũng đừng đối xử với tôi như vậy!!! Anh cứ đánh mắng tôi đi, như thế này tôi sẽ chết vì đột quỵ mất!!!

Hấn cưỡng chế cô lên ghế phụ, cô muốn đi xuống hấn liền khóa trái cửa. Cô hoảng hốt nhìn xung quanh toàn là biển xanh cát vàng. Đây? Cô bị chuyển tới nơi nào!!!!

- Chúng ta đi thôi, ngồi yên nhé? Đừng phấn khích quá nha!

Thượng Cung Thiên cương chiều nhìn cô, còn hôn lên má cô một cái. Cô trợn mắt nhìn hấn, ôi! Ông trời, hấn ta bị điên rồi!! Cô nên làm gì??

...

Cả đoạn đường, hấn lái xe như gió, làm cô chẳng nhìn được gì chỉ nghe tiếng xẹt xẹt...

Chiếc xe bỗng dừng lại, cô vì không có cài dây an toàn liền 'cốp' vào phía trước, chất lỏng lại chảy ra.

Ô ô ~ Người tâm thần thật đáng sợ !!

Cô bị hấn xách đi ra, cả người tay chân bủn rủn bước ra ngoài.

- Oẹ! Oẹ!!

Cô hướng đất trực tiếp nôn kha , trời ạ! Hấn thật đáng sợ!

Thượng Cung Thiên khinh khỉnh nhìn cô một cái, lại xách cô vào tiệm:

'Cosplay'

Khi cô nhìn thấy tấm biển đó, cô trực tiếp muốn ngất. Hấn ta định hành hạ tâm hồn cô như thế nào?

- Nhạc Nhi, không phải em muốn làm Mèo sao? Anh cho em toại nguyện!

Có khi chó nhà người mới làm Mèo!!! Lão nương 25 tuổi cos cos gì chứ?? Còn là mèo sao??

- Không! Thượng Cung Thiên, anh bình tĩnh về nhà nhaa~

Di Di thấp giọng năn nỉ, huhu, hấn ta thật làm tâm hồn trẻ thơ cô bị sock!

- Ngoan~

Thượng Cung Thiên ác độc đẩy cô vào trong căn phòng thay đồ. Lập tức nói yêu cầu, bọn họ liền cưỡng chế thay đồ cho cô.

- Không!!!! Thả bàn tay của các người ra!!!!

Di Di khóc thét, toàn là bọn đàn ông sắc mặt xanh lè, cơ thể không gầy thì béo không cao thì lùn! Ô~ hấn ta còn sờ mó thân thể cô, về lên người cô ký tự kỳ quái.

- A!!! Không!!! Dừng lại!!!

Từng tiếng hét vang lên, Thượng Cung Thiên theo đó cười càng ngày càng sâu. Haha, cô ta nên biết sợ hãi, khuất phục đi!

Sở dĩ hần muốn cosplay cho cô ta vì, Mèo là con vật đã cướp đi sinh mệnh của Nhạc Nhạc, Nhạc Nhạc vì một con mèo mà chạy ra ngoài bị cô ta đụng chết.

Bây giờ, hần làm như vậy, phía sau sẽ hành hạ cơ thể cô ta từ từ.

Xem nào, ở đây có thật nhiều ‘vũ khí’

Thử nghiệm lên người cô ta sẽ ra sao nhỉ? Nhạc Nhạc sẽ vui không?

Hần cô đơn nghĩ, nở một nụ cười đến quỷ cũng hờn nhìn chằm chằm cây roi mây kia.

Ha~ ha~

>>>>>>

Ôi, trình độ biến thái quá cao.

Làm thế nào Di Di thoát khỏi đây?

Cùng chờ nha!

Round_dumplings.

46. Di Di Đau Đầu.

- Thượng Cung Thiên, anh đừng tưởng tôi không biết anh đang nghĩ gì, tốt nhất là anh nên thật thà cho tôi!

Di Di uy hiếp nói, trên người là bộ váy khi nãy, bốn tên đàn ông đã bị cô làm cho muốn đi bệnh viện.

- Ồ, ra cô cũng thông minh?

- Thượng Cung Thiên, anh buồn không? Nhạc Nhạc mất rồi, anh đau khổ chứ?

Di Di nhìn Thượng Cung Thiên nói, aiz. Hần ta đúng là biến thái! ='=

- Tất nhiên, Nhạc Nhạc đi rồi, con tôi cũng đi mất. Chỉ còn tôi...

- Thượng Cung Thiên, tại sao? Anh lại muốn hành hạ tôi?

- Là cô đã cướp mất cô ấy...Là cô...

- Tôi biết, nhưng, sát nhân chân chính không phải tôi!

- Tôi biết, cô muốn nói là kẻ đã đẩy Nhạc Nhạc.

- Không! Là mẹ anh! Là mẹ anh ép tôi, là mẹ anh thiết kế Nhạc Nhạc tai nạn.

- Mẹ tôi sao?

- Thượng Cung Thiên, tôi mệt quá rồi, tâm lý anh không ổn định. Vì vậy, tôi mong anh hãy bình tĩnh, nhé? Tôi sẽ đúng 6 ngày còn lại để đưa anh chứng cứ, anh nên bình tĩnh.

.

.

.

Được rồi, tôi cũng mệt rồi. Mệt quá~

Haiz, tôi cũng mệt muốn chết, đang yên ổn lại phải về hiện đại, đánh vào hần ta - kẻ không bình thường. Vụ án khủng khủng nào đó nữa. Ôi~ đầu của tôi.

Di Di mềm lòng, đem anh ôm vào lòng.

- Thượng Cung Thiên, tôi muốn anh nhớ, tôi không phải kẻ giết Nhạc Nhạc, anh phải nhớ.

- Ừ.

- Phải nhớ, không được đối xử với tôi quá đáng, tôi không hề có tội!

- Ừ.

- Nhạc Nhạc rất hiền lành...

- Cô ấy cũng nói, cô không phải kẻ giết Nhạc Nhạc...

- Thượng Cung Thiên, anh yêu Nhạc Nhạc không?

- Yêu, Nhạc Nhạc chết rồi.

- Không, cô ấy chưa chết. Anh có thấy nhớ cô ấy không? Có thấy cô ấy như đang ở bên không? Có cảm nhận được cô ấy đang ở đây? Có thấy trái tim anh cô ấy luôn ngự trị không?

- Ừ, cô ấy luôn ở trong tim tôi. Cô ấy không chết.

Anh không biết sao thấy mệt mỏi, mà giọng cô lại có thể làm lòng anh yên ổn, làm tâm anh tĩnh lại. Có lẽ anh đã quá cố chấp.

- Đừng khóc...

Di Di đau lòng lau mắt anh, coi anh như người mà cô yêu nhất đối đãi.

- Bây giờ anh đưa tôi về nước nhé?

- Được.

- Anh nên lấy lại phong độ, cô ấy sẽ buồn lắm nếu thấy anh trở nên khùng khùng như thế này!

- Cô dám nói tôi khùng!?

- Ha ha! Anh nên đối xử với tôi như người bạn đi! Tôi cũng chẳng làm gì sai mà bị anh dọa đến muốn tâm thần.

- Tôi sẽ giúp cô, bà ấy thật quá đáng.

- Vì bà ấy vốn không phải mẹ ruột anh...

Còn Nhạc Nhạc bị bà ta làm cho như thế nào lại lên giường với bố anh, bà ta mới làm như vậy...

Di Di thầm nói, cô cảm thấy thực mệt mỏi. Mọi chuyện đang đợi cô lật ra, thật đau đầu.

Lên trên phòng, cô đơn giản tắm rửa qua loa, leo lên phòng mà ngủ.

- Cảm ơn..

Hắn lý nhí nói với cô, thật ra, bản thân hắn chỉ đang hơi khùng hoảng tinh thần thôi.

Ai! Không nghĩ nữa! Cô sẽ mau mau giải quyết việc này!

Nhất định phải sống thật tốt! Thượng Cung Thiên . . .

Thượng Cung Thiên nhíu mày, dạo này tâm trạng anh rất bất ổn, là do Nhạc Nhạc mất sao? Anh buồn bã mỉm cười, mình lại lụy bại như vậy, xấu xa như vậy sao?

47. Khi Yêu Quá Sẽ Thành Mù Quáng

Nói về cặp ở trong sách nha!

Sau khi đợi cậu chủ ăn xong và chuẩn bị đi làm, bà quản gia liền chạy tới.

- Cậu chủ...

Thượng Cung Thiên nhìn bà quản gia, anh dừng chân lại nhìn bà.

- Chuyện gì sao?

- Cậu chủ, cậu hãy đi khám thai cho cô chủ nhé? Cô ấy...

Bà quản gia lưỡng lự nói, bà thật sự rất lo lắng cho đứa nhỏ trong bụng của cô chủ.

- Tại sao bà lại nói với tôi chuyện này?

Thượng Cung Thiên nghi hoặc, đang yên lành sao lại khám thai, con hấn bị sao ư? Tối hôm qua nó không thêm động đậy chào anh nữa.

- Không vì gì cả, tôi mong cậu chủ hãy làm việc này. Tôi sẽ nói cho cậu nguyên nhân sau nhé?

Bà quản gia chỉ nói như vậy, bà không muốn rắc rối chuyện này. Điều bà lo là cậu bé kia~

- Được thôi, tôi sẽ đưa cô ấy đi khám. Mong bà chăm sóc Di Di thật tốt.

- Cậu đi.

Bà quản gia bước vào nhà, đã gặp ngay cô chủ đang uống thốc gì đó. Bà hốt hoảng chạy lại.

- Cô chủ? Cô sao vậy?

- Tôi bị ốm..uống chút thuốc kháng sinh thôi.

Bà quản gia nhớ lại tối qua Di Di thật lâu mới về, chắc bị cảm rồi. Nhưng phụ nữ mang thai không nên uống thuốc nha!

Bà lấy tay cầm lại viên thuốc ấy, buồn bực nhìn cô chủ.

- Cô chủ, cô không được uống thuốc, đứa bé sẽ bị nguy hiểm!

- Đứa bé? Vậy còn ta?

Di Di thần thờ nói, con đâu phải của cô? Tại sao cô phải quan tâm nó, sáng nay nó đã bót đập cô rồi, chỉ cần ăn vài thức ăn, hấn sẽ không làm cô muốn nôn đến chết đi sống lại nữa.

- Nhưng...

Bà quản gia đau lòng, sao người mẹ này lại như vậy không quan tâm tới con mình?

- Nếu bà không đưa cho tôi, tôi sẽ đuổi việc bà!

Di Di uy hiếp nói, cô bực bội khi bị ốm ghen, tâm trạng thất thường, Thượng Cung Thiên lại lạnh nhạt với cô, càng ngày càng ít có âu yếm. Nếu cứ tiếp tục, cô sẽ nói cho hấn biết, kể mà hấn luôn yêu chính là một linh hồn sẽ mãi mãi không trở về nữa, sẽ giống cô đau khổ lúc này.

- Cô chủ, cô không nghĩ cho con cô sao?

Di Di chán nản nhìn người phụ nữ này, cô đã học khoa được cũng biết đôi chút cách làm sẩy thai mà không ảnh hưởng nhiều tới cơ thể, bà ta cũng không nấu đủ liều. Đến bây giờ đứa con vẫn còn hành hạ cô.

- Không cần bà quản, từ nay ta sẽ tự chăm sóc con ta.

- Cô chủ~ đứa bé vô tội, xin cô~

- Bà lui đi, tôi sẽ nói Thiên đuổi việc bà đấy!

Haiz...

Tiểu Linh buồn bã nằm trong bụng mẹ, ai~ Vậy ai mới là mẹ hân? Linh hôn? Sao nhiều thứ vậy??

Di Di ngồi ngắm nhìn hình của người cô yêu nhất, cô sẽ làm anh yêu cô. Bỏ đi đứa con, bắt đầu lại.

Đến lúc đó, anh chấp nhận cô, quên đi 'Di Di' kia, như vậy mới là tốt nhất.

Một người con gái, chỉ vì yêu mà biến bản thân như thế này.

Di Di khao khát sự yêu thương của Thiên, không phải chỉ ba năm bên anh, còn cả lúc nhỏ. Ba mẹ nuôi cho cô gặp anh lần đầu nữa.

Cô nhớ, khi cô năm tuổi, cô trở về nhà. Đi xung quanh vườn liền bắt cần té ngã. Là anh đã dịu dàng đỡ cô lên, lúc đó. Cô đã coi anh như là một người tốt rồi, tận khi lớn lên, anh lại dần dần chiếm trọn con tim cô, cô chỉ có thể dùng thân phận 'tình nhân' mà nhu thuận bên anh.

Nhưng, anh lại yêu Nguyễn Nhạc.

Lúc đó, cô vẫn chẳng làm gì cô ấy, an phận làm một tiểu tình nhân nhỏ bé.

Đến tận khi anh ấy muốn kết hôn, cô vẫn ngu ngốc chờ mong anh nhìn mình một lần, chỉ một lần âu yếm thôi.

Nhưng...

Anh không hề, tối hôm gần lễ cưới. Cô buồn bã khóc suốt đêm, nhất định, ngày mai cô sẽ dành lấy anh, không phải chỉ là đợi anh 'sủng hạnh' rồi vứt đi như con rối nữa.

Cô đã thật quyết tâm, nhưng ai biết.

Cô lại tỉnh dậy ở một nơi xa lạ? Tiếp tục nhu thuận, chỉ dám đe dọa Nguyễn Nhạc chứ nào dám làm gì?

Rồi dần dần, cô lại ngu ngốc bị tính kế mà hại chết Nguyễn Nhạc.

Lúc đó, cô thật hoảng, nhưng cũng thật vui.

Cô chợt nhận ra, mình mãi mãi không thể nhẫn nhịn, phải biết hành động.

Cô lại xuyên trở về, về đây. Cô đã quyết tâm phải dành lấy được tình yêu của anh.

Suốt gần 3 tuần, anh đối với cô rất tốt, cô cũng ý lại tình yêu này. Mặc dù, sự ôn nhu này không phải dành chỉ cô.

Và rồi, cô chợt nhận ra một sự thật, cô lại không thể lấy được trái tim anh.

Anh lạnh nhạt với cô, nhưng, với đứa con trong bụng.

Dù tối khuya thế nào anh cũng vuốt ve nó, cảm nhận nó động đậy và vui vẻ ôm nó vào lòng.

Cô thật ghen tỵ, tại sao? Vẫn không phải là cô?

Và cô lại ác độc hơn một chút, ác độc với một đứa bé và cả bản thân.

Cô sẽ không để đứa bé này ra đời.

Nếu không được, cô sẽ làm cho hân sinh ra cũng không được bình thường, anh sẽ chán ghét nó. Sẽ lại nhìn tới cô chứ? (Tĩnh lại đi T^T)

- Cô chủ, cô nên ăn cơm trưa.

- Ừ.

Bác quản gia gọi cô, cô lạnh nhạt đi xuống. Thức ăn chỉ ăn rất ít, cô ghét ồm ồm, ăn týt lại nôn, rất bẩn.

>>>>>>>>>>

Di Di sẽ về sớm thôi, Di Di thông minh đáng yêu sẽ về cứu Tiểu Linh!

'Di Di' này cũng chỉ mù quáng thôi~

Round_dumplings.

48. Sắp Bắt Đầu.

Di Di chỉ còn 5 ngày, cô đã dùng một ngày để đi về đây.

Vì bị say máy bay nên đành nghỉ ngơi ‘chút xíu’

Thế quái nào lại tỉnh dậy thì đi toi một ngày?

Vì vậy, Di Di buồn bã nhẩm tính, chỉ còn 4 ngày.

Cô thức dậy đã là 7:00.

Sơ sài rửa mặt cùng đánh răng qua loa liền đi xuống nhà, không có ai canh cửa nữa.

- Chào cô.

Thượng Cung Thiên đang gõ gõ máy tính, thấy có tiếng chân liền ngẩng đầu nhìn cô.

Cô ta ở dơ như lợn, cũng ba ngày vẫn không tắm, một bộ váy. Thật là lòi thối lếch thếch.

- Sao nhà anh không có ai hết vậy?

- Có tôi và cô đó?

- Người hầu đâu? Anh ăn uống, dọn dẹp thì ai?

- Trước là họ, bây giờ~ Là cô!

- Cái gì?

- Đùa đấy, họ đang làm vườn.

- Anh hay đùa ha?

- Tôi rất vui tính.

- Ăn sáng chưa?

- Đã ăn.

- Vậy tôi sử dụng bếp anh nhé?

- ... Được.

Thượng Cung Thiên khẽ lưỡng lự, nơi đó. Chỉ có Nguyễn Nhạc là bước vào, bây giờ. . . Thôi vậy.

Anh nhìn cô ta đang loay hoay, có chút nhớ về Nhạc Nhạc. Ở trên đó, em có vui không?

Trên đám mây hồng, một cô gái xinh đẹp cùng đôi cánh đang nhìn vào quả cầu nhỏ, khẽ nói:

- Thiên~ Tạm biệt~

Đám thiên thần nhỏ khác đều nhanh chóng bước vào hội trường, Nhạc Nhạc cũng theo đó bước vào. Trước khi nhận lấy chén canh quên ký ức, cô vẫn mỉm cười, chắc chắn, kiếp sau em sẽ lại gặp anh.

(Hư cầu + Thần Kỳ) he he he he :v

Thôi, quay về với Di Di nào!

chúu chúu

Di Di nhìn đồng hồ đến gần người, Thượng Cung Thiên cũng thối mác nhìn đồng hồ.

Chẳng có gì đặc biệt?

Miệng Di Di khê lẩm bẩm...

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Cô vui vẻ chạy vào bếp. Một lát sau, Thượng Cung Thiên nhìn thấy cô bưng tô mỳ gói ra.

=__=

Cô ta nấu mỳ như vậy sao?

‘Xụt xụt xiu xiu’

- Cô ăn cho nó từ tốn được không?

- Ông...

Nhìn cô ăn mà mất cảm tình, đói như vậy? Mới ba ngày không ăn thôi đã ăn như heo nái tái thế! =’=

Hắn không nhìn cô nữa, lấy bảng thống kê ra xem..

Nhìn tờ giấy bị vài giọt nước bắn tung toé từ cái người nào đó mà ai cũng biết đó, gân trán bồng giật giật.

Cô ta thì vẫn hăng say chiến đấu vì hòa bình dạ dày.

Hắn tiếp tục chú tâm vào công việc, tiếng sí hụp bỏ ngoài tai.

Di Di dùng vận tốc 400k/h để giải quyết tô mỳ thân yêu.

Đến đi không còn một giọt nước mới ngẩng mặt lên, lấy chiếc khăn bên cạnh lau miệng.

- Di Di, đó là khăn lau bàn.

Thượng Cung Thiên nói bằng giọng bình tĩnh, giờ hắn mới biết cô ta là động vật bản như vậy. Lợn có lẽ là tổ tông cô ta quá!

- Hở??

Di Di nghe vậy liền nhanh chóng vứt chiếc khăn ra xa, tại sao khăn lau bàn nhà hắn lại thơm tho sạch sẽ như vậy! =__=?

-Tôi đi ra ngoài chút đây.

- Đi đâu?

- Mua chút đồ.

- Cô tắm đi đã, rất hôi đó.

Di Di nghe vậy thầm chửi hắn đàn ông không phong độ, đưa mũi ngửi ngửi, toàn mùi gì đó rất khó chịu, liền chạy đi tắm rửa.

Thượng Cung Thiên lắc đầu, lại nhìn bảng thống kê, chuyên tâm giải quyết việc công ty.

Cô ta, hình như hơi khác?

>>>>>>>>>>

Tự thấy mị không hợp với với sự ‘âm u, đờ đăm’ liền viết chap này cho có không khí ^0^

Round_dumplings.

49. Gặp Mẹ Hắc Ở Hàng Đồ Lót!??

Di Di nhìn mình trong gương. Cô kinh ngạc há miệng, từ khi nào, Di Di xinh đẹp dễ thương như cô lại thành bộ dạng như thế này?

Mái tóc dài màu đen mà cô luôn tự hào giờ đã hư tổn, xơ xác. Cô còn nghĩ, bóp một cái kéo một cái đứt mấy cái. Đầu cô sẽ thành ni cô đâu?

Còn nữa, làn da trắng mịn của cô? Nó từ khi nào chuyển sang màu ‘đen’ như vậy? Còn cả mấy vết xước đóng vảy nữa.

Da thịt của cô, nó bị teo hóa từ khi nào??

Hu hu!!

Sao lại giống đứa trẻ em ở Châu Phi gầy tong teo toi tóp như này??

Nhất là khuôn mặt, gầy guộc, ôi, đôi mắt to đen láy sâu quầng rử đã trở nên giống như một chiếc hộp sọ, thâm quầng...

Cô ngạc nhiên soi gương.

Đến cô cũng không nhận ra bản thân

Cô mặc một chiếc váy trắng, cả người y như hồn ma lơ lửng. . .

Ôi my god!!

Không được! Không thể như thế được!

Cô nhanh chóng chạy xuống lầu, nhìn thấy Thượng Cung Thiên như thấy vàng.

- Thượng Cung Thiên!!

- Nói?

Thượng Cung Thiên nhìn cô ta hốt hạ hốt hải chạy đến trước mặt anh.

- Cho tôi ít tiền!

- Tại sao?

- Anh bắt cóc tôi đó!

- Ủ, không liên quan lắm?

- Mặc kệ, tôi muốn tiền! Tiền!!

- Được rồi, đừng lên cơn.

Vừa nhận được chiếc thẻ cô liền chạy ra ngoài, đám người làm vườn thấy một cơn gió lạnh bỗng rùng mình.

Cầm thẻ hắc ta chỉ là muốn bắt taxi cùng mua chút đồ free thôi. Ai nghĩ tới hắc hào phóng như vậy? Di Di cười híp mắt.

Thượng Cung Thiên lắc đầu, cô ta bị sao vậy? =__=?

Không những là Heo bản chuyển thể còn là ăn cướp có kinh nghiệm!

Di Di chạy ra ngoài, bắt được chiếc taxi liền chạy đến nhà của mình.

- Ôi~ Nhà yêu dấu~

Di Di thật là xúc động, dấu nói gì đi nữa thì đây vẫn là ngôi nhà mà cô tích góp 25 năm trời đó!

Ngôi nhà nhỏ thiết kế phong cách nhật bản hiện đại lấy màu vàng gỗ làm chủ đạo.

Bên ngoài là vườn rau cô chăm chỉ cuốc đất.

Nhưng, bây giờ cỏ cây hoa lá đã muốn cao bằng đùi Di Di. Rau xanh cũng không thấy cọng nào!

Di Di có chút buồn bã nhấn mặt mã rồi mở cửa bước vào.

Thở phào~ căn phòng không tới nổi bẩn như lợn. Chỉ là, áo quần không rõ khi nào lại chất đầy trong sofa, lon 333 lăn lóc trên bàn nhỏ. Vài con kiến vui vẻ tha mẩu bánh quy về tổ, ngạo nghễ còn hơn chủ nhà là cô nữa? =__=

Đáng ghét! Không chào ta một tiếng!?

Di Di đơn giản tắm rửa cùng thay một bộ đồ đơn giản. Cầm lấy vài giấy tờ và tiền lẻ, cô lấy xe đi ra ngoài.

Cô sẽ tới siêu thị mua chút đồ, sáng ra mỗi một tô mì sao cô thoả mãn được bụng của mình?

- Hửm? Đây chẳng phải mẹ của hần ta sao?

Cô đứng nép lại ở gian ‘đồ lót’ giả bộ lấy tay cụp mũ xuống. Đeo kính lên, sờ sờ trúng thứ gì đó mát mẻ.

Nhìn lên liền phát hiện là một chiếc áo lót dẫu, ngại ngần đặt nó xuống.

Bà ta đi mua đồ lót...

Tình thú??

Di Di muốn ngắt! Chúa ơi, 45 tuổi, đồ lót tình thú? Y tá? Mèo?

Nghĩ thế nào cũng không tưởng tượng nổi! 0///0

Bỏ qua chuyện đó, Di Di cố bước tới gần bà ta. Thật may là bà không nhận ra cô, phù~

Bà đang nói chuyện với ai? Di Di theo thói quen của một điệp viên ‘nghịch dư’ lấy ra một thiết bị nghe lén cỡ nhỏ.

Khi bước qua liền chuẩn xác làm cho chân thiết bị bám sau gáy bà ta. Ôi chúa ơi, may mà con không phải ném lại. Cảm ơn đức phật từ bi~

Cầm chiếc điện thoại nên, vài thao tác như đã làm cả trăm lần, bấm bấm, cô đeo tai phone lên. Việc bây giờ chỉ cần đứng ở nơi nào đó thưởng thức li trà đào ngọt thôi~

- Phu nhân, có cần giải quyết Di Di?

- Tìm được rồi hả?

- Vâng, bà muốn tiến hành luôn không?

- Trước tiên tìm cách hẹn cô ta gặp tôi.

- Tôi biết rồi, bà còn gì dặn không?

‘Tít’

Giải quyết? Cô sợ quá! Di Di ôm ngực, khuôn mặt sợ hãi nhìn bà ta.

Còn hẹn gì chứ? Tôi đang ở cạnh bà đây?

‘Cạch’

Di Di bật công tắc thiết bị tự hủy từ xa. Chỉ nghe âm thanh ‘ Á ’ như con chuột hét lên chua lét.

Cô mỉm cười đẩy giỏ hàng đi, may mắn mà cô còn có nghề tay trái ‘Chuyên gia bắt gian’

Xem nào, nhiều đây đủ rồi.

Chiếc điện thoại vang lên, cô đem lên tai, hạ cổ sang bên trái.

Vừa đem mấy món đồ vừa nghe Thượng Cung Thiên đang lải nhải bên kia. Di Di cười cười, bỏ đi điện thoại vào túi áo, hơ, còn tưởng là ai?

[Honey] ??? Là hần ta sao? Di Di đen mặt, cô nhất định sẽ đổi lại tên cho hần. Xem nào? Là gì thì hợp nhỉ?

- Alô!! Cô có nghe không vậy!!!???

- Bao nhiêu ạ?

- Di Di!!!

- Đây ạ, cảm ơn~

- Alô!!!

- Số điện thoại này hiện giờ đang bận, xin quý khách vui lòng để lại lời nhắn bằng phím 1, tắt cuộc trò chuyện bằng phím 2. Chân...

- !!!

Thượng Cung Thiên bực bội đứng trước nhà cô ta, hần đúng là bị điên khi mang thức ăn cho cô!

>>>>>>>

Chuyên mục giải đáp:

- Di Di và Di Di ‘nữ phụ’ luôn sống song song nhau.

- Không ai chết cả.

- Họ luôn bị tác giả đáng ghét là ta đây kéo đi kéo lại. Mục đích để gây hoang mang bạn đọc.

- Thay mặt tác giả, Di Di chân thành gửi lời mắng thậm tệ tới bà tác giả kia!

- Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!?

Much Love~

50. I Miss You~

(Lý do Thượng Cung Thiên ‘mang đồ ăn tới’ :

+) Thứ nhất, Thiên đã gỡ bỏ khúc mắc vs Di Di rồi nha!

+) Hai: Quan hệ của họ là bạn bè + dây dưa không rõ vì ‘vụ án’

+) Ba: Mục tiêu kẻ địch chung! (Mẹ kế của ‘lọ lem’ Thiên!

Ok, cảm ơn mina a~)

Đạo diễn: 3. 2. 1. AC....TI...ON!!!!

Di Di mang túi đồ lên xe.

Nặng thật đó, hai túi đồ ăn, hai túi áo quần, một túi dày dép, một túi đồ vệ sinh cá nhân.

Sao nặng vậy chứ?

Sang ngày mai, cô chỉ còn 3 ngày. Hôm nay, Di Di còn khoảng nửa ngày nữa!

Với đầu óc của cô, có lẽ sẽ giải quyết được vụ này thôi nhỉ?

‘Sao phải phức tạp mp3 =))

Mở một bài nhạc nào đó lên. Tâm trạng theo giai điệu nhẹ nhàng vui tươi cùng giọng hát ấm của cha ca sĩ nào đó cảm thấy cuộc đời cũng không tệ.

Cô tin, cô sẽ về được với ‘Thiên’.

Không biết là khi nào nhưng cô sẽ sống tốt, cố gắng tìm cách về với anh.

Quan trọng hơn là, Tiểu Linh đang ở đó. Cô làm sao chịu nổi khi không thể gặp anh và nó chứ?

Trong mắt Di Di xẹt qua tia buồn bã cùng mất mát. Nhưng nhanh chóng trở về tĩnh lặng trong suốt như hồ ngọc.

‘...’

‘Cạch’ ‘Bộp’ ‘Phịch’

Sau khi đóng cánh cửa xe lại, cô đi vào nhà. Mới sáng sớm, hẳn đến nhà cô làm gì? Cũng chẳng quen thuộc gì đến nỗi. . .

- Vào đi?

Di Di gọi cái kẻ đang sắp ngủ gật trước cổng nhà cô kia.

Thượng Cung Thiên hé mắt, nghe thấy giọng cô liền đứng lên.

Sao hẳn ngủ luôn vậy nhỉ? Oai~

Có chút chật vật đứng dậy, Di Di nhìn hẳn. Thăm so sánh với ‘Thiên’, hai kẻ giống nhau mà sao Thiên này lại lôi thôi bết bát hơn cô nữa vậy?

Tóc dài cụp tai, râu ria tùm lum cứng ngắc, áo quần không được thẳng nếp. . . Thiên nhà cô vẫn là đẹp trai hơn!

Nghĩ tới Thiên, cô nở nụ cười, anh rất hay mua đồ tặng cô nha! Không nhiều nhưng rất hợp. . . Dù cô có bụng bự thì bộ váy anh chọn vẫn rất đẹp và thoải mái~

- Di Di, thử bộ này nha?

Trong một cửa hàng bà bầu, ánh điện màu vàng làm cho cô và anh chìm trong không gian ấm áp . . .

Sau khi chọn thật nhiều áo, Thượng Cung Thiên vì không muốn vợ mình mệt mỏi đành phải chọn ra một bộ đồ hợp nhất với Di Di. Mỉm cười cưng chiều nhìn cô đang ngồi trên sofa dài.

Đó là người đàn ông thật biết quan tâm, cô vui nhất vì anh chỉ quan tâm mình cô, đó là điều làm cô thấy mình thật hạnh phúc. . .

Quay về thực tại.

Thượng Cung Thiên nhìn cô ta đang đứng thần người nhìn hẳn, khuôn mặt đầy thoả mãn cùng hạnh phúc.

Hắn không khỏi rùng mình. . .

Cô ta đang tưởng bỏ gì thế?

- Di Di, heo mập như cô chần hết cửa ra vào rồi!!!!

- Ủ.

- Mau tránh ra! Còn đứng đó?

Di Di nhìn hẳn, trong lòng càng so sánh càng thấy hãnh diện. Chồng cô vẫn là nhất!

Không nói gì, Di Di đem túi to túi nhỏ đặt lên bàn phòng bếp. Trừ hai túi thức ăn ra. Tất cả đem lên phòng.

‘Cạch’

- Uống nước đi.

- Không cần.

Nghe vậy, Di Di liền thuận tay đưa ly nước mát vào cổ họng. Đi cả buổi, uống nước thật sảng khoái!!

- Di Di, uống đi

- Yêu chồng nha~

Đã từng có một người đưa cô ly nước mát được pha chút chanh cho cô giải mệt. Trong khi người đó vẫn chỉ nhìn cô uống mà mỉm cười, mồ hôi nhễ nhại nhưng trong mắt là sự thoả mãn tột cùng.

Lúc đó, cô vui vẻ bất chấp mồ hôi mùi. Đưa miệng ngậm một ít nước chanh mà hôn anh, theo nụ hôn đó, hai người đều cảm thấy thật vui vẻ cùng hạnh phúc~

Giờ nghĩ lại, cô luôn được anh quan tâm đấy.

Ha ha~

‘Cạch’

Di Di ngẩng mặt lên trời chớp chớp, sao lại rơi nước mắt chứ? Phải vui vì đã từng có một người chồng tốt với mày như thế mới đúng chứ? Là sao đây? Hạnh phúc hay mất mát?

Nhưng. . .

Không biết nữa, thật nhớ anh . . .

Thượng Cung Thiên . . . Chồng của em . . . Em phải làm gì đây?

Di Di cứ đứng như thế, nước mắt lại rơi. Cô cứ để mặc như vậy, Thiên . . . Đến khi nào? Liệu có phải em không thể bên anh nữa?

.

.

- ...

Cả người chính là hơi thở của cô đơn. . .

Anh không tự giác thấy tâm mình nhức nhối. Giật mình vì điều đó liền quay mặt đi, Nhạc Nhạc, em cũng từng như vậy. . . Khi em bước vào phòng cấp cứu, em cũng toàn là tuyệt vọng cùng đau lòng . . .

Gian phòng khách rộng rãi, nhất thời chìm vào im lặng đến gai người.

Liệu. . . Họ, có tìm được nhau?

Tác giả không biết, chỉ để cho câu chuyện của họ tiếp diễn... phía trước là gì, ai biết đây?

>>>>>>>>>>

Đọc đến đây, Author cảm thấy hơi buồn.

Huhu!!! Di Di của au, khi nào mới quay về!!!

SO SAD ~

Round_dumplings.

51. Sự Chuẩn Bị Của Hai Kẻ Xa Lạ.

- Nếu chưa ăn thì ngồi đây đi! Thượng Cung Thiên!!!

Di Di đơn giản làm mấy món ăn cho bữa trưa.

Nói là ‘làm’ chứ đây chỉ là túi thức ăn hẩn mang đến rồi bỏ ra đĩa thôi.

Pizza tôm hai người ăn, coca cola hai lon, một hộp gà chiên xù, một túi khoai tây chiên, hai ly kem socola.

Cũng khá nhiều đấy! (KFC ~)

Suốt bữa ăn, không khí có vẻ thoải mái hơn. Di Di ‘nhờ’ hấn rửa chén bát, còn cô thì nhanh chóng dọn dẹp phòng khách. Nãy giờ phòng ốc lộn xộn thế kia, để khách nhân chê cười rồi! (Giờ mới biết sao?)

Thượng Cung Thiên rửa bát một cách không tự nguyện, nhưng lại rất vui vẻ. Nãy giờ anh không ngờ mình còn chưa làm vỡ cái đĩa nào cả! Wow~ thật đáng tự hào!

- Này, sao cô lại siêng thế? - Thượng Cung Thiên đi ra ngoài, dùng một chiếc khăn nhỏ lau tay, nhìn cô ta vẫn chăm chỉ lau bàn ghế.

- Tôi siêng hồi giờ - Giọng nói từ dưới gầm bàn.

- Không phải lúc trước cô toàn nhờ nhân viên vệ sinh cuối tuần sao?

Hấn còn nhớ cô ta nhờ hết cả văn phòng thư ký đấy. Hồi hết người này đến người kia, loạn cả lên khi cô ta không có một bộ đồ ra hồn để mặc đi làm.

- Ách~ coi như là chăm chỉ đột xuất đi!

Di Di qua loa nói, ngôi nhà của cô. Cô tất nhiên phải tự tay ‘chăm sóc’

- Này, hôm nay tôi gặp mẹ anh đấy!

- Và?

- Bà ấy định ‘hẹn’ tôi đi đâu đó?

- Ồ.

- Tôi cần anh giúp đỡ đôi chút!

- Ừ. Cô bàn việc thì nên ngồi đường hoàng nói chuyện với tôi chứ?

- Không cần đâu, anh nên về đi!

- =__=

- Tôi sẽ đưa anh chiếc laptop, trong đó sẽ ‘trường thuật’ lại cảnh tôi gặp bà ta.

- Ừ.

- Chỉ cần theo dõi là được. Nếu tôi gặp nguy hiểm, hãy tới trợ giúp? Ok?

- Ok.

- Giờ anh về đi. Ở đây làm gì?

- Nhà tôi đang lắp ráp vài thứ, ở đó khá loạn.

- Ồ.

- Vậy đấy, tôi sẽ ở đây hai ngày.

- Được thôi.

- Ừ.

Thật ra với kinh nghiệm chiến trường của mình, Di Di hoàn toàn có thể một mình nghênh địch. Nhưng mà, đề phòng vẫn hơn nhỉ?

Kết thúc một cuộc nói chuyện lằng nhách giữa hai kẻ xa lạ. Anh ta nằm xuống chiếc sofa vừa là nơi ‘ký sinh’ của mấy cái quần xì =__= đã mọc nấm.

Di Di cố không nghĩ đến điều đó, khoé miệng hơi cong lên một cách thú vị.

Tiếp tục lau lau~

Thượng Cung Thiên buồn chán mà ngủ đi, thật kỳ lạ là hấn lại ngủ rất ngon khi có cô ta bên cạnh~

Hấn không suy nghĩ nhiều, họ là ‘đồng minh’ mà?

Sau đó sẽ tìm một mũ ‘phù thủy’ nào đó hoá phép cho cô gặp lại anh! Sau đó...

‘Reng reang’

- Hello?

- ...

- Về chuyện gì?

- ...

- Ồ, được chứ?

- ...

- Vâng, tạm biệt.

Di Di gặp lại điện thoại, miệng cô hơi cong lên. Cuối cùng thì con mối cũng ra tay. Haha~

Cô cầm lấy balô, mang lên vai rồi đạp xe về nhà.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Di Di nhìn ra ngoài cửa sổ một cách đắm chiêu.

Mặt Trời tưởng như được nghỉ ngơi sau một ngày mệt mỏi.

Nhưng thực chất lại mới bắt đầu một ngày làm việc khác ở bán cầu bên kia.

Không ngừng nghỉ~

Di Di mỉm cười, trên người cô là bộ đồ màu đen.

Chiếc áo crotop trắng bó sát người, quần jogger kaki đen in chữ chần chịt đến nỗi, cô cũng không đọc được họ viết cái gì.

Một chiếc áo khoác phao thể thao bên ngoài.

Đôi giày thể thao đế cao đen tuyền.

Bình thường đến mức tầm thường~

Thượng Cung Thiên bước đến cạnh cô.

Cùng cô nhìn ra bên ngoài. Không có gì đặc biệt? Cô ta nhìn thứ gì chăm chú như vậy?

- Thượng Cung Thiên, dù tỷ nữa như thế nào. Mong anh đừng kích động, ngồi yên nhé?

- ...

- Lần cuối chúng ta còn gặp nhau, cạn một ly rượu không?

‘Cạch’

Hai chiếc ly chạm vào nhau tạo ra thứ âm thanh tinh túy, chất lỏng trong suốt thơm ngát chạy dọc chiếc cổ thon dài.

Cổ Thượng Cung Thiên chuyển động, nuốt chất lỏng này xuống. Yên tĩnh nhìn cô ta.

Không gặp được cô nữa ah? Chắc hẳn sẽ hơi buồn đây~

Di Di hơi nghiêng người nhìn hẳn chăm chú. Mặc dù biết hẳn và Thiên là hai người khác nhau, nhưng không thể phủ nhận. Đôi lúc, cô cũng tưởng tượng hẳn là anh ấy. . .

Nhất là lúc này, hẳn đứng đó yên tĩnh nhìn cô.

Hai ánh mắt chạm vào nhau, vẫn lý lợm mà nhìn nhau chăm chú.

Mang theo chút tình cảm phức tạp.

Hai người không hẹn mà cùng nghĩ ngợi về đối phương, họ cùng nhau đánh giá qua lại.

Không nói gì, không gian chìm vào yên lặng, chỉ còn tiếng kim đồng hồ chậm chạp nhích từng cm.

‘Cạch’

Di Di bước nhanh khỏi nhà, không câu hỏi han hay chào tạm biệt.

Thượng Cung Thiên cảm giác như mình đột nhiên đánh rơi thứ gì đó rất quan trọng. Nhưng anh không nghĩ được gì, tận khi cánh cửa khép lại, anh vẫn như cũ nhìn theo hướng cô đi.

Anh mãi mãi không biết được, trong một giây phút ngắn ngủi khó nắm bắt, trái tim hai người đã chung một nhịp.

Chỉ là, ngay sau đó, lại tách ra. Hờ hững như hai kẻ xa lạ.

Di Di lái xe đến nhà kho trên ngọn núi nhỏ.

‘Cạch’

- Sao tối vậy ?

Nếu không có đèn xe chiếu sáng, chắc cô không tìm được cái nhà tồi tàn này đâu.

Lúc này, chiếc điện thoại rung lên bần bật trong túi áo. Di Di lần mò rồi nghe máy.

‘Cạch’

- Mai Tuyết Liên, bà đâu rồi?

- Cô đi thẳng nào.

Nghe vậy, Di Di cảnh giác bước vào. Bóng đèn chợt sáng lên đồng loạt.

Bà ta thật thích làm ‘màu’ trước TiVi mà =__= ra vẻ bí bí ẩn ẩn gì chứ!?

>>>>>>>>>

Chào mina, Round đây. Vì chap này sẽ rất dài mà bây giờ ta đang đi chơi ngoài cánh đồng nên up cho mina.

Không biết có ai còn nhớ con này nữa không =__=

Nói thật là tớ viết ba cái bản thảo, nhưng rồi chọn ra một cái up lên cho mina, cho đỡ nhận đá! ^__^

Rồi lại lười thủi xoá hai cái kia đi =__= Lý do thì chắc là I LOVE READERS đấy. Muốn dành thứ tốt nhất cho mina.

^__^ hê hê~ dù sao cũng rất vui vì gặp lại mọi người.

Khen ta gì đó ủng hộ đi, rồi ta có quà tặng a~

__Round__

53. Cái Nguyên Nhân Này Cũng Thật Củ Chuối!!!

Di Di vừa bước vào, ngón tay nhanh chóng kích hoạt con chip nhỏ cho nó tự di chuyển. Nó sẽ gửi dữ liệu vào máy tính cho hắn ta.

Đồng thời, cô bắt ngờ bị hai người đàn ông nhanh chóng trói tay lại. Còn chưa kịp phản ứng, liền ngất đi.

‘ Mẹ nó khốn! Hoà bình không chịu toàn thích chiến tranh...’

...

Xung quanh là màu đen tối tăm, rất tối...

Nhưng thứ cô cảm nhận được đầu tiên chính là cảm giác lạnh lẽo cùng ẩm mốc của gỗ mục.

Một chiều thường gặp nhất trong phim truyền hình dài tập - hắt nước.

- Hax...xí!!

Ồi, cô cũng phối hợp thực hiện cho phù hợp hoàn cảnh.

Cả người run cầm cập. Tại sao lại phải lấy nước đá lạnh ngắt -100°C kia chứ!

- Bà kia! Tại sao bà lại bắt tôi!

Di Di giãy dụa trên chiếc ghế nhỏ điển hình trong những chap manga ‘bắt cóc’

Một sự trùng hợp kinh điển.

- Muốn trách, phải trách cô.

Mai Tuyết Liên quỵn rũ mê hoặc trong bộ váy đen lấp lánh tiến gần lại Di Di đang run như cây sậy. Ánh mắt ghen tỵ cùng chán ghét nhìn cô.

Oá! Cô vô tội! Cô có làm gì bà già 35 tuổi này sao!!

- Là sao!? Không phải tôi đã bị bà vu oan gây ra cái chết của Nguyễn Nhạc sao!? Cô ấy cũng chết rồi! Bà muốn làm gì nữa!!!

Nhạc Nhạc cô nương, cô ở trên trời. Xin cô đừng trách tôi, cô chết rồi mà tôi còn nhắc tới. Amen~ xin hãy yên lòng an giấc đầu thai.

- Nhưng ả ta chết rồi, người bên cạnh Thiên cũng đã chết, giờ tới lượt cô!

Mai Tuyết Liên căm hận nhìn cô. Hết con hồ ly này đến con hồ ly khác, đúng là đám đáng chết!

- Bà có điên không!? Không lẽ bà có tình ý với Thượng Cung Thiên!?

- Đúng vậy!

- Bà bị điên rồi, Anh ta là con bà đấy!

- Chỉ là con trai nuôi thôi, ông lão kia sắp chết rồi. Ta đẹp như thế này sao có thể thành goá phụ!

- Vậy, bà định giết tôi à?

- Còn hỏi sao?

- Trước khi chết, bà cho tôi chết một cách minh bạch được không?

(Minh bạch: trong sạch, ý chỉ muốn biết nguyên nhân rõ ràng để chết cho nhắm mắt)

- Được thôi.

- Đứa con của Nhạc Nhạc, là của Thượng Cung Thiên !?

- Ồ, cái này là do ta sai lầm. Vốn dĩ muốn chúc thuốc cho cô ta lên giường với đám người kia, ai ngờ~ cô ta lại được dẫn đến nhằm địa chỉ...

- Đó là...?

- Phòng của Thượng Cung Trực!

- Hả!?? Sao bà có thể làm như vậy?

- Ai biết cô ta quỵn rũ Thiên~

- Làm sao bà lại yêu Thượng Cung Thiên?

- Còn hỏi sao? Anh ta đẹp trai, tài giỏi, quan trọng nhất là ta đã thích ngay từ lần gặp đầu tiên ở bữa tiệc sinh nhật 64 tuổi của ông lão kia.

- Trời ạ! Chuyện vô lý này lại xảy ra trong thế giới này =___= Như vậy là đã có thể giải thích những hành động của bà ta rồi.

Vậy, cô sắp chết sao?

Bây giờ, Di Di mới nhớ ra hoàn cảnh tội nghiệp của mình mà bắt đầu lo lắng.

- Chuyện cô thắc mắc đã rõ ràng hết rồi, bây giờ... mong cô ra đi an lành... ha ha ha ha~

Thượng Cung Thiên tuy rằng chỉ thấy hình ảnh từ vệ tinh mini lơ lửng. Nhưng, từng chữ một. Hẳn đều nghe không sót một từ.

Thì ra là vậy, bà già điên kia lại vì có tình cảm với hắn mà hãm hại Nhạc Nhạc. Thì ra, Nhạc Nhạc đã bị bà ta hành hạ tàn nhẫn như vậy. Thì ra, tất cả đều là do hắn không bảo vệ tốt Nhạc Nhạc. Để người phụ nữ điên kia hãm hại, ôm oan khuất mà chết.

Mãi chìm đắm vào suy nghĩ của mình, đến khi một tiếng hét chói tai vang lên. Thượng Cung Thiên mới hoàn hồn, Cô ta . . . Hình như bị sao rồi !?

- A...A...A....! ! ! !

Di Di bị bà ta quăng xuống vách núi, cả người hệt không ngừng rơi xuống.

Tiếng xé rách không khí vù vù chui vào tai cô làm cô đau nhói.

Bất lực để cơ thể rơi xuống, suy nghĩ cuối cùng chính là ..

- CMN! ! ! Cô quên mang ‘dù mini’

(Dù mini : dụng cụ bay trên không của Di Di được trang bị, nó có cấu tạo giống kính khí cầu và tác dụng tương tự. Tuy nhiên lại dễ sử dụng, chỉ cần gió là có thể từ từ đáp xuống mặt đất an toàn từ trên cao. Thường được Di Di dùng làm dây thắt lưng. Nhưng hôm nay, Di Di ‘quên’.)

Cả đời thông minh, một phút đại độ chính là thế này. Lần này, Di Di cô chết thảm rồi!!!!

Round

Bài học: Gặp chuyện gì cũng phải bình tĩnh đối mặt. Sẽ có cách giải quyết ~^O^~

54. [end_1] Khi Hai Ta Về Một Nhà.

Ranting: nhanh, hài, HE. Cứ coi như đây là Di Di ‘nữ phụ’ nhé? Linh hồn hai người một lần nữa trao đổi rồi~

Chuyện kể rằng, khi Thượng Cung Thiên hốt hoảng nhận ra Di Di đã rơi xuống vách núi. . .

Xuất phát từ lòng hảo tâm và tình bạn đáng đánh của hai người, Thượng Cung Thiên liền nhanh chóng gửi tập dữ liệu cho bộ công an, yêu cầu họ lật lại vụ án tai nạn của Nguyễn Nhạc. Trả lại trong sạch cho Di Di và an ủi cho cái chết của Nhạc Nhạc.

Anh liền bắt đầu tìm kiếm cô dưới vách núi. May mắn là vệ tinh mini luôn chạy theo cô, anh dễ dàng tìm được cô đang máu chảy đầm đìa, đầu thâm bể trán, đáng vẽ đầy máu, tứ chi rời rạc, mỗi nơi một cái...

Khụ, là Tác giả hơi quá lời! :3

Liền vất vả đưa cô vào bệnh viện. Trời tối, hai người họ cũng thật khó khăn chạy xe lên vách núi.

May mà có cái đèo, không thì Di Di nhà ta chỉ còn số dâng thịt cho thú rừng, xương cốt cho đất mẹ tôi xấp.

Trong bệnh viện. . .

Mùi thuốc sát trùng đặc trưng nồng nặc quanh mũi của Di Di.

Vào một ngày đẹp trời, hơn hai năm Di Di nằm chết lâm sàng, cơ thể không ngừng ồm yếu. Chỉ có thể truyền dinh dưỡng mà duy trì sự sống thực vật.

Thượng Cung Thiên như thói quen đã hình thành hơn hai năm của mình, cứ hai ngày lại vào thăm bệnh cho Di Di.

Chỉ là, hôm nay có hơi khác.

- Thượng Cung tiên sinh, chị nhà đã có dấu hiệu tỉnh dậy. Mời anh đến bệnh viện . . .

- Thật sao!?

Nghe giọng nói của cô y tá, Thượng Cung Thiên ngạc nhiên hỏi lại. Không tin vào những gì mình nghe thấy, cô nàng lỳ lợm đã tỉnh dậy!? Đã sắp sống lại!? Đã chịu mở mắt!?

Như vậy . . .

Hắn, hắn có thể nhìn thấy cô đi lại? Nhìn thấy cô có sức sống hoạt động!?

Hắn . . . Hắn có thể nói với cô . .

Cô có thể trả tiền viện phí!?

Nghĩ đến đó, hắn cười như điên, chạy như bay lái xe tới bệnh viện.

Di Di đã tỉnh lại. Cô nhìn xung quanh, trong não toàn là trống rỗng...

Cánh cửa bỗng nhiên mở tung ra.

- Di Di!!! Cô tỉnh rồi hả??

Thượng Cung Thiên xông vào phòng cô. Nhìn thấy cô ta đang thẫn thờ nhìn hắn. Ánh mắt y như kẻ xa lạ.

‘ Anh là ai? ’ -Di Di ngẩng đầu hỏi

‘ Tôi!? Thượng Cung Thiên! Cô không nhớ gì à? ’ - Thượng Cung Thiên nghĩ, chắc não bộ bị ảnh hưởng gì rồi ==

‘ Tôi là ai? ’ - Di Di ngẩn người hỏi.

‘ Cô là Di Di, vậy nhé? Chào! ’ - Thượng Cung Thiên vốn định chuẩn đi.

‘ Không được! Ở lại! Anh phải chịu trách nhiệm! ’ - Ai biểu anh là người đầu tiên cô gặp chứ!?

Chết rồi, chết thật rồi. Anh không những không đòi được tiền viện phí mà phải chăm sóc cô nữa rồi! Số phận của anh!!!

Cứ như vậy, lại thêm hai năm nữa trôi qua~

Lại thêm hai tháng nữa trôi qua~

Từng giờ trôi qua~

Từng phút trôi qua~

Từng giây trôi qua~

Đã đến lúc tiến vào LỄ ĐUỠNG !!!

Di Di mặc trên người bộ váy cưới màu trắng xinh đẹp, song bước cùng với Thượng Cung Thiên tiến vào nhà thờ, nơi hai nhà ‘thông gia’ đang vui mừng háo hức đón chờ.

- Thượng Cung Thiên, dù già hay trẻ, dù giàu hay nghèo, dù bệnh tật hay khoẻ mạnh. Anh nguyện ý cùng Di Di tiểu thư kết duyên vợ chồng, cùng cô ấy đi đến cuối đời, chăm sóc cô ấy, quan tâm cô ấy, nuôi dạy đứa con của hai người?

- Di Di, dù già hay trẻ, dù giàu hay nghèo, dù bệnh tật hay khoẻ mạnh. Cô có nguyện ý cùng Thượng Cung Thiên tiên sinh kết duyên vợ chồng, cùng anh ấy đi đến cuối đời, chăm sóc anh ấy, quan tâm anh ấy, nuôi dạy đứa con của hai người?

Người cha vừa dứt lời, ánh mắt hiền từ nhìn hai bạn ‘già’ đã gần 30 tuổi đang nhìn nhau hạnh phúc.

- Tôi nguyện ý!!

Cả hai người nhìn nhau nói, trao cho nhau nụ hôn nhẹ nhàng trong tiếng vỗ tay vỗ tay của mọi người.

- Bây giờ, Di Di sẽ ném ‘hoa cưới’ 1...2...3.!!!

Bông hoa cười màu trắng tung lên trời, tạo thành một vòng parabol méo xẹo rơi xuống . . .

- A... là cô ấy! Tổ Tổ!

Tổ Tổ vui vẻ nhìn bó hoa, nhất thời hùng hổ bước đến chỗ Lý Thường Nhu đang đứng sờ.

- Lý Thường Nhu! Tặng anh! Làm chồng em nhé!?

Nhất thời, Di Di ồ lên, mọi người cũng ồ lên ngạc nhiên tỏ vẻ thú vị.

Còn người được ‘tình tò tí te’ đang ngượng ngùng gật đầu. Tổ Tổ vui sướng ôm hân vào lòng hét to với mọi người.

- Đạo diễn!! Biên tập!!! Cut!!!

The end~

__Round__

Nhớ vote a!! Yêu mina!!!

Thân tặng.

55. [end_2] Khi Chúng Ta Già.

Ranting: nhanh, bựa, hài. :’)), Di Di quay lại với Thiên trong Sách! Đã nói linh hồn hai người tráo đổi rồi~ (chap trước)

- Ô!/? Đây là nơi nào!/?

Di Di ngẩn người, bên chân phải bị một cái đầu rối xù màu vàng kim làm cho tê cứng. Cô hơi nhúc nhích.

Thượng Cung Thiên vì thế mà tỉnh dậy theo. Ánh mắt mệt mỏi nhìn cô, thật may mắn khi hai mẹ con vẫn bình an.

- Anh, là ai?

Di Di nhìn hân, hoàn toàn không có chút ký ức gì về anh ta, căn bản là trong đầu cô cũng không có cái gì. Một màu trắng trống rỗng.

Cô đang ở đâu nhỉ? Đây không phải phòng của cô, cô biết điều đó. Nhưng cũng không nhớ lắm về căn nhà của mình ra sao.

- Di Di? Em không nhớ gì sao?

Thượng Cung Thiên ngạc nhiên, hân đã biết sự thật.

Rất lâu thời gian để suy nghĩ, cuối cùng vẫn là hạ thấp cầu xin ‘Di Di’ giữ lại đứa con của anh và Di Di kia.

Nhưng, vào một ngày nọ, Di Di bị trượt cầu thang, đã hai ngày rồi. Con hân đã được 6 tháng rồi.

May mà cô ta đã tỉnh, con hân được cứu rồi.

Nhưng giờ, sao cô ta lại không nhớ gì?

- Tôi, tôi không quen anh, tôi nhớ. Tôi tên Di Di, 25 tuổi, Việt Nam..hết rồi. Làm sao đây? Tôi chỉ nhớ từng đó...

Thượng Cung Thiên nghe tới đó, trừng to mắt nhìn Di Di.

Như vậy, đây... là người hân yêu? Di Di ‘giả’ sao?

- Đừng sợ, anh là chồng em. . .

Thượng Cung Thiên ôm cô vào lòng, thấy cô hơi kháng cự liền ôm chặt hơn.

- Nhưng, bụng tôi. Sao nó lại to như vậy!?

- Anh không lừa em, đây là con của chúng ta. Tiểu Linh~

Ồ, Di Di có thể cảm nhận sự di chuyển thần kỳ trong bụng. Chẳng lẽ cô thật là vợ hắn!? Hắn là chồng cô!? Đứa con này...Là của cô sao!?

- Tôi tin anh!

Di Di thận trọng nói, khuôn mặt mỉm cười nhìn hắn ta.

- Di Di, anh nhớ em!

Thượng Cung Thiên bây giờ không quan tâm nhiều lắm.

Có chút không tin được, Di Di đã trở về với mình.

Anh rất nhớ cô, nhớ rất nhiều...

- Di Di, nhất định, anh sẽ không để em biến mất nữa.

- ...

Vào một ngày bura bom bão đạn, sấm giạt sóng gầm, bầu trời âm u, mây mù sương gió.

Tại ngôi nhà 'nhỏ' của Thượng Cung Thiên và Di Di.

- Thiên! Em . . .em sắp sinh . . .ô ô~

Di Di hốt hoảng gào thét.

- Bà đỡ! Bà đỡ đâu!!!

- Đây đây!

- Mau vào đỡ đẻ a! Còn đứng đó!

- Anh đi ra ngoài đi!

- Tôi muốn vào!

- Đàn ông không được vào phòng sinh!

- Mặc kệ! Mấy bà nhanh đi giúp vợ tôi a~ nhanh lên!

Bà đỡ đẻ đành phải vào giúp sức cho Di Di, cô ấy vỡ nước ối rồi a!

- Thiên~ ô ô ~ Đứa con ...

- Di Di, em hãy chịu đựng, cố lên..

- A...

- Nếu không chịu được thì thôi! Không đẻ nữa!

- Thượng Cung Thiên!!! Đồ chết tiệt! A!!!

Mấy cô y tá đầu đầy hắc tuyến =__=|||

Nhưng cũng rất cảm động tình cảm của đôi vợ chồng này.

Mấy bọn đàn ông kia chỉ biết lo lắng cho con của họ thôi, còn người mẹ chịu đau đớn thì nào biết gì?

Bất quá, cô gái này cũng rất có phúc cưới được anh chàng yêu thương cô như vậy.

- A... đau quá!

Bà đỡ nhét vào miệng cô một cái khăn, nhất thời cô im bật. Thượng Cung Thiên tưởng bà ta định làm gì Di Di của hắn liền hung hăng vứt cái khăn kia ra xa.

Di Di hét cái gặm liền cắn lấy cánh tay của Thượng Cung Thiên không buông.

Bà đỡ hét nói nổi, mồ hôi ròng ròng nhìn họ. Thật là...

- Ừm ừm...

- Đau~

Thượng Cung Thiên cũng muốn hét lắm, nhưng không thể mất mặt trước vợ mình được. Liền anh dùng hy sinh cánh tay cho cô gặm cắn thoải mái. Đau lắm a~

Vào một ngày nọ, Tiểu Linh Linh ra đời đã được hơn 5 tuổi, một cô bé đáng yêu mập mạp.

Tiểu Linh Linh được ba mẹ dẫn đi công viên nhỏ.

Tiểu Linh Linh tò mò nhìn xung quanh, ô~ thật náo nhiệt.

- A...a... mama... papa...

Cô đi đâu lạc rồi a? Ba ma đâu? Ô~

Một cậu bé ngồi xuống nhìn cô, khuôn mặt lo lắng hỏi han.

- Bé con? Em bị lạc sao?

- Đúng vậy..

- Anh để lạc mất chú quần gia rồi a~

Cậu bé có chút ảo não ngồi bên cạnh cô. Vừa xoay người, ông quần gia đã đi đâu rồi, làm hấn tím nảy giờ.

- ...

Tiểu Linh Linh tuy mới 5 tuổi nhưng cũng khá thông minh hiểu biết. Nhìn cậu bé bên cạnh bửu môi, hấn ta cũng bị lạc mà còn ra vẻ ! =___=

- Anh là Nhật Vũ, 6 tuổi. Còn bé con?

- Tiểu Linh Linh, 5 tuổi.

- Bé đi đâu để ba mẹ lo vậy?

- Không biết a. . . Chen lẫn liền mất dấu.

- Vậy anh giúp bé tìm ba mẹ?

- Không cần, ngồi đây được rồi

- ...

Lại vào một ngày nọ, khi mà Di Di đang nấu bánh cho Linh nhi.. .

‘Kìng koong’

- Đúng thời gian thật đấy!

Di Di nhìn đồng hồ.

- Tiểu Linh Linh!! Con ra mở cửa cho con rể đi!

- Con đã nói không phải!

- Ừ, mau mở cửa cho Nhật Vũ...

‘Cạch’

- Vũ ca thôi! Sao lúc nào thứ 5, 5 giờ 5 phút 5 giây anh cũng vác mặt sang đây hả!?

- Tiểu Linh, Vũ ca của muội nhớ muội a~

Nhật Vũ ôm chầm lấy cô nhóc đã 16 tuổi kia, chắc..m ra đáng thiếu nữ a. Rất có cảm giác~

- ...

Thượng Cung Thiên cùng Di Di tươi cười nhìn hai đứa nhỏ thăm nhìn nhau ý vị~

Lại một ngày nọ . .

- Cha, mẹ... con xin hai người đồng ý cho con và Linh Linh kết hôn!

- Đồng ý!!

- Linh Linh, ba mẹ đã ‘bán’ em cho anh rồi! Đi về nhà thôi.

- Ba... mẹ.... cứu con a~ con không muốn~

Đó là vào một ngày đẹp trời, hai vợ chồng Thượng Cung Thiên quyết định giao công ty cho con gái quản lý.

Hai người tung tăng cầm vali đi du lịch. Để lại Tiểu Linh Linh khổ sở quản lý QUEEN BEE.

- Số của tôi~ Thật cmn buồn~ muốn đi chơi thôi a~ huhu~

Ở bên bán cầu kia, hai vợ chồng đang thoải mái nằm phơi nắng trên bờ biển, Thượng Cung Thiên đang mệt mải bôi kem chống nắng cho vợ mình. Còn vợ anh thì đang hưởng ánh mặt trời muốn về phía mấy que kem mát lạnh đầy màu sắc.

‘Bộp!’

- Thượng Cung Thiên! Cái đó đó! Que kem. Mua ít lại ăn nha~

- Được thôi, vợ yêu~ nhưng lần sau cũng đừng đánh chồng nha~ chồng đau lòng lắm Ợ_Ợ

=__= Đúng là lão già đồng! (Già rồi vẫn tính tình trẻ con)

Lại một ngày nọ....

Ông đạo diễn già lau mồ hôi trên trán, hài lòng nói ‘Cut’

Cả đoàn làm phim liền vui vẻ nhảy xuống biển mát lạnh vui vẻ chơi đùa.

Con au nào đó vì sợ đen da đành phải ngồi ăn mấy que kem do bên Crem cung cấp. Ăn đến tiêu chảy liền cong chân chạy đi tìm nhà xí, giải quyết nỗi buồn.. . .

- CMN, đúng là đạo này vệ sinh thực phẩm hoành hành, đến dạ dày ‘sắt’ của mình cũng bị axit ăn mòn
=__=

__Round__

Ps: Cho xin cái cmt nhận xét a~

Hết rồi nên an ủi tâm hồn bé nhỏ của Author nha. *vỗ tay*

Cũng không biết sao bản thân lại viết được cái pic độ bắn bừa tăng vùn vụt thế kia. T^T

56. .sửa Nhà.

Chào mina, lâu không gặp a~ *sụt sụt*

Nước mắt nước mũi tùm lum rồi nè!

Truyện đã full rồi, tuy nhiên ta đọc lại, lại thấy truyện diễn biến quá nhanh, kiểu như sấm chớp giật đùng đùng ý.

Nên mình quyết định sẽ sửa ‘nhà’

sụt sùi

Ps: Chân thành cảm ơn mina đã ủng hộ và đọc cái chap ‘hay ho’ này.

Một bạn Readers đáng yêu đã cmt nói chuyện nhanh, vì vậy nên tớ mới có quyết định ‘sửa nhà’. Nhưng tớ quên mất tên rồi!

Và cả vụ mấy pic ‘không lành mạnh’ tớ cũng đã xóa.

Chap một tớ đã lạm dụng tiếng anh quá đà, tớ cũng đã sửa lun~

Và về Di Di nữ phụ thật, tớ sẽ làm một chap. Kể về cuộc sống trên ‘thiên đường’ của cô, Di Di này đã gặp lại Nguyễn Nhạc ra sao?

Ai hóng không?

Cảm ơn, Tớ tiếp tục ăn mỳ.

Vậy nha! Bái bai a~ *chụt chụt*

Au đáng yêu: ~Round

~Ngày cập nhật cuối: 11/7/2016 - 21:50.

Buổi tối rất lạnh, đắp chăn đi!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-phu-la-vo-nam-chinh>